

ความรู้ความเข้าใจและเจตคติที่มีต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น¹
ในอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์²

**KNOWLEDGE , UNDERSTANDING AND ATTITUDE
TOWARD SUFFICIENCY ECONOMY PHILOSOPHY
OF LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS
IN CHALEAMPRAKIAD DISTRICT ,
BURIRUM PROVINCE**

ภาคบันทึก

ของ

อันตรา ปึกภาระโถ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา³
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์⁴

ตุลาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

คณะกรรมการควบคุมและกรรมการสอนให้พิจารณาภักนิพนธ์ของ
นางสาวัชันทร์ ปักกะระไโ รึยบร้อนแพ้ว เก็บชนกวรรณเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

..... ประธานกรรมการควบคุม
(รองศาสตราจารย์ประจำอธิการ ตัวรับรอง)

..... กรรมการควบคุม
(รองศาสตราจารย์ประจำชั้น กะเนวัน)

..... กรรมการควบคุม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำ กันดาภิเษก)

..... กรรมการสอน
(ดร. นฤมล ธรรมฤทธิ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับภักนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพิญ ยะดองคง)
วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ชื่อเรื่อง	ความรู้ความเข้าใจและเชคคิที่มีต่อปัจจัยแพร่หลายกิจพหเพื่องของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในอ่างทองเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์		
ผู้เขียน	จันทร์ ปักภาระໄด กรรมการกิจกรรม รองศาสตราจารย์ประสิกษ์ ทุวรรณรักษ์ รองศาสตราจารย์ประชาน พะเนวัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประกิจ อันตะเกียบ		
ปริญญา	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตร์
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์		ปีที่พิมพ์ 2552

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจและเชคคิที่มีต่อปัจจัยแพร่หลายกิจพหเพื่อง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ก่อนตัวอย่างได้จากการสุ่มจากจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 7 โรงเรียน โดยกำหนดขนาดอยุ่นตัวอย่าง คำนวณจากตารางเทเบิลของวีแกน (Krejcie & Morgan) ได้ อยุ่นตัวอย่างจำนวน 291 คน แล้วทำการสุ่มให้กระจายไปทุกโรงเรียน โรงเรียนต่างๆตามสัดส่วน ด้วย วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยแพร่หลายกิจพหเพื่อง และแบบสอบถาม เชคคิที่มีต่อปัจจัยแพร่หลายกิจพหเพื่อง ผลิตที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความรู้ความเข้าใจที่มีต่อปัจจัยแพร่หลายกิจพหเพื่อง ของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในอ่างทองเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเทียบกับความรู้ความเข้าใจเป็นรายด้าน คือ ด้านความหมายของปัจจัย แพร่หลายกิจพหเพื่อง ความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก ด้านหลักปัจจัยแพร่หลายกิจพหเพื่องและ ด้านการนำหลักปัจจัยแพร่หลายกิจพหเพื่องไปประยุกต์ใช้ มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับเชคคิที่มีต่อปัจจัยแพร่หลายกิจพหเพื่อง ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในอ่างทองเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง

3. จัดสถานะแบบเกี่ยวกับปรัชญาかれยุกิจพอเพียง ของนักเรียนขึ้นบังคับศึกษาสอนด้านในเขตฯและลิมพาระเกิดรัฐ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่จะ กระบวนการเรียนการสอนของครู กรรมวิทยาลัย วิธีการในการถ่ายทอดความรู้ ให้เข้าใจง่าย สนุกสนาน ไม่ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย และความมีสือ การสอนที่หลากหลายและเหมาะสม กรรมวิทยาลัยที่ดีในการสร้างชีวิตแบบかれยุกิจพอเพียง และครูควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน ในเรื่องการสร้างชีวิตแบบかれยุกิจพอเพียง

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

TITLE	Knowledge, Understanding Attitude toward Sufficiency Economy of Lower Secondary School Students in Chalermprakiat District, Buriram Province	
AUTHOR	Chantra Pakkaratho	
ADVISORS	Associate Professor Prasit Suwannarak	Thesis Advisor
	Associate Professor Prachan Kanawan	Co- advisor
	Assistant Professor Prakit Jantakian	Co- advisor
DEGREE	Master of Public Administration	MAJOR Public Administration
SCHOOL	Buriram Rajabhat University	YEAR 2009

ABSTRACT

The purpose of this research was to study understanding and attitude to sufficiency economy Philosophy of early secondary school students in Chaloemphrakiat district, Buriram province. The subjects consisted of 291 early secondary school students from 7 schools, determined according to Krejcie & Morgan's processed table and selected by means of simple random sampling method. The research instruments comprised a set of understanding tests of sufficiency economy philosophy and questionnaires which were statistically analyzed by percentage, mean, and standard deviation (S.D.).

The results of the study were found that:

1. Understanding of sufficiency economy philosophy of early secondary school students in Chaloemphrakiat district, Buriram province was as a whole at a medium level. In the classification of understanding it indicated that the understanding of the meaning of sufficiency economy philosophy was at a high level, and the understanding of the principle and the application of sufficiency economy philosophy was at a medium level.
2. Attitude to sufficiency economy philosophy of early secondary school students in Chaloemphrakiat district, Buriram province was as a whole at a medium level.

ประกาศคู่ฉบับ

ภาคนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จถ้วนที่ได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัย
ของขอนศูนย์องค์การฯ ประจำ คณะนักประชานการควบคุมภาคนิพนธ์ รองศาสตราจารย์
ประดิษฐ์ ทุวรรณรักษ์ กรรมการควบคุมภาคนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประกิจ จันทะเกื้อ
กรรมการควบคุมภาคนิพนธ์ ตลอดจนกรรมการสอนภาคนิพนธ์ที่กฤษณาให้คำปรึกษา แนะนำ
ตรวจสอบใน ข้อกฤษณาที่ต้องๆ ดังเด่นด้านสำเร็จเรียนร้อยละของอาจารย์ที่ต้องทำที่ได้
เรื่องงานและประสานงานในการจัดทำภาคนิพนธ์

ของขอนศูนย์ คร.สังคม พรหมสาขาวัฒน์ สถาบันศึกษาฯ อาจารย์ประจำสาขาวิชา
รุ่งประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ คร.สุจิตา ยังคี อาจารย์ประจำสาขาวิชา
สังคมศาสตร์ พัฒนบุญยศศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ และ
อาจารย์ทองจันทร์ หนองเนตร วิทยากรพิเศษจากสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย ที่ได้กฤษณาเป็น^{ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและแก้ไขเครื่องมือสำหรับใช้ในการวิจัย}

ของขอนศูนย์อ่านว่า การ โรงเรียนพนมรุ้ง ผู้อ่านว่าการ โรงเรียนบ้านคงไม่ไฟ
ผู้อ่านว่าการ โรงเรียนอนุบาลเฉลิมพระเกียรติ ผู้อ่านว่าการ โรงเรียนไทรรัตน์วิทยา 26 (หนองหิน)
ผู้อ่านว่าการ โรงเรียนบ้านโภกสาร ผู้อ่านว่าการ โรงเรียนบ้านเจริญสุข ผู้อ่านว่าการ โรงเรียน
บ้านดาวร อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ที่ได้
อนุเคราะห์อ่านว่าความตระหนักในการออกแบบสอนตามวิชัยและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการวิจัยครั้งนี้
สถาบันฯขอขอบคุณด้วยที่เสนอมา

ศุภค่าและประโภชันนี้ อันเป็นจากภาคนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยของขอนศูนย์เป็นเครื่องบูชาพระศุภ
ของบิดา บุรพาราชย์ คณาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ให้การศึกษาอบรมสั่งสอนให้มี
ความรู้ ศักดิ์ปัญญาและคุณธรรมอันเป็นเครื่องขึ้นนำความสำเร็จในชีวิต

จันทร์ ปักการะ ใจ

3. The suggestions of sufficiency economy philosophy of early secondary school students in Chaloemphrakiat district, Buriram province were that teachers' instructional methods should be the techniques that were easy to understand and were fun and interesting. In addition, there should be various and appropriate teaching materials and teaching and learning activities that could be usefully and obviously illustrated. Teachers should have a good knowledge of sufficiency economy philosophy and they should be a good idol of living life according to sufficiency economy philosophy.

วิทยาลัยศรีราชา
มหาวิทยาลัยบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิตยานักพัฒนา	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ	7
แนวคิดเกี่ยวกับเด็กดี	17
ปรัชญาธรรมรูปกิจพอทเทียบ	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	39
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	44
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	42
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล	46
การวิเคราะห์ข้อมูล	46
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	47
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	49

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล	49
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	71
ความคุ้มค่าของผลการวิจัย	71
วิธีดำเนินการวิจัย	71
สรุปผลการวิจัย	72
อภิปรายผล	73
ข้อเสนอแนะ	76
บรรณานุกรม	78
ภาคผนวก	85
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ..	86
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดสอบเครื่องมือการวิจัย	90
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถามตาม	92
ภาคผนวก ง แบบสอบถามที่ทำการวิจัย	100
ภาคผนวก จ ถ้าความต้องการของแบบทดสอบและแบบสอบถาม	110
ประวัติย่อของผู้วิจัย	113

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและก่อตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	43
2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกความเพศ	50
3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกความอายุ	51
4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกความระดับชั้น	51
5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกความแหล่งให้ความรู้	52
6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกความอาชีพของผู้ปกครอง	53
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเห็นแก่ประโยชน์เพื่อการเรียน โดยภาพรวม	54
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเห็นแก่ประโยชน์และรากศักดิ์สิทธิ์	55
9 ความต้องรู้ของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเห็นแก่ประโยชน์เพื่อการเรียนด้านความหมายเห็นแก่ประโยชน์เพื่อการเรียน โดยภาพรวมและรายชื่อ	56
10 ความต้องรู้ของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเห็นแก่ประโยชน์เพื่อการเรียนด้านหลักปรัชญาเห็นแก่ประโยชน์เพื่อการเรียน โดยภาพรวมและรายชื่อ	57
11 ความต้องรู้ของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเห็นแก่ประโยชน์เพื่อการเรียนด้านการนำหลักปรัชญาเห็นแก่ประโยชน์เพื่อการเรียนไปประยุกต์ใช้ โดยภาพรวมและรายชื่อ	58
12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเห็นแก่ประโยชน์เพื่อการเรียน ตามจำแนกเพศ	62
13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเห็นแก่ประโยชน์เพื่อการเรียนตามจำแนกความอายุ	63
14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับปรัชญาเห็นแก่ประโยชน์เพื่อการเรียนตามจำแนกความระดับการศึกษา	64

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเพื่อสุกจิต พอเพียงของนักเรียนเข้าແນກความแหล่งให้ข้อมูลเกี่ยวกับปรัชญาเพื่อสุกจิตพอเพียง	65
16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเพื่อสุกจิต พอเพียงของนักเรียนเข้าແນກความอาชีพของผู้ประกอบการ	67
17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับเขตคิดที่มีผลต่อปรัชญาเพื่อสุกจิตพอเพียง ของนักเรียนโดยภาพรวม	69
18 ร้อยละของปัญหาและข้อเสนอแนะ	70
25 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและค่าความความเข้มน้นแบบทดสอบ	112

สารบัญภาค

ภาคประกอบ	หน้า
1 ขั้นตอนการเกิดเขตคิ	23
2 หลักปรัชญาแห่งรัฐกิจพัฒนา	35

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคความเจริญก้าวหน้าของการและไอกากิวัตน์ โลกกว้างโลกไว้พร้อมแคน โลกแห่งข้อมูล ข่าวสาร ทำให้เก็บรวบรวมการค่าเนินชีวิตของคนบนโลกเพิ่มไปด้วยการบูรณาการ แข่งขัน แย่งชิง เป็นนา เป็นตัวแปรสำคัญในการค่าเนินชีวิต ทำให้สังคมในโลกเป็นสังคมที่หลงพิถี ปัจจุบันสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงตามกระแสโลกกิวัตน์อย่างรวดเร็วทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ส่งผลให้สังคมไทยมีความอ่อนแอดง ประชาชนของประเทศไทยขาดคุณภาพ ให้ความสำคัญกับระบบทุนนิยม วัฒนธรรม มากกว่าคุณค่าของจิตใจ ปัญหาดังกล่าววนวันจะทวีความรุนแรงและเห็นเด่นชัดมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะกับเด็กและเยาวชนไทย เพราะเด็กและเยาวชนเป็นวัยที่มีภาวะอารมณ์แปรปรวนสูง ลุกภาวะซึ้งไม่สมบูรณ์ มีความสับสนในการวางแผนทางของตนเองในสังคม ขาดทักษะและประสบการณ์ในการเลือกรับสิ่งศิริหรือไม่ดี ขาดภูมิคุณทางด้านทางค้านร่วงกาย จิตใจและสังคม และลุกภาวะทางอารมณ์ ซึ่งมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ตามมา เช่นการมีวิดีโอที่ขัดแย้งนิยมเป็นตัวตั้ง เช่น การบริโภค วัตถุนิยมเกินตัว ใช้จ่ายอย่างฟุ้มฟิ้ม ใช้เงินเกินตัว ยืดติดกับสินค้าอีห้อดัง แต่ด้วยไม่เหมาะสม ความแพ้ชั้น เป็นต้น ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัย การสำรวจพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนไทยที่สังคมไทยควรรับรู้ ในเดือน มิถุนายน 2550 พบว่าเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ได้แก่ การใช้สินค้าฟุ้มฟิ้มเพื่อยืดติดค่าใช้จ่าย โดยเฉพาะต่างประเทศ ร้อยละ 25.21 การแต่งตัวไปเปลี่ยน ไม่ถูก กางเกง กางเกง ร้อยละ 24.83 การม้วนบานบุษประเทกต่างๆและติดกัน ร้อยละ 20.05 มีอิสระความคิด ก้าวติดก้าวแต่คงอยู่มากเกินไปร้อยละ 15.49 และก้าวร้าว ไม่เชื่อฟังพ่อแม่ ขาดสัมมาคาระ ร้อยละ 14.43 (สำนักงานเลขานุการสภากาชาดไทย, 2550 : 2)

จากปัญหาที่เกิดกับเด็กและเยาวชนไทย ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในวัยที่กำลังศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีการกิจกรรมในการจัดการศึกษา ได้เดินเรียนแนวทางแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยเนื่องมาจากกระแสโลกกิวัตน์ที่หลังในโลกเข้ามายังสังคมให้เด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ คือการนอนน้ำพระราชน้ำรัช ประชญาเศรษฐกิจพอเพียง ถูกเด็กไทยในสุกโลกกิวัตน์ ให้เด็กเกิดการเรียนรู้อย่างรู้เท่าทัน นำไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสมเพื่อสร้าง “ภูมิคุ้มกัน” ชีวิตคนของสังคม และการมีชีวิตที่ดีในโลกไว้พร้อมแคน (สุเมธ ศันติเวชกุล, 2541 : 2) จึงได้มีแนวคิดในการปููกฟัง

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับเด็กโดยนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาจัดเป็นหลักสูตร การเรียนการสอน ในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้โรงเรียนจัด หลักสูตรเศรษฐกิจพอเพียงแบบบูรณาการ ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของนักเรียน ในทุกด้าน เน้นกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมและปลูกฝังวิธีการคิด และการปฏิบัติคน ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ใช้คุณธรรมน่าความรู้ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคนให้ก้าวหน้าไปพร้อมความ สมดุล และพร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านวัฒนธรรม ดังนี้
 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2550 : 3)

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางที่บรรษัทภิมุขทั่วโลกได้หันมาใช้ในกระบวนการทางเศรษฐกิจ ประเทศไทย เป็นแนวทางการค้าระหว่างประเทศ รวมถึงความต้องการของประเทศไทยทุกรายดับ พอยัง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีภูมิคุ้มกันในด้านที่คือสถานการ ต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในออกและภายนอก ทั้งนี้ต้องอาศัยความรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่ง ในกระบวนการการค้าจึงนำไปสู่การวางแผน และ การดำเนินการทุกขั้นตอน และในขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ ให้มี สำนึกรักในคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริต และมีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร ความมีสติ ปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็ว และก้าวข้ามทางทั้งด้านวัฒนธรรม ดังนี้
 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 23-24)

การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเข้าสู่กระบวนการเรียนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ นับว่าเป็นการซึ่งแนวทางการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องให้กับเด็กและเยาวชน เพื่อใช้เป็นแนวทางปรับตัวให้ กับกับกระแสโลกกว้าง หรือนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต ด้วยเด็กและเยาวชนมีความรู้ ความเข้าใจเป็นอย่างดีในเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กีฬามารณ์อนนัมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมา ประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต ให้อย่างเหมาะสม สร้างภูมิคุ้มกันให้ชีวิตดี ดังนี้
 และการมีชีวิตที่ค พร้อมรับกระแสโลกกว้างที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สำหรับการปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนรู้จัก การใช้ชีวิตที่พอเพียง นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้กับคนเอง ได้เป็นอย่างดีเด็กและเยาวชนต้องมีเจตคติที่ดีต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้วย

โรงเรียนในอ่าเภอเฉลิมพระเกียรติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ที่เปิดสอน ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวน 7 โรงเรียน มีจำนวน 1176 คน จากการสังเกตพฤติกรรม นักเรียนและสอบถามจากครุภู่สอนในแต่ละโรงเรียน พบว่านักเรียนในวันนี้ มีปัญหาและพฤติกรรมไม่

พึงประสงค์ในลักษณะเดียวกัน เช่น การใช้จ่ายอย่างทุุมเทือกเกินตัว การแต่งตัวไม่เหมาะสมกับ
กาลเทศะ การใช้สิ่นค้าทุ่มเทือก ตามกระแสนิยม เช่น โทรศัพท์มือถือ ใช้สิ่นค้าที่ห้าดังเกินฐานะ
ตนเอง ติดเกม ทั้งๆที่ทางโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้นำไปรัชฎากรณสุกิจพอเพียงมา¹
ปลูกฝัง จัดการเรียนการสอน และให้ความรู้ในรูปแบบต่างๆ แต่นักเรียนซึ่งมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์
ดังที่กล่าวมา จึงทำให้ศูนย์ฯในฐานะครุภู่สอนมีความประสงค์ที่จะศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจและ
เขตคิดของนักเรียนที่มีต่อไปรัชฎากรณสุกิจพอเพียง ว่าเป็นอย่างไร ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนา
ความรู้ความเข้าใจและส่งเสริมเขตคิดที่มีต่อไปรัชฎากรณสุกิจพอเพียงแก่นักเรียนให้มากขึ้น หรือให้
นักเรียนมีภูมิคุ้มกันในทุกด้านของชีวิต และมีชีวิตที่สมดุลย์ยืนต่อไป

ความนุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจไปรัชฎากรณสุกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น²
อ่างทองเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อศึกษาเขตคิดที่มีต่อไปรัชฎากรณสุกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น²
อ่างทองเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับไปรัชฎากรณสุกิจพอเพียงของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อ่างทองเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์
2. ทำให้ทราบเขตคิดที่มีต่อไปรัชฎากรณสุกิจพอเพียงนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น²
อ่างทองเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์
3. เป็นสารสนเทศสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษา นำไปพัฒนา³
ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและเขตคิดที่ดีเกี่ยวกับไปรัชฎากรณสุกิจพอเพียงในสถานศึกษา เพื่อให้เด็ก
และเยาวชนมีคุณภาพชีวิตสมดุลและยืนต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ได้ครอบคลุมเนื้อหา ดังนี้
1.1 ความรู้ความเข้าใจและเขตคิดเกี่ยวกับไปรัชฎากรณสุกิจพอเพียง ใน 3 ด้าน

1.1.1 ความหมายปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.1.2 หลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.1.3 การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอ้ามกาลเดิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ตั้งตัวสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 7 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 1,176 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มจากประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตาราง ของ เกรชเช่แคร์รอนแกน (Krejcie & Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 291 คน จากนั้นทำการสุ่มให้กระจายไปตามโรงเรียนต่างๆตามสัดส่วนศักดิ์ส่วนตัวของผู้เข้าร่วม (Simple Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจและเจตคติเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อ้ามกาลเดิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้จัดทำได้ให้คำนิยามศัพท์ เฉพาะดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความทรงจำในเรื่องราว ซึ่งเกี่ยวข้องรายละเอียดต่าง ๆ และ ความสามารถในการนำความรู้ที่เก็บรวบรวมมาใช้ดัดแปลง 适応 ในการเรื่องนั้นๆ ได้อย่างมี เหตุผล และความรู้ความเข้าใจเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องโดยตรงและรวมถึงการนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ใน สถานการณ์จริงได้ตามขั้นตอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับ ความหมายปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การนำปรัชญาเศรษฐกิจ พοเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต ใน 3 ด้าน

2.1 ความหมายหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ก็คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึง ความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิทุนกันในด้านที่คือสอนควรต่อการมีผลประโยชน์ให้ขึ้นเกิดจากการ ปฏิสัมพันธ์ทั้งภายในอกและภายนอก ฉะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบและความระมัดระวัง

2.2 หลักปรัชญาของพระรัตนโกสินธ์ หมายถึง เป็นปรัชญาที่ใช้แนวทางการดำเนินชีวิตและปฏิบัติดน ซึ่งประกอบด้วย 3 คุณลักษณะ 2 เสื่อน ไข ความพอประมาณ คือความไม่ตื้นไม่น้อยเกินไปและไม่นำกเกินไป เอื้ออาทรไม่เป็นคุณผู้อื่น มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ความมีเหตุผลก่อการตัดสินใจ เกี่ยวกับระดับของความพอใจจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในด้าน คือ การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลการทำงานและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆที่จะเกิดขึ้น ซึ่งจะต้องประกอบด้วย 2 เสื่อน ไข คือ การมีความรู้ คือ ความรอบรู้ที่เกี่ยวกับหลักปรัชญาพระรัตนโกสินธ์ที่จะนำความรู้นั้น มาพิจารณาเชื่อมโยงเป็นแนวทางในการปฏิบัติและ และการมีคุณธรรม คือ คุณสมบัติของบุคคลที่ต้องมี ความกระหายนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาใน การดำเนินชีวิต

2.3 การนำปรัชญาพระรัตนโกสินธ์มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต หมายถึง การที่จะคนเอง เป็นหลัก การทำอะไร ไร้อย่างเป็นขั้นเป็นตอน รอบคอบ ระมัดระวัง พิจารณาถึงความพอใจ พ้อหมาย พ้อควร ความสงบเหตุสมผล และการพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง การสร้างสามัคคีให้เกิดขึ้นบนพื้นฐาน ของความสงบในแต่ละสังคมส่วนแต่ละระดับ ครอบคลุมทั้งทางด้านจิตใจ สังคม เศรษฐกิจ ในสังคม เศรษฐกิจ ทั้งทางด้านจิตใจและสังคม เศรษฐกิจ รวมถึงการเมือง

3. เอกคติ หมายถึง องค์ประกอบทางจิตอย่างหนึ่งในการแสดงพฤติกรรมและความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็นของบุคคล ที่สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ ประสบการณ์ องค์ความรู้ และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ซึ่งเป็นปฏิกริยาทางจิตใจอย่างหนึ่งที่พร้อมจะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรม ที่แสดงออกมาน

4. เอกคติเกี่ยวกับหลักปรัชญาพระรัตนโกสินธ์ หมายถึง ความเชื่อ ความรู้สึก ที่มีต่อ หลักปรัชญาพระรัตนโกสินธ์ ทั้ง 3 ด้าน คือ ความหมายปรัชญาพระรัตนโกสินธ์ หลักของปรัชญา พระรัตนโกสินธ์ การนำปรัชญาพระรัตนโกสินธ์มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

5. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 7 โรงเรียน ในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์

6. พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ หมายถึง การใช้จ่ายอย่างทุ่มเทือกเกินด้วย การแต่งตัวไม่ เหมาะสมกับกาลเทศะ การใช้สินค้าทุ่มเทือก ตามกระแสนิยม เช่น โทรศัพท์มือถือ ใช้สินค้าที่ห่อคั่ง ติดกาว

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาความรู้ความเข้าใจและเขตคิดที่มีต่อหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 7 โรงเรียน ในเขตอีสานตอนตะวันออกเฉียงเหนือ เกี่ยวกับ หัวข้อ “ความรู้ความเข้าใจและแนวคิดทางดุษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง” ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ
 - 1.1 ความหมายของความรู้
 - 1.2 ความหมายของการเข้าใจ
 - 1.3 ความหมายความรู้ความเข้าใจ
 - 1.4 การวัดความรู้ความเข้าใจและมาตรการที่ใช้ในการวัด
2. แนวคิดเกี่ยวกับเขตคิด
 - 2.1 ความหมายของเขตคิด
 - 2.2 องค์ประกอบของเขตคิด
 - 2.3 การเกิดเขตคิด
 - 2.4 สักษะของเขตคิด
 - 2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เขตคิดกับพฤติกรรมการปฏิบัติ
 - 2.6 เครื่องมือวัดเขตคิดและการสร้างเครื่องมือวัดเขตคิด
3. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - 3.1 ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง
 - 3.2 หลักการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - 3.3 การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในด้านต่าง ๆ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

ความรู้เป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญของมนุษย์ ความรู้เป็นการระลึกได้ในเรื่องราวต่างๆ ของมนุษย์ ที่ได้จากการศึกษา หันครัว สังเกต แล้วรวมรวมเป็นความจำเก็บสะสมไว้ แล้วแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมที่ระลึกได้ ซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ ได้มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายไว้ดังนี้

1. ความหมายของความรู้

ความรู้เป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อมนุษย์ทุกคน ซึ่งเกิดจากการได้ยิน ได้ฟัง หรือประสบการณ์ที่ได้รับมา แล้วสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ มีผู้สนใจได้ทำการศึกษาและให้ความหมายของความรู้ ไว้ด้วยท่านดังนี้

กรดิ อะบีชง (2549 : 4) ได้ให้ความหมายของความรู้ คือ เป็นความคิดของแต่ละบุคคลที่ผ่านกระบวนการเรียนรู้และสังเคราะห์จนเกิดความเข้าใจ และนำไปใช้ประโยชน์ในการสรุปและตัดสินใจในสถานการณ์ต่างๆ ในการอนับนับโดยคุณคุณนิจของสังคม

ปรัชญ์ชัย ใจอยู่อุทุกภิ (2546 : 6) ได้กล่าวว่า ความรู้เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง กฎหมาย และโครงสร้างที่เกิดขึ้นจากการศึกษาและการศึกษา หรือเป็นความรู้ที่เกี่ยวกับสถานที่ สิ่งของ หรือบุคคล ซึ่งได้จากการสังเกตหรือจากการรายงาน ความรู้ที่ใช้จึงเหตุไม่ต้องซ้ำเจนและต้องอาศัยเวลา

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (ตีาดีในอักษร สวสค. 2542 : 26) ได้ให้คำอธิบายว่า ความรู้ เป็นพฤติกรรมขั้นต้นที่ผู้เรียนรู้เพียงแค่เกิดความจำได้ โดยอาจจะเป็นการนึกได้หรือโดยการมองเห็น ได้ยิน ฯลฯ ได้ ความรู้ ในขั้นนี้ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริง กฎหมาย โครงสร้างและวิธีแก้ไขปัญหา ส่วนความเข้าใจอาจแสดงออกมากในรูปของทักษะด้าน “การแปล” ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการเขียนบรรยายเกี่ยวกับข่าวสารนั้นๆ โดยใช้คำศัพด์ของตนเอง และ “การให้ความหมายความหมาย” ที่แสดงออกมากในรูปของความคิดเห็นและข้อสรุป รวมถึงความสามารถในการ “คาดคะเน” หรือ การคาดหมายว่าจะเกิดอะไรขึ้น

สมไภชน์ ศรีตาศักดิ์ (2541 : 4) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง ข้อเท็จจริง กฎหมาย และโครงสร้าง ที่เกิดจาก การศึกษา หรือ หันหา หรือเป็นความรู้เกี่ยวกับสถานที่ สิ่งของ หรือบุคคลที่ได้จากการสังเกต ประสบการณ์ หรือจากการรายงาน การรับรู้ข้อเท็จจริงต่างๆ หล่อเลี้ยง ด้องรับเจนและเวลา

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช (2540 :42) ได้ให้ความหมายของคำว่าความรู้ ดังนี้
 ความรู้เป็นการรับรู้ จ้า และเข้าใจในเรื่องต่างๆที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆที่เกิดจากประสบการณ์
 และทักษณคดิ ประกอบขึ้นจากความรู้ต่างๆที่เคยได้เรียนมาเกี่ยวกับลักษณะของสิ่งนั้นๆกับความรู้ที่มีอยู่
 ความรู้ เป็นความจำในระดับหนึ่งของพฤติกรรมด้านทุกชนิดซึ่งหมายถึง พฤติกรรมด้าน
 การเรียนรู้ ความจำ ความคิดเห็นต่างๆ ซึ่งระดับพฤติกรรมด้านทุกชนิดซึ่งต่างกัน

มนต์ชัย วรพันธ์ (2538 : 10) ได้สรุปความหมายของความรู้ไว้ว่า ความรู้หมายถึง
 การแต่งต่อออกด้านความจำได้ หรือ ระลึกได้ในข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ ข้อมูลต่างๆ โดยที่มุนย์สามารถ
 จดจำและแต่งต่อออกมาเป็นพฤติกรรมที่เรียกว่าเลิ่งที่จำได้ออกมากให้ปรากฏให้สังเกตได้ วัดได้รวมทั้ง
 สามารถถ่ายทอดให้บุคคลอื่นทราบได้

ไพบูล หัวจوانิช (2526 : 96) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้หมายถึง บรรดาข้อเท็จจริงหรือ
 รายละเอียดของเรื่องราว การกระทำ อันเป็นประสบการณ์ของบุคคล ซึ่งสะสมและสืบทอดกันต่อไป

วิกสตรอมและนอร์แมน (Wikstrom and Norman.1994 : 9) ได้กล่าวถึง The Modern American
 Dictionary ว่า ได้ให้คำจำกัดความของความรู้ (Knowledge) ที่แตกต่างกัน 3 ดังนี้

- 1.1 ความรู้ คือ ความทุนเด็กกับข้อเท็จจริง (Facts) ความจริง (Truths) คือ หลักการทั่วไป
- 1.2 ความรู้ คือ (Know) หรือ อาจจะรู้ (May be Know)
- 1.3 ความรู้ คือ จิตสำนึก ความสนใจ (Awareness)

กูด (Good, 1973 :781) ให้ความหมายว่า ความรู้ หมายถึง ข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ รายละเอียด
 ต่างๆที่มุนย์ได้รับและเก็บรวบรวมสะสมไว้เพื่อสำหรับนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

จากคำจำกัดความที่มีผูกต่อไว้ในเบื้องต้น สามารถสรุปได้ว่า ความรู้ หมายถึงข้อเท็จจริง
 กฎเกณฑ์ และรายละเอียดของเรื่องราวและการกระทำต่างๆ ที่บุคคลได้ประสบมาและเก็บสะสมไว้
 เป็นความจำที่สามารถถ่ายทอดคือ นำไปได้และสามารถอวัสดน์ความรู้ได้โดยการระลึกถึงเรื่องเหล่านั้นแล้ว
 แต่งต่อออกมา

2. ความหมายของความเข้าใจ

ความเข้าใจ เป็นความสามารถสูงกว่าความรู้ เมื่อจากบุคคลที่เข้าใจ สามารถนำความรู้ไปใช้ให้
 เหมาะสมกับพฤติกรรมต่างๆ โดยสามารถวิเคราะห์และประเมินได้ ได้มีนักวิชาการ ได้ให้ความหมาย
 ของความเข้าใจไว้หลายท่านดังนี้

อังคณา อ่างทอง (2545 : 2) ให้ความหมาย ความเข้าใจเป็นความสามารถที่สูงกว่าความรู้ นี่องจากบุคคลที่เข้าใจ สามารถนำความรู้ไปให้เหมาะสมกับพฤติกรรม ซึ่งสามารถดิจิทัลและประเมินได้

จักรกฤษ ไชย (2542 : 8-9) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจ คือ ความสามารถในการสื่อสาร ความหมายของสิ่งที่เรียนรู้โดยไม่จำเป็นต้องนำไปสัมผัสรักษาสิ่งอื่นๆ โดยแยกความเข้าใจออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. การแปลความ คือ ความสามารถในการอ่านใจความให้ถูกต้องกับสิ่งที่สื่อความหมายหรือ ความสามารถในการถ่ายเทความหมายจากภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่ง หรือจากการสื่อสารรูปแบบหนึ่งไปสู่อีกรูปแบบหนึ่ง

2. การศึกษา คือ ความสามารถในการอธิบาย หรือแปลความหมายหลักๆ อันมาเรียบเรียง ให้ทำาการจัดระเบียบ สรุปข้อมูลเป็นเนื้อความใหม่ โดยมีผลเป็นเนื้อความเดิมเป็นหลักไม่ต้องอาศัย หลักเกณฑ์อื่นใดมาใช้

3. การขยายความ คือ ความสามารถที่ขยายเนื้อหาข้อมูลที่รับรู้มาให้นำากขึ้น หรือเป็น ความสามารถในการทำงาน หรือคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าได้อย่างดี โดยอาศัยข้อมูลอ้างอิงหรือ แนวโน้มที่เกินเลขจากข้อมูล

ตามคิด รัตนวงศ์ไชย (2541 : 11) ให้ความหมายของความเข้าใจว่า หมายถึง ความสามารถในการดัดแปลงแล้วแปลงย่อและย่นบั่อร่วมกัน ซึ่งประกอบด้วย การแปลความ การศึกษา การขยายความ

สุวัฒน์ นิยมศักดิ์ (2531 : 105) ได้ให้ความหมายความเข้าใจ หมายถึง การนำความรู้ความเข้าใจ ที่เราเมื่อยุ่งแล้วไปสื่อความหรืออธิบายให้คนอื่นเข้าใจในรูปแบบต่างๆ กันด้วยความคิดของคนเอง โดยคง ความหมายเดิมไว้ทุกประการ

สรุป ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ที่ได้รับจาก การศึกษาและจากประสบการณ์ของแต่ละคน มาดัดแปลง ให้เหมาะสมสำหรับนำไปใช้กับพฤติกรรม ต่างๆ โดยสามารถดิจิทัลและประเมินได้

3. ความหมายของความรู้ความเข้าใจ

นักวิชาการหลายท่าน ได้ให้ความหมายของคำว่า “ความรู้ความเข้าใจ” ไว้แตกต่าง เพราะ แต่ละท่านอาจมีภูมิหลังต่างกัน ซึ่งแต่ท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ประน่อน พยัคฆ์พันธ์ (2544 : 51-57) อธิบายให้ความรู้ ความเข้าใจ หมายถึง ความทรงจำเป็น เรื่องราวข้อเท็จจริง รายละเอียดค่างๆ และความสามารถนำความรู้ที่เพิ่มนารวนรวมมาใช้ดัดแปลงอธิบาย

การเรียนเพื่อบันทึกในเรื่องนั้นๆ ได้อย่างมีเหตุผล นอกจากนี้ความรู้ความเข้าใจเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องโดยตรงและรวมถึงการนำความรู้ความเข้าใจนั้นไปใช้ในการดำเนินการต่อไปได้ตามขั้นตอนทักษะต่างๆ ได้ตามขั้นตอนทางสมอง 6 ขั้น คือ ความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ วิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินผล ทั้งนี้ จึงอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

gap เลาน ไพบูลย์ (2537 : 297) ได้ให้ความหมายความรู้ ความเข้าใจ หมายถึง พฤติกรรมที่สามารถตระลึกถึงสิ่งที่เคยอ่านหรือได้เรียนมาก่อนแล้วไปประยุกต์ใช้ แต่สามารถตระหนุหรือบ่งชี้ความรู้ เมื่อปรากฏอยู่ในรูปแบบ หรือแปลความรู้จากสัญลักษณ์หนึ่งไปสู่อีกสัญลักษณ์หนึ่ง

บลูม (Bloom. 1956 : 65-197) ให้ความหมายของความรู้ความเข้าใจไว้ว่า ความรู้ หมายถึง พฤติกรรมและสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งเน้นการจำไม่ว่าจะเป็นการระลึกถึงหรือระลึกได้ก็ตาม เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอันสืบเนื่องมาจากกระบวนการเรียนรู้ โดยเริ่มต้นจากการร่วมสร้างสรรค์ทำกันนั้น จนกระทั่งทัพนาไปสู่ขั้นที่มีความลับซับซ้อนขึ้นไป ความรู้ อาจแบ่งออกเป็นความรู้เฉพาะสิ่ง ความรู้ในเรื่องระเบียบการและความรู้เรื่องสากล เป็นต้น ส่วนความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถทางปัญญาและทักษะ ซึ่งการที่บุคคลจะมีความเข้าใจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จะต้องมีองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่

1. ความสามารถที่จะให้ความหมายของคำ (การแปล)
2. ความสามารถในการเข้าใจความหมายของการคิด (การตีความ)
3. ความสามารถในการคาดคะเนถึงสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นได้จากการกระทำ (การประเมินค่า)

นอกจากนั้น บลูม ได้ทำการศึกษาและจำแนกพฤติกรรมด้านความรู้ออกเป็น 6 ระดับ ได้เรียงตามลำดับขั้นความสามารถจากต่ำไปสูง ดังนี้

1. ความรู้ หมายถึง ความสามารถในการจำหรือรู้สึกได้ แต่ไม่ใช่การใช้ความเข้าใจไปตีความหมายในเรื่องนั้น ๆ แบ่งออกเป็น ความรู้เกี่ยวกับเนื้อเรื่องซึ่งเป็นข้อเท็จจริง วิธีดำเนินงาน แนวคิด ทฤษฎี โครงสร้าง และหลักการ
2. ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถขั้นใช้ความสำคัญของเรื่องราวด้วย ได้ทั้งในด้านภาษา รหัส สัญลักษณ์ ทั้งรูปธรรมและนามธรรม แบ่งเป็นการเปลี่ยน การตีความ การขยายความ
3. การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถนำเอาสิ่งที่ได้ประสบมา เช่น แนวคิด ทฤษฎี ต่าง ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ หรือนำไปใช้แก้ปัญหาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

4. การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะเรื่องราว ออกรเป็นส่วนประกอบย่อย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนย่อย และหลักการ หรือทฤษฎี เพื่อให้เข้าใจเรื่องราว ต่างๆ

5. การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการนำเอาเรื่องราว หรือส่วนประกอบย่อยมาเป็น เรื่องราวเดียวกัน โดยมีการดัดแปลง ปรับเปลี่ยน สร้างสรรค์ ปรับปูจงของก่อให้มีคุณค่าขึ้น

6. การประเมินค่า หมายถึง ความสามารถในการพิจารณา ตัดสินคุณค่าของความคิดอย่างนี้ หลักเกณฑ์ เป็นการตัดสินว่าอะไรคือดีอย่างไร ใช้หลักเกณฑ์เชื่อถือได้ ให้ขยายศักยภาพให้จริงภายในและภายนอก

กอนเพอร์ (Klopfer. 1971 : 12) ให้ความหมายความรู้และความเข้าใจ หมายถึง การระบุความรู้ เกี่ยวกับความจริง ศักย์และนิยาม ความคิดรวบยอด ข้อทดสอบ เทคนิค หลักการ กฎ ทฤษฎีค่างๆ และ ความสามารถจำแนกความรู้ได้เมื่อปรากฏอยู่ในรูปใหม่ หรือแปลงความรู้จากสัญลักษณ์หนึ่งไปสู่อีก สัญลักษณ์หนึ่ง

วิกตอรีเรีย (Victoria. 1989 : 1251) ความรู้ ความเข้าใจ หมายถึง การรับรู้ในสิ่งที่ได้มาจากการศึกษาและสัมผัสต้อมในสังคม เมื่อมีแหล่งให้ความรู้ แหล่งช่าว การรับรู้และความเข้าใจเหมือนกัน หรือแตกต่างกันไป ซึ่งอยู่กับบุคคลและแหล่งความรู้ที่ได้รับมา

นักวิชาการหลายท่าน ได้ให้ความหมายของคำว่า ความรู้ความเข้าใจ โดยสรุปความหมายได้ว่า ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการจำและเข้าใจรายละเอียดของข้อมูลค่างๆที่บุคคลได้ พัฒนาไว้และถ่ายทอดคือฯกันมาต่อคือฯกันสามารถที่จะสืบความหมาย แปลความ ดีความ ขยายความ หรือแต่งความความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ หลังจากที่ได้รับช่าวสารเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆแล้ว

4. การวัดความรู้และความเข้าใจและมาตรฐานครITERIA ที่ใช้ในการวัด

การวัดความรู้เป็นการวัดความสามารถในการระลึกเรื่องราวข้อเท็จจริง หรือประสบการณ์ ต่างๆที่ได้รับมา โดยใช้มาตรฐานค่าต่างๆ มาตรวจสอบความรู้ ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านกล่าวถึงการวัด ความรู้และมาตรฐานครITERIA ที่ใช้ในการวัด ไว้ดังนี้ คือ

4.1 การวัดความรู้ความเข้าใจ

ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึง เครื่องมือวิธีการวัดความรู้ความเข้าใจต่างกันออกไม่ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่หลากหลาย จึงขอนำเสนอแนวคิดของนักวิชาการเหล่านั้นมากกล่าวดังนี้

จำานง พระเย็นแห (2535 : 24-29) กล่าวว่า การวัดความรู้ความเข้าใจนั้นส่วนมากนิยมใช้ แบบทดสอบ ซึ่งแบบทดสอบนี้เป็นเครื่องมือประเภทข้อเขียนที่นิยมใช้กันทั่วๆไป แบ่งออกเป็น 2 ชนิด

1. แบบอัดแน่น หรือแบบความเรียง โดยให้เขียนตอบเป็นข้อความสั้น ๆ ไม่เกิน 1-2 บรรทัด หรือเป็นข้อ ๆ ตามความเหมาะสม

2. แบบปูนขั้น แบ่งเป็น

2.1 แบบเดิมค่า หรือเดิมข้อความให้สมบูรณ์ แบบทดสอบนี้เป็นการวัดความสามารถในการหาค่า หรือข้อความมาเดิมลงในช่องว่างของประโยคที่กำหนดให้ถูกต้องแม่นยำ โดยไม่มีคำตอบใดซ้ำกันมาก่อน

2.2 แบบถูก-ผิด แบบทดสอบนี้วัดความสามารถในการพิจารณาข้อความที่กำหนดให้ไว้ถูก หรือผิด ใช่หรือไม่ใช่ จากความสามารถที่เรียนรู้มาแล้ว โดยจะเป็นการวัดความจำและความคิด ใน การออกแบบทดสอบควรต้องพิจารณาถึงข้อความจะต้องขัดเจน ถูกหรือผิดเพียงร่องเดียว สิ่งะที่ครับ ให้ไว้ความ และไม่ควรใช้คำปฏิเสธข้อน

2.3 แบบขับถ่าย แบบทดสอบนี้เป็นลักษณะการวางข้อเท็จจริง เสื่อนไว ค่า ด้านลบ หรือสัญลักษณ์ ที่ 2 ด้านขานกัน เป็นแคลตต์ 2 แล้ว แล้วให้อ่านดูข้อเท็จจริงในแคลตต์ด้านหนึ่งว่ามีความเกี่ยวข้อง ขับถ่ายได้พอดีกับข้อเท็จจริงในอีกแคลตต์หนึ่ง โดยทั่วไปจะกำหนดให้ตัวเลือกในแคลตต์ด้านหนึ่งน้อย กว่าอีกด้านหนึ่ง เพื่อให้ได้รีความสามารถในการขับถ่ายมากขึ้น

2.4 แบบเลือกตอบ ข้อสอบแบบนี้เป็นข้อสอบที่นิยมใช้กันในปัจจุบัน เนื่องจากสามารถวัดได้ ครอบคลุมดุลประสาทและตรวจให้คะแนนได้แน่นอน ลักษณะของข้อสอบประกอบด้วยส่วนข้อคิดเห็น แต่ตัวเลือก โดยตัวเลือกจะมีตัวเลือกที่เป็นตัวถูก และตัวเลือกที่เป็นตัวผิด ผู้เขียนข้อสอบต้องมีความรู้ ในวิชานั้นอย่างลึกซึ้ง และรู้วิธีการเขียนข้อสอบ โดยมีข้อควรพิจารณา คือ ในส่วนข้อคิดเห็นต้องขัดเจน เพียงหนึ่งเรื่อง ภาษาที่ใช้จะทัศริคุณภาพและเหมาะสมกับระดับของผู้ทดสอบ ไม่ใช้คำปฏิเสธหรือปฏิเสธข้อนกัน และไม่ควรถามคิดเห็นแบบห่อหุ้ง และในส่วนตัวเลือกควรมีคำตอบถูกเพียงคำตอบเดียวที่มี ความกะทัดรัด ไม่ซ้ำกันหรือแนะนำค่าตอบ มีความเป็นอิสระจากกัน มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเรื่อง ความถูกต้องตามปริมาณหรือตัวเลข ตัวเลขต้องมีความเป็นไปได้และกำหนดจำนวนตัวเลือก 4 หรือ 5 ตัวเลือก

ไฟฟ้า หัวพานิช(2526 : 96 – 104) การวัดความรู้เป็นการวัดความสามารถในการระลึก เรื่องราวข้อเท็จจริง หรือประสบการณ์ต่าง ๆ หรือเป็นการวัดการระลึกประสบการณ์เดิมที่บุคคลได้รับ คำสอน การอบรมก่อตัว การฝึกฝนของผู้สอน รวมทั้งจากคำราชาภิสั่งเวคต้อมต่าง ๆ หัวข้อคิดเห็นวัด ความรู้แบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ

1. ด้านความรู้ในเรื่อง เป็นการด้านรายละเอียดของเนื้อหาข้อเท็จจริงต่าง ๆ ของเรื่องราวทั้งหลาย ประกอบด้วยค่าด้านประเพณีต่าง ๆ เช่น ศัพท์ นิยม กฎ ความจริง หรือรายละเอียดของเนื้อหาต่าง ๆ

2. ด้านความรู้ในวิธีการดำเนินการ เป็นการด้านวิธีการปฏิบัติต่าง ๆ ตามแบบแผน ประเพณี ขั้นตอนของการปฏิบัติงานทั้งหลาย เช่น ด้านระเบียบแบบแผน ลำดับขั้น แนวโน้มการจัดประเพณีและหลักเกณฑ์ต่าง ๆ

3. ด้านความรู้รวมยอด เป็นการด้านความสามารถในการจัดซื้อสุ่ป หรือลักษณะของเรื่องที่เกิดจากผลกระทบทางลักษณะร่วม เพื่อร่วยวัฒนาและอ่อนต่อสูงนี้เป็นหลัก หรือหัวใจของเนื้อหานั้น

พวงรัตน์ ทรีรัตน์ (2540 : 97) ได้กล่าวว่า เครื่องมือสำหรับวัดความรู้ มีลักษณะเด่นๆ คือ ใช้หนาแน่นกับการวัดความรู้ด้านคุณลักษณะซึ่งแตกต่างกันออกไว้ ในที่นี้จะกล่าวถึงเครื่องมือที่ใช้วัดความรู้ที่นิยมนักมาก มี 3 แบบดังนี้

1. แบบปากเปล่า เป็นการทดสอบที่อาศัยการซักถามเป็นราชบุคคลให้ตอบกันได้

2. แบบเขียนตอบ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ระบบ คือ

2.1 แบบความเรียง เป็นการให้ผู้ตอบให้เรียงเรียงลำดับของแผนภูมิและภาพที่แสดงให้เป็นไปตามที่ต้องการ ความต้องการจะต้องได้รับการตอบกลับที่ถูกต้อง ไม่ใช่เสียที่การให้คะแนนทำให้ความเป็นไปตามที่ต้องการ

2.2 แบบเข้ากับค่าตอบ เป็นแบบทดสอบที่มีค่าตอบถูกภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดให้อย่างจำกัด ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ แบบถูกต้อง แบบเติมคำ แบบจับคู่ และแบบเลือกตอบ

3. ข้อสอบภาคปฏิบัติ เป็นแบบทดสอบที่ให้ผู้ตอบแสดงพฤติกรรมโดยการกระทำจริง เช่น การทดสอบทางคนตัว พลศึกษา เป็นต้น

จากที่กล่าวว่า ถูกปั้นได้ว่า การวัดความรู้ความเข้าใจ ทำได้โดยให้บุคคลระบุถึงความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ ของมา แล้ววัดการแสดงออกของบุคคล ในทางแยกความหมาย การพิจารณาและการขยายความนั้นๆ โดยใช้แบบวัดทดสอบทั่วไปทั่วไป การเรียนรู้แบบต่างๆ

4.2 น่าครบรส์ในการวัดความรู้ความเข้าใจ

น่าครบรส์ในการวัดความรู้ความเข้าใจ กระทำได้หลายวิธี ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านก่อตัวไว้ดังนี้

กิตติ์ พูลสันติสุข (2533 : 5) ได้กล่าวว่า หลักการวัดเป็นการเตรียมหาเครื่องมือต่างๆ ที่จะไปศึกษาสร้างความรู้ น่าครบรส์ของความเที่ยงตรงและความเรื่องนั้นเพื่อที่จะนำไปหาความรู้ ในที่นี้ ที่ได้ไม่มีปัญหา เนื่องจาก การวัดความรู้ เป็นการวัดด้วยทางสังคมศาสตร์ สามารถที่จะได้ผลลัพธ์

จะเอียงแค่ต่างกันซึ่งขึ้นอยู่กับเครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องมือที่ใช้วัดมีอยู่ 4 มาตรา คือ นามมาตรานามาตระใช้บันทึก นามาตระใช้บันทึกภาค และนามาตระใช้บันทึกส่วน และความสามารถของการวัดไม่ได้ขึ้นอยู่กับเครื่องวัดอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับลักษณะทั่วไปของตัวแปรอีกด้วย ตัวแปรบางตัววัดได้ทุกระดับ แต่ตัวแปรบางตัวสามารถได้บางมาตรฐานดังนี้ มาตรฐานจะมีความสำคัญที่จะทำให้ตัวแปรทางสังคมศาสตร์ มีความละเอียดมากที่สุดตลอดจนมีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ของ การวัดด้วย และให้ก่อตัวถึงมาตรฐานวัดต่างๆ หลากหลายมาตรฐาน เช่น

1. มาตรวัดแบบประมาณ (Rating Scale) เป็นมาตรวัดที่ผู้ตัดสินเป็นผู้ประมาณการตามด้วยการที่กำหนดไว้ ที่นิยมได้แก่

1.1 มาตรวัดแบบประมาณ (Rating Scale) เป็นการให้ผู้ตัดสินเลือกประมาณการวัดความคิดเห็นของคนจากประเภทที่กำหนดไว้ เช่น การมีความรู้ในเรื่องต่างๆ มากน้อยเพียงใด เช่น มีความรู้มากที่สุด มีความรู้มาก มีความรู้ปานกลาง ไม่มีความรู้เลย

1.2 มาตรวัดแบบประมาณ โดยการกำหนดตัวเลข เป็นการที่ผู้ตัดสินใจเลือกประมาณการวัดตัวชี้วัดตามความคิดเห็นของคน เช่น เริ่มจาก 0 1 2 3 4 5 6 7 โดย 0 หมายถึง ไม่มีความรู้เลย จนถึง 7 หมายถึง มีความรู้มากที่สุด

1.3 มาตรวัดแบบประมาณการแบบกราฟ เป็นการแสดงการวัด

2. การวัดแบบทรัสต์โคน (Thrustone method) เป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อวัดทักษะพื้นฐาน บุคคลต่อเรื่อง ให้เรื่องหนึ่ง มาตรวัดนี้จะประกอบด้วยข้อความชุดหนึ่งมีตั้งแต่ 10-15 ข้อ แต่ละข้อจะนิยม ก้าวແນนก้าบัน

3. การวัดแบบลิกเกิร์ต (Likert Scale) เป็นมาตรวัดที่นิยมใช้ทั่วไป เพราะสร้างขึ้นได้ง่ายโดยมี ข้อความที่มีผู้ตอบบันทึกความคิดเห็นต่างๆ ได้แก่ เห็นด้วยทุกประการ เห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่ และไม่เห็นด้วยโดยทิ้งเชิง และไม่เห็นด้วย เช่นฯ สำหรับผู้มีระดับการศึกษาต่ำ

4. มาตรวัดแบบกัตตเมน (Guttman Scale) เป็นการวัดที่มีจุดประสงค์ที่มุ่งการวัดแบบแผนของ การตอบ เพราะเชื่อว่าทักษะพื้นฐานในเรื่องใด อาจจะมีผลลัพธ์มิตรในการมอง เมื่อมีผลลัพธ์มิตรจะช่วยให้ใน การวิเคราะห์ และการแปลความหมาย เพราะไม่สามารถที่จะใช้คะแนนสูงหรือต่ำมาวิเคราะห์ข้อมูล

ดูคิ ไวยยะ ใจดี (2532 : 56) ให้ก่อตัวถึงการวัดทางสังคมศาสตร์ว่าควรจัดให้ครบถ้วนโดยใช้เครื่องมือหลากหลายอย่างประกอบกันและควรใช้วิธีการวัด ทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการควบคู่กันไป การวัดทดสอบเป็นทางการ ได้แก่ การทดสอบ หรือการใช้แบบทดสอบ ส่วนการวัดแบบไม่

เป็นทางการนั้นเป็นการสังเกตพฤติกรรมหรือข้อความ และสำหรับเครื่องมือที่ใช้วัดนั้นแบบที่เป็นประ藓์ใหอหงและสามารถสร้างขึ้นมาใช้ไดอยแยกໄได 2 ประเภทใหญๆ คือ

1. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางเรียนรู้ ที่นิยมใช้กันมากที่สุด ไดแก่ แบบทดสอบ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ชนิด คือ แบบทดสอบปรนัย กับแบบทดสอบอัคนธ์

แบบทดสอบปรนัย เป็นแบบทดสอบที่ผู้ตอบไม่มีอิสระการเขียนตอบ เนื่องจากจะต้องถูกกำหนดค่าตอบนาใหเดอกและจะกำหนดครุปแบบของค่าตอบดังนี้

1.1 ใหเดอกตอบทางใจทางหนึ่ง เช่น ถูก - พิศ , จริง - ไม่จริง , ใช - ไม่ใช

1.2 ใหเดอกค่าตอบที่ถูกที่สุดมาตอบ

1.3 ใหจับถูกค่าตอบกับค่าตอบที่มีความสัมพันธ์กัน

1.4 ใหเดินค่าหรือข้อความลงในช่องว่างใหไดใจความถูกบรรยาย

แบบทดสอบอัคนธ์ เป็นแบบทดสอบที่ผู้ตอบมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี ค่าตอบอาจมีลักษณะที่เป็นแนวค่าตอบที่ก่อรำหรือแบบก็ได แบบทดสอบอัคนธ์จะใช้วัดความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ ความคิดสร้างสรรค์หรือค่านิยม

2. แบบวัดพฤติกรรมทางสังคม ที่สำคัญๆ ไดแก่ แบบสอบถาม การสังเกต แบบสำรวจรายการ นาฬาวัดอันดับถุณาภพ (มาตรส่วนประมาณค่า) ประเมินสะท้อนและสังคมคิด

2.1 แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดทัศนคติ ความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องราว หรือเหตุการณ์ ต่างๆ ในทางสังคมศาสตร์ มีลักษณะของค่าตอบ 3 อายุ่ คือ

2.1.1 แบบจำกัดค่าตอบ

2.1.2 แบบไม่จำกัดค่าตอบ

2.1.3 แบบผสม

2.2 การสังเกต เป็นวิธีการเฝ้าดูความพฤติกรรม ทั้งในด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและทักษะและ อาจทำได 2 รูปแบบคือ

2.2.1 การสังเกตโดยส่วนร่วมในกิจกรรม

2.2.2 การสังเกตโดยไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรม

2.3 แบบสำรวจรายการ (Checklist) เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดถูกไปกับการสังเกตเพื่อตรวจสอบ พฤติกรรมต่างๆ ดูว่าพฤติกรรมใดบรรลุถึงจุดประสงค์แล้ว และพฤติกรรมใดยังไม่บรรลุถึงจุดประสงค์

2.4 มาตรวัดอันดับถุณาภพ (มาตรส่วนประมาณค่า) เป็นเครื่องมือใช้ตรวจสอบ ถุณาภพของ สิ่งของที่ต้องการวัด ที่ไม่อาริใหคะแนนออกมาราดอย่างชัดเจน เช่น การประเมินพฤติกรรมต่างๆ ของ

บุคคลใด ผู้ประเมินอาจใช้มาตราจัดอันดับคุณภาพควบคู่ไปกับการสังเกต ประเมินดูว่าบุคคลนั้น พฤติกรรมที่ต้องการจัดอยู่ในระดับใด คือ ตีมาก หรือตี หรือใช้ หรือซึ่งใช้ไม่ได้ วิธีการประเมิน พฤติกรรมของบุคคลในสังคมศาสตร์จะใช้ด้วยเกณฑ์เป็นเครื่องบ่งคุณภาพของสิ่งที่ต้องการประเมิน โดยมีเกณฑ์ไว้ว่า

0 หมายถึง ซึ่งใช้ไม่ได้ หรือมีน้อย

1 หมายถึง พอดี หรือ เป็นกลาง

2 หมายถึง ตี หรือ ตีมาก

หรืออาจจะกำหนดคุณภาพของสิ่งที่ต้องการประเมินให้ละเอียดลงไปอีก โดยใช้เลข 1 2 3 4 5 แทนคุณภาพของสิ่งที่ต้องการประเมิน โดยมีเกณฑ์ไว้ว่า

1 หมายถึง ซึ่งใช้ไม่ได้ หรือ น้อยมาก

2 หมายถึง พอดี หรือ น้อย

3 หมายถึง เป็นกลาง

4. หมายถึง ตี หรือ มาก

5. หมายถึง ตีมาก หรือ มากที่สุด

ระเบียนสะสนน เป็นเครื่องมือที่สำคัญแบบหนึ่งในการวัดพฤติกรรมทางสังคม เพราะเป็น เครื่องมือสำหรับบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับการพัฒนา สามารถทำให้ผู้ใช้แบ่งความหมายของข้อมูล ต่างๆ ได้อย่างถูกต้องไม่สับสน

สังคมมิติ เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดความสัมพันธ์ทางสังคมที่เรียกว่า Sociogram มีประโยชน์ในการใช้จัดกลุ่มนักศึกษา

ทุป วิธีการวัดความรู้ความเข้าใจ กระทำได้หลายวิธี แต่ที่นิยมปฏิบัติกันทั่วไป คือ การวัดโดย การใช้แบบทดสอบ และเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ เป็นส่วนใหญ่ เพราะเป็นแบบทดสอบที่วัดได้ รอบด้าน สามารถวัดผลของการเรียนรู้ได้หลายอย่างด้วยตัวเดียว แต่กระบวนการทางสถิติปัญญาชั้นสูง รวมถึง การจัดจำแนก นักเรียนออกเป็นกลุ่ม นักเรียนต้องมีโอกาสเดาถูกน้อย

แนวคิดเกี่ยวกับเขตคิด

เขตคิดเป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีแนวโน้มจะแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ออกมานั้นทางบวกและทางลบ ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลนั้น ซึ่งได้มี นักวิชาการพยายามให้ความหมายของเขตคิด ดังนี้

1. ความหมายของเขตคติ

เขตคติ เดิมใช้คำว่า ทักษณ์ ต่อมากรรมการบัญญัติให้เป็นเขตคติ ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยความเห็นชอบของราชบัพชิตศึกษาสถานให้ใช้คำว่า เขตคติ กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ ได้ใช้คำนี้มาจนถึงปัจจุบัน ดังนั้น เขตคติเป็นคำเดียวกับคำว่า ทักษณ์ซึ่งเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมมนุษย์ ให้หมายความว่า ความรู้ทางวิทยาและนักวิชาการ ได้ให้ความหมายไว้หนาแน่นดังนี้

สุรังค์ ไกวะวงศ์ (2545 : 5) ได้ให้ความหมายของเขตคติไปในทำนองเดียวกันว่า เขตคติ เป็นแนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมส่วนของตอบต่อสิ่งแวดล้อม หรือสิ่งเร้า ที่อาจเป็นได้ ทั้ง คน วัสดุ สิ่งของ หรือความคิดที่อาจเป็นบวกหรือลบ ด้านบวกก็จะแข็งแกร่งหน้า แต่ด้านลบก็จะพยายามหลีกหนีกัน ส่วนนั้น

สุวน พายุษ และอังคณา พายุษ (2543 : 54) กล่าวว่า เขตคติเป็นความรู้สึกเชื่อศรัทธา ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนเกิดความพร้อมที่จะแสดงออกมานั่นอาจเป็นไปทางดีหรือไม่ดีก็ได้

สันติ ใจมนคง (2542 : 14) กล่าวว่า เขตคติ หมายถึง ความรู้สึกและการแสดง การกระทำ หรือมีแนวโน้มที่จะแสดงออกมานของบุคคลที่มีต่อเฉพาะบุคคล สิ่งของเฉพาะสถานการณ์ ซึ่งมีลักษณะ ทางบวก (Positive) คือ ความพอใจ อินดิปอジบิล กับลักษณะทางลบ (Negative) คือ ความไม่พอใจ ขัดแย้ง ไม่ร่วมมือ และลักษณะแบบกลางๆ คือ ความรู้สึกเฉutral ไม่มีปฏิกริยาใดๆ

สันติ ใจมนคง (2542 : 14) กล่าวว่า เขตคติ หมายถึง ความรู้สึกและการแสดง การกระทำ หรือมีแนวโน้มที่จะแสดงออกมานของบุคคลที่มีต่อเฉพาะบุคคล สิ่งของเฉพาะสถานการณ์ ซึ่งมีลักษณะ ทางบวก (Positive) คือ ความพอใจ อินดิปอジบิล กับลักษณะทางลบ (Negative) คือ ความไม่พอใจ ขัดแย้ง ไม่ร่วมมือ และลักษณะแบบกลางๆ คือ ความรู้สึกเฉutral ไม่มีปฏิกริยาใดๆ

ศักดิ์ไทย สุรกิจบรร (2542:209) กล่าวว่า เขตคติ หมายถึง สภาพแวดล้อมทางจิตที่เกี่ยวข้อง กับความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ และสถานการณ์ต่างๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งและสภาพความพร้อมทางด้านจิตใจ นี้จะต้องอยู่นานพอสมควร

อุนทร์ โภนิน (2542 : 325) กล่าวว่า เขตคติ หมายถึง ความรู้สึกและปฏิกริยาระบบทั้งหมดที่จะกระทำในเชิงบวกหรือเชิงลบ ที่มีต่อเฉพาะบุคคล เฉพาะตัว เฉพาะเรื่องและเฉพาะสถานการณ์

นีอ่อน พิพประคิณรุ (2541:124) ได้ให้ความหมายของเขตคติไว้ว่า เขตคติ เป็นสภาพความต้องการของจิตใจและประสาท ที่เกิดจากการได้รับประสบการณ์อันมีผลทางตรงต่อการตอบสนอง ของบุคคลต่อสิ่ง และสภาพการณ์ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับบุคคลนั้น

สุชาติ ประดิษฐ์รัฐสินธุ (2537 : 99) ก็ถ่าว่า เอกคติเป็นความรู้สึกนิยมคิดของบุคคลในเรื่องใด เรื่องหนึ่ง ซึ่งจะแสดงออกให้เห็นได้จากท่าทางหรือพฤติกรรมคนแต่ละคนจะมีเอกคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มากน้อยแตกต่างกัน

ชวนชัย เชื้อสถาชาน (2533 : 2) สรุปความหมายของเอกคติไว้ว่า เอกคติ เป็นความรู้สึกภายใน ของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด อันเป็นผลมาจากการประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น และความรู้ ดังกล่าวจะเป็นดั่งกำหนดให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มของการตอบสนองต่อสิ่งนั้น ใน ทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นในทางสนับสนุนหรือไม่เห็นด้วยต่อสิ่งที่ได้รับมา

ศักดิ์ ถุนทร์เสนี (2531 : 2-3) ได้ให้ความหมายของเอกคติไว้ว่า

1. เอกคติ หมายถึง ความตัดสินใจข้อนของความรู้สึก ความอหังการ ความกลัวความเชื่อมั่น ความถูกต้องหรือมือคิดของบุคคลในการที่จะสร้างความพร้อมที่จะกระทำการใดสิ่งหนึ่งตาม ประสบการณ์ของบุคคลนั้นที่ได้รับมา

2. เอกคติ หมายถึง ความโน้มเอียงที่มีปฏิกริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งทางที่ศีนหรือต่อต้าน สภาพแวดล้อมที่มาถึงทางใดทางหนึ่ง

3. ในด้านพฤติกรรมของคนเรา เอกคติ หมายถึง การเตรียมตัวหรือความพร้อมในการที่จะ ตอบสนอง กล่าวคือ

3.1 เป็นการบ่งແທดึงดึงการตอบสนองที่จะเกิดขึ้นภายในบุคคลนั้น ซึ่งจะยังไม่เกิดขึ้น ทันทีทัน刻 ซึ่งสามารถสังเกตจากพฤติกรรมภายนอก จะบ่งແທดึงดึงความตอบสนอง จะแสดงออกมา อย่างรู้สึกตัวหรือไม่รู้สึกตัว ทางภาษา หรือจากสิ่งร้าภายในร่างกาย สิ่งที่แสดงออกแต่ละอย่างเป็น ตัววนไปซ่อนหนึ่งของ การตอบสนองทางเอกคติและแนวโน้มอันๆภายในตัวบุคคล

3.2 การตอบสนองทั้งหมดเป็นการแสดงออก ซึ่งเอกคติอาจจะทำภาระในหรือภายนอกของ บุคคลนั้น การกระตุ้นด้วยการชูหูหรือวิธีอื่นๆ

3.3 การตอบสนองทั้งหมดเป็นผลของวิธีชีวิตร่างขับที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมที่จะทำให้เกิด การตอบสนองเป็นการสร้างภาระหนักๆตามนิสัยของคนๆนั้น

ဂูด (Good ,1973 : 24 ; ถังเมืองใน ภารก์ แห่งชาติ , 2542 48 – 49) ก็ถ่าว่า เอกคติ หมายถึง แนวโน้มของการกระทำที่หันเหเข้าหา หรือดูอยู่หน้า จากวัสดุ สังกับ หรือสถานการณ์หรือค่านิยมอย่าง หนึ่ง โดยจะมีความรู้สึกและอารมณ์เกี่ยวข้องอยู่ในความเห็นนั้น ซึ่งเอกคติจะสังเกตไม่ได้จากอารมณ์ และจะอนุมานได้จากพฤติกรรมทั้งที่เป็นภาษาและท่าทาง

จากความหมายที่นักจิตวิทยาและผู้ที่ศึกษาด้านจิตวิทยาที่กล่าวไว้ได้สร้างศัพท์ใหม่ให้คือ “สูญเสีย สรุป ความหมายของเขตคติ” ได้ว่า เป็นองค์ประกอบทางจิตอย่างหนึ่งในการแสดงพฤติกรรมและความรู้สึก นักคิดของบุคคล ที่สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ ประสบการณ์ องค์ความรู้ และ สิ่งแวดล้อมอื่นๆ ซึ่งเป็นปฏิกริยาทางจิตใจอย่างหนึ่งที่พร้อมจะส่งผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกมา

2. องค์ประกอบของเขตคติ

การเกิดเขตคติได้นั้น ต้องมีองค์ประกอบหลักอย่าง ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้เป็นตัวกำหนด พฤติกรรม หรือการแสดงออกของบุคคล ซึ่งอาจจะเป็นไปทางบวกหรือลบก็ได้ โดยมีนักวิชาการได้ให้ แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของเขตคติ ไว้ด้วยท่านดังนี้

ล้วน สายสะพัดและอังคณา สายสะพัด (2543 : 59) แนวคิดของนักจิตวิทยาเกี่ยวกับองค์ประกอบของ เขตคติ มีแนวคิดแยกค่างขั้น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. เชื่อว่า เขตคติมีองค์ประกอบเดียว คือ ความคิดหรือความเชื่อ ซึ่งพิจารณาจากนิยามเขตคติ
2. เชื่อว่า เขตคติมีสององค์ประกอบ ประกอบด้วย ด้วยความคิดความเชื่อ (Cognitive) และ ด้านความรู้สึก (Affective)
3. เชื่อว่าเขตคติ มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่

3.1 องค์ประกอบด้านปัญญา (Cognitive Component) ซึ่งเป็นเรื่องของการรับรู้ของบุคคลใน เรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจเป็นการรับรู้เกี่ยวกับวัตถุ ตัวของ บุคคล หรือเหตุการณ์ต่างๆ ว่า รับรู้สิ่งต่างๆ ดังก่อตัวนั้นได้อย่างไร รับรู้ในทางที่คิดหรือไม่คิด ซึ่งจะก่อให้เกิดเขตคติขึ้น ด้านบุคคลรู้และเข้าใจว่า ตัวนั้นเป็นสิ่งที่คิด บุคคลนั้นก็จะมีเขตคติที่คิดต่อสิ่งนั้น ในทางตรงกันข้าม ด้านบุคคลรู้และเข้าใจว่าสิ่งนั้น เป็นสิ่งไม่คิด บุคคลนั้นก็จะมีเขตคติไม่คิดต่อสิ่งนั้น ในทางตรงกันข้ามด้านบุคคลรู้และเข้าใจว่าสิ่งนั้นเป็น สิ่งไม่คิด บุคคลนั้นก็จะมีเขตคติที่ไม่คิดต่อสิ่งนั้นด้วย และด้านบุคคลไม่รู้จักแต่ไม่เข้าใจสิ่งนั้นาเลย เขตคติก็จะไม่เกิดขึ้น เมื่อเกิดการรู้และเข้าใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้ว จึงทำให้เกิดองค์ประกอบที่สองตามมา

3.2 องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) ซึ่งเป็นองค์ประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งถูกเร้าขึ้นจากการรู้สึกนั้นเอง กล่าวคือ เมื่อเราเกิดการรู้และเข้าใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้ว จะ ทำให้เราเกิดความรู้สึกต่อสิ่งนั้นในทางที่คิดหรือไม่คิด ด้วยรู้สึกคือจะชอบและพอใจในสิ่งนั้น ทำให้มี เขตคติที่ดีตามมา แต่ด้วยรู้สึกไม่คิดก็จะไม่ชอบหรือไม่พอใจในสิ่งนั้น ทำให้มีเขตคติที่ไม่คิดตามมาด้วย

3.3 องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) ที่เกิดขึ้นภายหลังการเรียนรู้ เข้าใจ และเกิดความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางใดทางหนึ่งแล้ว จึงทำให้บุคคลเครื่องความพร้อมที่จะ ตอบสนองต่อสิ่งรู้สึกนั้นๆ ในทางใดทางหนึ่ง กล่าวคือ ด้านบุคคลมีเขตคติที่คิดก็จะแสดงพฤติกรรม

ความพร้อมต่างๆ ของมา เช่น พร้อมที่จะสนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือ แต่ถ้าบุคคลนี้ขาดคติที่ไม่ดีจะแสดงผลต่อการรวมความพร้อมต่างๆ ของมา เช่นกัน แต่จะเป็นความพร้อมทางที่ตรงข้ามกับแบบแรก เช่น ความพร้อมในทางทำลายขั้นขาว ต่อสู้ขั้น เป็นต้น

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2533 : 108-109) กล่าวว่า ได้สรุปถักยั่งยืนของเขตคิดจาก การศึกษาของนักจิตวิทยา ไว้ดังนี้

1. เขตคิดที่มี 3 องค์ประกอบ

1.1 องค์ประกอบด้านสติปัญญา (Cognitive Component) หมายถึงองค์ประกอบด้านความเชื่อ ความรู้ ความคิด และความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อเป้าหมายของเขตคิด

1.2 องค์ประกอบเกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ หรือท่าทีที่ ไม่ดี ที่บุคคลมีต่อเป้าหมายเขตคิด

1.3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นความพร้อมหรือแนวโน้มที่บุคคลจะปฏิบัติต่อเป้าหมายของเขตคิด

2. เขตคิดที่มี 2 องค์ประกอบ

2.1 องค์ประกอบด้านสติปัญญา (Cognitive Component) หมายถึง องค์ประกอบด้านความเชื่อ ความรู้ ความคิด และความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อเป้าหมายของเขตคิด

2.2 องค์ประกอบด้านอารมณ์หรือความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง องค์ประกอบด้านอารมณ์และความรู้สึก เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดี ไม่ดี ที่บุคคลมีต่อเป้าหมายเขตคิด

3. เขตคิดที่มีองค์ประกอบเดียว ที่องค์ประกอบด้านอารมณ์หรือความรู้สึก(Affective Component) หมายถึง ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ หรือท่าทีที่ ไม่ดี ที่บุคคลมีต่อเป้าหมายเขตคิด

ทั้ง 3 องค์ประกอบของเขตคิดนั้น แบ่งได้ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านความรู้สึก ด้านพฤติกรรม ซึ่งจะเห็นได้ว่า เขตคิดนี้จะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรม หรือการแสดงออกของบุคคล ซึ่งอาจจะเป็นไปทางบวกหรือลบก็ได้

3. การเกิดเขตคิด

การเกิดเขตคิดจะเกิดขึ้นในรูปแบบใด จะดีหรือไม่ดี ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล เพื่อให้มีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น จึงมีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้ดังนี้

อลล์ปอร์ตและไฮล์การ์ด(Allport and Hilgard . 1988 : 25 ; ถ้างัดในศักดิ์สุนทรเสพ, 2531 : 4) ได้เสนอความเห็นว่า เขตคิดต้องสิ่งหนึ่งสิ่งเดียวของคนเกิดขึ้นได้ตามเงื่อนไข 4 ประการ คือ

1. กระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูน และบูรณาการของกรอบสอนแนวคิดต่างๆ เช่น เอกคิดจากกรอบครัว โรงเรียน ครุ การเรียนและอื่นๆ

2. ประสบการณ์ส่วนตัวซึ่งอยู่กับความแตกต่างของบุคคล ซึ่งมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันไป นอกจากระดับการผู้ของคนจะต่างกันแล้วซึ่งทำให้แบบแผนเป็นของคนของด้วย ดังนั้นเอกคิด บางอย่างจะเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคลแล้วแต่พัฒนาการและความเชี่ยวชาญเด่นทางคนนั้น

3. การเลียนแบบ การถ่ายทอดเอกคิดของคนบางคน ได้มาจากการเรียนแบบเอกคิดของคนอื่นที่ คนพอใจ เช่น พ่อ เมม ครุ พี่น้อง และบุคคลอื่นๆ

4. อิทธิพลของกลุ่มสังคม กันย้อมมีเอกคิดลือความกลุ่มสังคมที่คนอาชีวศึกษาอยู่คำนึงถึงแล้ว เช่น เอกคิดคือการสนับสนุนต่างๆ เป็นต้น

ทรงพล ภูมิพันธ์ (2538 : 5) กล่าวถึงมูลเหตุของการเกิดเอกคิดว่า เกิดจาก การเรียนรู้ จากแหล่ง เอกคิด ต่างๆ ที่มีอยู่มาก many ได้แก่

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific experience) ซึ่งจะทำให้เขามีเอกคิดต่อ สิ่งต่างๆ ไปใน ทิศทางที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน

2. การติดต่อสื่อสารจากบุคคลอื่น (Communication from others) เช่นเพื่อนที่เคยได้รับการบ่มเพาะ มากผู้ใหญ่ เช่น ครู ไม่ต้องจะมีเอกคิดตามที่ได้ทราบมา

3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Model) ที่เด็กจะนำมาเป็นแบบในการคิด หรือปฏิบัติตาม

4. ความเกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional factors) ดังแต่สถาบันครอบครัว วัด โรงเรียน เป็นศูนย์ ส่วน สายages และอังกฤษ สายages (2543 : 111) ได้อธิบายขั้นตอนการเกิดความรู้ตามแนว ทุกชนปรัชญา โดยมีลำดับขั้นดังนี้

ผัสสะ ปัจจยา เวทนา คือ การได้ประสบหรือสัมผัส กระตุ้นให้เกิดความรู้สึก

เวทนา ปัจจยา ตัณหา คือ ความรู้สึก กระตุ้นให้เกิดความยากได้

ตัณหา ปัจจยา ถุปagan คือ ความยาก กระตุ้นให้เกิดความอึดมั่นหรือต้องมีค่านิยม

ถุปagan ปัจจยา ภพ คือ ค่านิยม กระตุ้นให้เกิดการกระทำที่ปรากฏออกมานาก่อนอกหรือปรากฏ กระทำออกมานาก่อนอก

ภพ ปัจจยา ชาติ คือ เอกคิดกระตุ้นให้เกิดการกระทำที่ปรากฏออกมานาก่อนอกหรือปรากฏ กระทำออกมานาก่อนอก

ทวีสิทธิ์ สิงห์กุล (2535 : 30) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการเกิดเอกคิด นิ่นบนดังนี้

1. การรับรู้ หรือการให้ความสนใจ บุคคลจะถูกกระตุ้นให้ทราบว่ามีเหตุการณ์หรือสิ่งเร้า บางอย่างประกายอู่ และบุคคลนั้นจะมีความอินติ หรือมีภาวะจิตใจหรือที่จะรับสิ่งเร้านั้นหรือให้ความสนใจต่อสิ่งเร้านั้น การรับหรือการให้ความสนใจเป็นขั้นของ “สภาพจิตใจ” ขั้นแรกที่จะนำไปสู่สภาพจิตใจขั้นต่อไป แต่เนื่องจากคนเราไม่ประสบการณ์เดิมเท่านั้น บุคคลนั้นอาจมีสภาพจิตใจในขั้นของ การรับหรือการให้ความสนใจพร้อมอยู่แล้ว โดยที่ไม่ต้องถูกกระตุ้นให้เกิดขึ้นได้ การรับหรือการให้ความสนใจนี้ บุคคลจะมีสภาพจิตใจ 3 ลักษณะ คือ

1.1 เกิดความตระหนัก ถูกผิด หรือเกิดความรู้สึกว่ามีสิ่งหนึ่ง มีเหตุการณ์หนึ่งหรือสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งการรู้ว่ามี หรือ การได้ ถูก ผิด เกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้น เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้น ในตัวไห้หนันนั้น

1.2 ความเห็นใจที่จะรับสิ่งมากระตุ้น

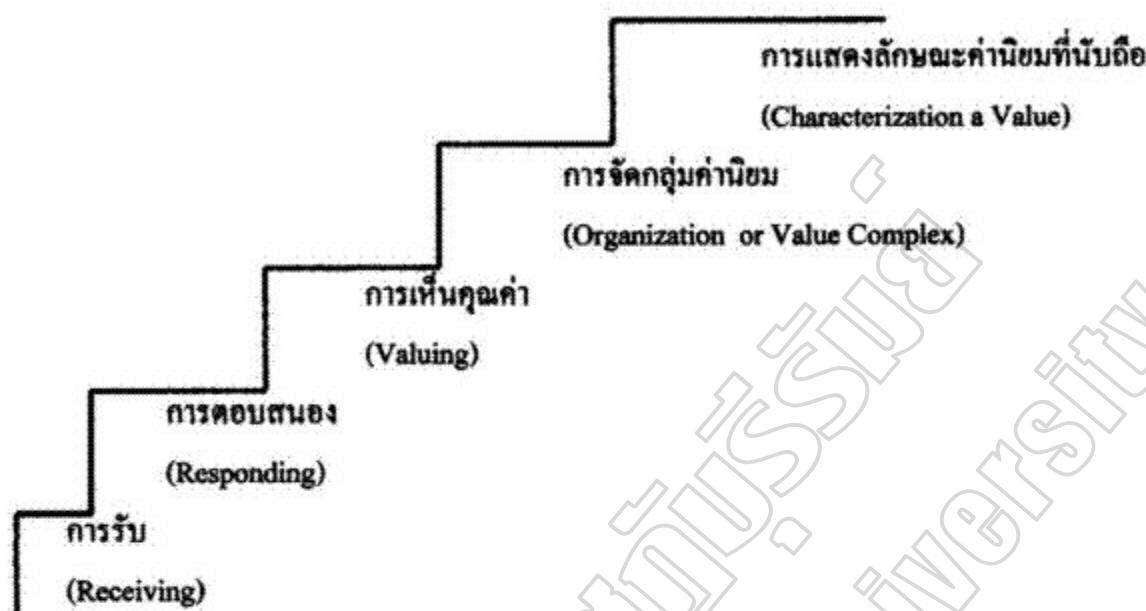
1.3 การเลือกรับหรือรับเลือกให้ความสนใจ โดยบางบุคคลจะเลือกรับในสิ่งที่ทำ ความพอใจมาให้และจะไม่รับในสิ่งที่เขาไม่ชอบ

2. การตอบสนองเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องจากพฤติกรรมในขั้นที่เป็นบุคคลจะให้ความสนใจอย่างเห็นที่ มีความรู้สึกผูกมัดต่อสิ่งเร้า หรือสถานการณ์ที่มากระตุ้นเกิดความนิยม เข้าใจ และพอใจที่จะตอบสนองต่อความรู้สึกผูกมัคคันนี้ ซึ่งเป็นเพียงความรู้สึกขั้นต้นเท่านั้น ซึ่งอันดันไม่ได้ แน่นอนว่าบุคคลนั้นจะมีจุดหรือค่านิยมต่อสถานการณ์ หรือสิ่งเร้านั้นอย่างไร

3. การให้ค่า เป็นขั้นที่บุคคลจะกระทำ ปฏิบัติหรือพฤติกรรมที่แสดงว่าเขายอมรับหรือรับรู้ สิ่งนั้นเป็นสิ่งที่มีคุณค่าสำหรับเขา หรือแสดงว่าเขามีค่าอย่างใดอย่างหนึ่ง

4. การจัดกลุ่มค่านิยม คือ บุคคลเกิดค่านิยมดังๆนี้แล้ว ค่านิยมที่เกิดขึ้นนั้นจะมีผล ทางpsychic ซึ่งมีความจำเป็นจะต้องมีระบบของค่านิยมต่างๆให้เข้ากัน โดยพิจารณาถึงความสัมพันธ์ ระหว่างค่านิยมเหล่านั้น

5. การแสดงถึกยथะค่านิยมที่ขึ้นต้อง พฤติกรรมในขั้นนี้อาจจะแสดงให้เห็นได้โดยบุคคลทั่วไป ปรัชญาเชิงสำหรับคนมอง หรือคิดอย่างๆในการปฏิบัติดน โดยพิจารณาถึงเหตุผลทางศีลธรรม บรรยายทางด้านหลักประชาธิปไตย ดังปรากฏตามภาพประกอบด้านเขตคติ (Affective Domain)

ภาพประกอบ 1 ขั้นพฤติกรรมทางด้านเจตคติ

ที่มา : ทวีศิริธิ ลีกธิกร. (2535 : 31)

จากแนวคิดของนักวิชาชีพที่ให้แนวคิดเกี่ยวกับการเจตคติ คือการเกิดความรู้สึกว่าเริ่มจากความต้องการ หรือความต้องการซึ่งต่อไปทำให้เกิดความชอบหรือความสนใจในคุณค่าแล้วก็ตามเป็นค่านิยมขึ้นมา ค่านิยมที่ก่อตัวอยู่ระหว่างเวลาหนึ่งนานพอสมควรก็ย้อนกระตุนให้เกิดสภาวะที่รุนแรงหรือที่จะกระทำการอยู่ในใจที่เรียกว่า เจตคตินั่นเอง

4. ลักษณะของเจตคติ

ลักษณะเจตคติ เป็นสภาวะทางจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกของบุคคลให้แสดงพฤติกรรมของมามาในลักษณะต่างๆ ได้มีนักวิชาและนักจิตวิทยาหลายท่านก่อตัวถึงลักษณะเจตคติดังนี้

เชาว์ แตะ ไว (Shaw and wright .1967 : 10 ; ถังดึงในล้วน สายชพ และ อังคณา สายชพ. 2543 : 57-58) ได้ก่อตัวถึงลักษณะทั่วไปของเจตคติ ดังนี้

1. เจตคติเป็นความรู้สึกใหม่เมื่อจากการเปลี่ยน บางไม่ใช่พฤติกรรม
2. เจตคติเปลี่ยนทิศทางตั้งแต่การแสดงความรู้สึกในทางบวกหรือลบ
3. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้มากกว่าการมีมาตั้งแต่กำเนิด
4. เจตคติขึ้นอยู่กับเป้าหมายและสิ่งเร้า เช่น คน สัตว์ สิ่งของ
5. เจตคตินิ่มค่าส่วนพันธุ์ภายในเปลี่ยนแปลงไปตามก่อตุ้น

6. เอคคิตมีลักษณะมั่นคง ทันท่วง และเปลี่ยนมาก

แซก (Sax, 1967 : 65 ; อ้างถึงในส่วน สาขาระและอังคณา สาขาระ, 2543 : 57-58) ได้กล่าวถึงลักษณะของเขตคติไว้ว่าดังนี้

1. เอคคิตมีทิศทาง (Direction) เพราะความรู้สึกของคนมีลักษณะเป็นบวกและลบ
 2. เอคคิตมีความเข้มข้น (Intensity) เอคคิตเป็นความต่อเนื่องต่อเนื่องกันอย่างต่อเนื่องของความรู้สึกถือความเข้มข้น
 3. เอคคิตมีการแพร่ซ่าน (Pervasiveness) เอคคิตมีการแพร่กระจายจากกรุ่นหนึ่งไปสู่กรุ่นหนึ่งได้
 4. เอคคิตมีความคงเด่นคงจำ (Consistency) เอคคิตเป็นความรู้สึกไม่ต่อข้อเปลี่ยนแปลงจ่าจะเป็นความรู้สึกค่อนข้างที่จะคงที่
 5. เอคคิตมีความพร้อมที่จะแสดงออกเด่นชัด (Salience) หมายถึงความเด่นใจหรือความพร้อมในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งของเขตคติ หรือเป็นเรื่องของการควรรีบใจนั้นเอง ดังนั้นความประทับใจนี้จึงสำคัญให้จากการสัมภาษณ์หรือการสังเกตที่มีโอกาสของการแสดงความคิดเห็นแบบหักดิ่งถ้าเวลาออกมาให้เห็นเท่านั้น
- ถ.วสนา ประวัติพฤกษ์ (2549 : 5) กล่าวว่า ลักษณะสำคัญของเขตคติ คือ
1. เอคคิตเป็นการกระเริ่มหรือความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้นๆซึ่งการกระเริ่มนั้นเป็นการกระเริ่มภายในจิตใจมากกว่าภายนอกที่จะสังเกตเห็นได้
 2. สภาวะความพร้อมจะตอบสนองในลักษณะที่ก่อตัวในชุด 1 นั้นเป็นลักษณะซับซ้อนของบุคคลที่จะยอมรับหรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบสิ่งต่างๆจะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับอารมณ์ด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่อธิบายไม่ค่อยจะได้และบางครั้งไม่มีเหตุผล
 3. เอคคิตไม่ใช่พฤติกรรม แต่เป็นสภาวะจิตใจ มีอิทธิพลต่อกลไนกิคิดและเป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงออกของพฤติกรรม
 4. เอคคิตไม่สามารถจัดให้โดยตรงแต่สามารถสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมที่แสดงออกตามที่ต้องการ

ขวนขับ เชื้อสถาชาน (2533 : 2-3) สามารถแยกลักษณะเขตคติได้ดังนี้

1. เอคคิตเป็นพฤติกรรมหรือความรู้สึกทางด้านจิตใจ ที่มีต่อสิ่งเร้าให้สิ่งเร้าหนึ่งในทางเดียว

2. เอกคติเป็นความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนรู้ เกี่ยวกับสิ่งเร้าหรือเกี่ยวกับประสบการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งหมายถึงว่า บุคคลจะจะมีเอกคติอย่างไรต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บุคคลนั้นจะต้องเคยพบเห็นรู้รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งนั้นมาก่อน

3. การแสดงออกของเอกคติ หรือการตอบสนองสิ่งเร้าใดๆจะเป็นไปในรูปของการสนับสนุน ผลดีของคน ซึ่งเรียกว่าเป็นไปในทางบวก หรือในรูปการได้แต่ง ตัดด้าน ซึ่งเรียกว่าเป็นไปในทางลบหรือ ทางรู้สึกเช่นๆต่อสิ่งเร้านั้น

กล่าวโดยสรุป ลักษณะสำคัญของเอกคติคือ ถ้าภาวะจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกของบุคคลให้แสดงออกทางพฤติกรรม อาจจะเป็นแบบใดๆก็ได้ตามสภาวะแวดล้อม แต่ถ้าเกิดขึ้นแล้วจะมีลักษณะคงที่ ไม่เปลี่ยนแปลง ได้ยาก เอกคติจะมีบทบาทช่วยให้คนได้ปรับปรุงตนเอง ป้องกันตนเองได้แสดงออกถึง ค่านิยมค่างๆ ประสบการณ์เดิมของแต่ละบุคคล จะเป็นตัวกำหนดเอกคติของแต่ละบุคคล

5. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เอกคติกับบทบาทในการปฏิบัติ

ความรู้ เอกคติและพฤติกรรม มีความสัมพันธ์กันหลากหลายรูปแบบทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งนี้ สืบเนื่องมาจากการ เมื่อบุคคลมีความรู้และเอกคติอย่างไร อ่อนแสวงหาบทบาทในสังคมต่างๆสัมพันธ์กับความรู้และ เอกคตินั้นด้วย

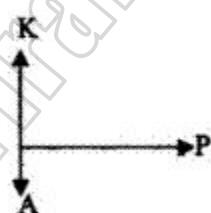
ชาวต่างด้าว (Schwartz, 1996 : 254 ; ห้างดึง ใน อัญชลี ลิงหนาด .2543 : 35) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ ระหว่างความรู้ เอกคติ และการปฏิบัติคิดเห็นไว้ 4 รูปแบบด้วยกัน คือ

1. รูปแบบที่ 1

$$K \leftrightarrow A \leftrightarrow P$$

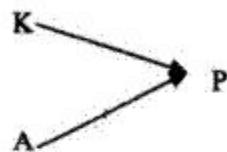
หมายถึง ความรู้ (K) ส่งผลให้เกิดเอกคติ (A) ซึ่งส่งผลให้เกิดการปฏิบัติ (P) โดยมีเอกคติเป็น ตัวกลางระหว่างความรู้กับการปฏิบัติ คือ เอกคติและเกิดจากความรู้ที่มีอยู่ และการปฏิบัติจะแสดง ออกไปตามเอกคตินั้น

2. รูปแบบที่ 2

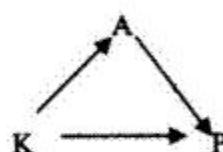
หมายถึง ความรู้ (K) และเอกคติ (A) มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันและทำให้เกิดการปฏิบัติ (P) ตามมา

3. รูปแบบที่ 3

หมายถึง ความรู้ (K) และเขตคติ (A) ค่างทำให้เกิดการปฏิบัติ (P) โดยที่ความรู้และเขตคติใหม่ จึงเป็นต้องสัมพันธ์กัน

4. รูปแบบที่ 4

หมายถึง ความรู้ (K) มีผลต่อการปฏิบัติ (P) ทั้งทางตรงและทางอ้อมมีเขตคติ (A) เป็นตัวกลาง ทำให้เกิดการปฏิบัติตามความรู้นั้น หรือความรู้นั้นมีผลต่อเขตคติก่อนแล้วการปฏิบัติที่เกิดขึ้นเป็นไปตาม เขตคตินั้น

สรุปได้ว่า ความรู้ เขตคติและพฤติกรรม มีความสัมพันธ์กันหลายรูปแบบทั้งทางตรงและ ทางอ้อม โดยเรื่องว่าเขตคติที่จะทำให้มีพฤติกรรมดี ซึ่งส่งผลต่อประโยชน์ของบุคคล ทั้งนี้สืบ เนื่องมาจากเมื่อบุคคลมีความรู้และเขตคติที่ดีและสามารถอธิบายให้นำความรู้ไปใช้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความรู้ เขตคติและพฤติกรรมมีผลต่อเมื่องกัน เช่น เขตคติมีผลต่อพฤติกรรม และพฤติกรรมมีผลมาจากการ เขตคติ โดยทั้งหมดจะมีพื้นฐานมาจากการความรู้

6. เครื่องมือวัดเขตคติและการสร้างเครื่องมือวัดเขตคติ

เครื่องมือที่ใช้วัดและสร้างเครื่องมือวัดเขตคติมีหลายวิธี บางวิธีเน้นความเป็นมิตรเดียวกัน มากกว่าวิธีอื่น บางวิธีเน้นทางด้านการกำหนดช่วงคะแนนเท่ากัน ซึ่งสามารถที่จะเดือกดักลินใจใช้ เครื่องมือวัดและสร้างเครื่องมือวัดเขตคติแบบใดแบบหนึ่งหรือหลายแบบก็ได้ ซึ่งมีนักวิชาการ ได้เสนอ แนวคิดไว้หลายท่านดังนี้

ศักดิ์ไทย อุรากิจนะ (2542 : 230-231) กล่าวไว้ว่า วิธีวัดเขตคติวัดได้จากพฤติกรรมทั้งทางตรง และทางอ้อม ซึ่งวิธีการวัดแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. วิธีวัดโดยตรง (Directive Technique) ได้แก่

1.1 วิธีการสัมภาษณ์ (Interview)

1.2 แบบทดสอบ (Questionnaires)

2. วิธีวัดทางอ้อม (Indirective Technique)

2.1 ให้อ่านแล้วต่อความหมาย (Sentence Technique)

2.2 ให้หาคำมาสัมพันธ์

2.3 การยุกเรื่องจากภาษา (Story telling)

3. การศึกษาจากสิ่งอื่นโดยไม่ต้องติดต่อกับบุคคลที่เราจัดให้ (Unobtrusive Technique)

การสร้างมาตรฐานวัดเขตคติ

ในการวัดเขตคตินั้นมักใช้ข้อทักษะท่านได้สร้างเครื่องมือวัดเขตคติ ไว้หลายแบบด้วยกัน ได้แก่ ส่วน สายตา และอังคณา สายตา (2543 : 66 - 108) ได้กล่าวถึงการสร้างแบบวัดเขตคติตั้งนี้

1. การสร้างแบบเทอร์สไตน์ (Thurstone's Method) เครื่องมือชนิดนี้ไม่มีมาตรฐานวัดค่าเดียวกัน แต่จะมีข้อความแสดงความรู้สึกทั้งทั่วไป กดาย ลบ ครบหมายความจำนวน มาตราที่กำหนดไว้ เช่น 5 มาตรา จำนวนข้อน้อยที่สุดควรได้ 5 ข้อ ถ้ากำหนด 11 มาตรา จำนวนข้อความแสดงทั่วไปและทั้งหมดอย่างน้อยควรมี 11 ข้อ เครื่องมือชนิดนี้เรียกว่า Equal Appearing Interval Scale

2. การสร้างแบบออสกูต (Osgood's Method) เรียกเครื่องวัดแบบนี้ว่า มาตราวัดแบบนัย ชั้นเนก (Semantic Differential Scale หรือ SDS) เป็นการอภิษัขากลุ่มบุคคลผลงานวิจัยเกี่ยวกับความหมายของคำ เป็นคำที่มีความหมายสัมพันธ์ มีลักษณะ 2 ด้าน (Bipolar) เช่น ดี-เลว, รัก-เกลียด, ชอบ-คุณภาพ เป็นต้น เป็นเขตคติของออสกูต เรียกว่า แนวคิดในภาพ (Concept) ของออสกูต ได้วัดระดับในภาพแตกต่างกัน 20 ระดับให้ตอบ 10 หนึ่ง ให้ค่าตรงข้าม 50 ถึง แล้วนำมารวบรวมกัน 3 อย่างที่ประกอบกัน ด้านการประเมิน ด้านพัฒนาเรียน ด้านกิจกรรม เป็นต้น

3. การสร้างแบบกัทเมน (Guttman's Method) แนวคิดของกัทเมนเป็นแนวคิดการจัดมาตรากลุ่มความเห็นขึ้นแยกต่างกันตามลำดับ เพื่อวัดองค์ประกอบหนึ่งเดียว (Unidimensional) ใช้ได้ทั้งโครงสร้างการวัดความสามารถทางสมองและการวัดด้านความรู้สึก การพิจารณาด้านความสามารถ หรือวัดด้านสถิติปัญญาจะบันของเห็นขั้นก้าว มาตรฐานแบบนี้เป็นลักษณะความเห็นขั้นสะสม (Cumulative)

4. การสร้างแบบลิร์ท (Likert's Method) การสร้างเครื่องมือวัดเขตคติแบบดิลิร์ท ให้ไว้ เครื่องมือวัดแบบดิลิร์ท บางครั้งเรียก Summated Rating Method มีความซื่อสัตย์ วัดความรู้สึก ได้หลายอย่าง ข้อความอาจเป็นไปในทางบวกทั้งหมดหรืออาจเป็นทางลบทั้งหมดหรือผสมกันก็ได้ การนำเสนอแบบข้อที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยมากล้วนค่าของราฟจะเป็นรูปแบบ Monotonous คือ เป็นลักษณะเป็นไปด้วยกัน

มาตรฐานวัดแบบลิคิร์ท มาตรวัดแบบนี้จะประกอบด้วยข้อความที่แสดงความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหลายข้อความ ซึ่งจะถูกตั้งในทางเดียว (ทางบวก) และไม่เดียว (ทางลบ) และถูกแบ่งข้อที่นำมาใช้ต้องไม่ใช้ข้อความจริง การตอบให้ผู้ตอบแสดงความรู้สึกต่อข้อความนั้นๆว่าตนมีความรู้สึกอยู่ในระดับใด ใน 5 ช่วง หรือ 5 ระดับ จากไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง

วิธีการวัดเชิงคิดแบบลิคิร์ท (Likert)

การสร้างมาตรฐานวัดเชิงคิดแบบลิคิร์ท (Likert – type scale) แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอนหลักในการสร้างดังนี้

1. ตั้งวัตถุประสงค์ว่าต้องการวัดเชิงคิดของใครที่มีต่อสิ่งใด
2. ให้ความหมายของเชิงคิดต่อสิ่งที่จะวัดนั้นให้ชัดเจนว่าประกอบด้วยพัฒนาการใดบ้าง
3. สร้างข้อความ วัดเชิงคิดได้กรอบก詢นถกษณะต่างๆไม่ต่ำกว่า 30 ข้อความ การเขียนข้อความควรคำนึงถึงต่อไปนี้

- 3.1 ข้อความควรสั้น กะทัดรัด ชัดเจน และรักภูมิ
- 3.2 เมื่อในรูปประโยคอย่างง่าย มากกว่ารูปประโยคสะสมหรือประโยคความซ้อน
- 3.3 ข้อความแต่ละข้อความต้องการแสดงความคิดเพียงความคิดเห็นเดียวที่สมบูรณ์ในตัว
- 3.4 หลีกเลี่ยงข้อความที่อ้างถึงอคติหรือสิ่งที่ผ่านมาแล้ว
- 3.5 หลีกเลี่ยงข้อความที่เป็นจริงหรือสามารถอธิบายความหมายได้มากกว่าหนึ่งอย่าง
- 3.6 หลีกเลี่ยงข้อความที่กำกวມ
- 3.7 หลีกเลี่ยงการใช้ข้อความในรูปประโยคซ้อนประโยค

4. ตรวจสอบข้อความที่สร้างขึ้น ซึ่งอาจทำได้โดยผู้สร้างข้อความเขียนกรอบก詢น วัดถูกประสงค์ การสร้างเพื่อวัดเรื่องนั้นๆหรือไม่ ภาษาที่ใช้กะทัดรัดเหมาะสมหรือไม่

5. ทำการทดลองขั้นต้นก่อนที่นำไปใช้จริง

วิธีการสร้างแบบวัดเชิงคิดมีหลายวิธี แต่วิธีที่เป็นที่นิยมใช้กันและรู้จักกันดี ซึ่งได้แก้วิธีการวัดของ ลิคิร์ท (Likert) เทอร์สไตน์ (Thurstone) ออสกูด (Osgood) และกัตต์แมน (Guttman) ซึ่งแต่ละวิธีเน้นหลักการมากน้อยแตกต่างกันเป็นการยากที่จะกล่าวได้ว่า วิธีใดดีที่สุด แต่วิธีที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าสามารถอ่านความสะดวกให้แก่ผู้สร้างและผู้ใช้ ก็คือ วิธีที่สร้างขึ้นตามแนวของ ลิคิร์ท (Likert) เพราะการสร้างเครื่องมือวัดเชิงคิด วิธีนี้มีจุดเด่นมีความเรียบง่ายและไม่ซับซ้อน

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1. ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวพระราชดำริที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงพระราชดำริซึ่งแนะนำในแก่ประชาชนชาวไทยเพื่อให้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตและปฏิบัติตนของประชาชนทุกระดับ ให้ดำรงชีวิตที่สมดุลและยั่งยืน ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านที่ให้ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียงไว้ด้วยท่าน ดังนี้

ศรีพาร เอื้วดาวร (2550 : 10) ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง แนวทางดำเนินชีวิต และการปฏิบัติตน ที่ดึงอยู่บนพื้นฐานของการสามารถและความไม่ประมาท โดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผลการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง ลดอุดหนุนใช้ความรู้ ความรอบคอบ และดูแลธรรม ประกอบกับการวางแผน การตัดสินใจและขยะเดือยภันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจให้มีสานักในคุณธรรม ความซื่อสัตย์ ให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญา และความรอบคอบเพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อรองการรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และกว้างขวางทั้งด้านวัสดุ สังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

เกย์น วัฒนชัย (2550 : 18) ได้กล่าวถึงเศรษฐกิจพอเพียงไว้ว่า หลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืนสำหรับทุกประเทศในโลก โดยเฉพาะการสร้างความเข้มแข็ง เพื่อร่วมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการแสลงภัยวัตถุ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) (2550 : 146-147) ได้ให้คำจำกัดความ “เศรษฐกิจพอเพียง” หมายความ หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระบวนการได้ฯ อันเกิดจาก การเปลี่ยนแปลงที่ทางภายนอกและภายใน ทั้งนี้ต้องอาศัยความรู้ ความรอบคอบ และความมั่นคงอ่อนตัวยิ่ง ในกรณีวิชาการต่างๆ นำไปใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขยะเดือยภันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักพัฒนา และนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีสานักในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อรองการรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และกว้างขวางทั้งด้านวัสดุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

อภิชัย พันธุ์เสณ (2549 : 58) ได้ให้ความหมายเศรษฐกิจพอเพียงไว้วังนี้

พอเพียง คือ การบริโภคและการผลิตอยู่บนพื้นฐานของความพอประมาณและเหตุผล ไม่ขัดสน แต่ไม่ทุกเมือง

สมดุล คือ การพัฒนาอย่างเป็นองค์รวม มีความสมดุลระหว่างโลกภัยวัตน์ (Globalization) กับ อภิวัตน์ท้องถิ่น (Localization) มีความสมดุลระหว่างภาคเศรษฐกิจกับการเงินและภาคคนกับสังคม นิสติยารภาพทางเศรษฐกิจ โครงการสร้างการผลิตที่สมดุลนิการผลิตหลากหลาย ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่าง มีประสิทธิภาพสูงสุด

ซึ่งขึ้น คือ พอดีของอย่างต่อเนื่องในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม มีระบบกฎกิจกุญแจที่ดี ระบบเศรษฐกิจกับสังคมมีความเชื่อมโยงกันที่สามารถก้าวทันและพร้อม รับกระแสโลกภัยวัตน์ ตลอดจนปรับตัวให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก การบริหารจัดการที่ดี ชี้ว่าสามารถป้องกันและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้

คณะกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง (2549 : 8) ได้กล่าวถึงเศรษฐกิจพอเพียงว่า เป็นปรัชญาที่เป็นทั้งแนวคิด หลักการและแนวทางปฏิบัติศิลปะของแต่ละบุคคล และองค์กร โดยคำนึงถึง ความพอประมาณ กับศักยภาพของคนเชิงเกษตรภาวะแวดล้อม ความมีเหตุผลและการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ในด้านอื่น โดยใช้ความรู้อย่างถูกหลักวิชาการ ศึกษาความร้อนคอบและรั้นกระวัง ควบคู่ไปกับการนิ ฤษธรรม ไม่เบ็ดเตล็ด กับ แบ่งปัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และร่วมมือป้องคงกันในสังคม ซึ่งจะ ช่วยเสริมสร้างสายใยเชื่อมโยงกันในภาคล่างต่าง ๆ ของสังคมเข้าด้วยกัน สร้างสรรค์หลังในการนวก นำไปสู่ความสามัคคี การพัฒนาที่สมดุลและชั่งขึ้นพร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงภายใต้กระแส โลกภัยวัตน์ได้

สุวุธชัย จุตานันท์ (2549 : ปัจจุบันพิเศษ) ได้กล่าวถึงเศรษฐกิจพอเพียงไว้ว่า เป็นแนวทาง ที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ให้ทรงชี้ให้ประชาชนได้เห็นถึงแนวทางการปฏิบัติตนที่ควรจะเป็น เพื่อให้สามารถดำรงชีพได้โดยที่ไม่เสื่อมร้อน ซึ่งที่จริงแล้วก็เป็นแนวทางที่มีพื้นฐานมาจากวิชีวิต ดั้งเดิมของคนไทย และสามารถนำไปใช้ได้ในทุกด้าน ในระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน จนถึง ระดับประเทศ

ประเวศ วงศ์ (2549 : 3-6) ปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง เป็นส่วนหนึ่งของธรรมรัฐ แห่งชาติ หรือเป็นส่วนหนึ่งในระบบที่มนવิริบต์ค่านของชาติ อันประกอบด้วย สร้างคุณค่าและอิสระนิยม ใหม่ สร้างเศรษฐกิจพอเพียง ปฏิรูประบบเศรษฐกิจมหาภคและ การเงิน ปฏิรูประบบธุรกิจการเมือง และระบบราชการ ปฏิรูปการศึกษา ปฏิรูปสื่อ ปฏิรูปกฎหมาย ที่เมื่อเชื่อมโยงกันแล้วจะทำให้ ประเทศไทยมีฐานที่เข้มแข็งและเดินได้ต่อได้อย่างสมดุล

เศรษฐกิจพอเพียงมีลักษณะเป็นเศรษฐกิจสายกลางหรือเศรษฐกิจแบบน้ำตกมาปฏิปักษ์ ที่ เชื่อมโยง/สัมพันธ์กับความเป็นครอบครัว ชุมชน วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม เป็นเศรษฐกิจที่บูรณาการ

เพื่อนไม่ใช่ชีวิต จิตใจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความเป็นประชาสังคม ดังนี้ อาจเรียกชื่อปั้รชาญาณวากิค เทเรนซุกิจพอยเพียง ได้ในชื่อเดียว ๆ เช่น เทเรนซุกิจพื้นฐาน เทเรนซุกิจศูนภากาพ เทเรนซุกิจบูรพาการ หรือ เทเรนซุกิจศักดิธรรม เทเรนซุกิจพอยเพียง ซึ่งมีความหมายดึงความพอเพียงของมนุษย์ 7 ประการ คือ

1. พอยเพียงสำหรับทุกคน ทุกครอบครัว ไม่ใช่เทเรนซุกิจแบบทดลองทั้งกัน
 2. จิตใจพอเพียง รักเอื้ออาทรผู้อื่น
 3. สิ่งแวดล้อมพอเพียง อนุรักษ์และเพิ่มพูนสิ่งแวดล้อมที่จะเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ
 4. ชุมชนเข้มแข็งพอเพียง รวมตัวกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาสังคม ปัญหาความยากจน หรือปัญหาสิ่งแวดล้อม
 5. ปัญญาพอเพียง เรียนรู้ร่วมกัน เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลก
 6. ตั้งอยู่บนพื้นฐานวัฒนธรรมพอเพียง เพาะปลูกเทเรนซุกิจที่สัมพันธ์และเติบโตจากฐานทาง วัฒนธรรม อันหมายถึง วิถีชีวิตของกลุ่มชนที่สัมพันธ์อยู่กับสิ่งแวดล้อมซึ่งจะเป็นเทเรนซุกิจมั่นคง
 7. มีความนั่นคงพอเพียง ไม่ผันห่วนอย่างรวดเร็วจนกระทั่งมนุษย์ไม่สามารถรับได้
- ปริยาบุช พิมุกตรารุ๔ (2549 : 10) ให้ความหมายหลักปั้รชาญาณเทเรนซุกิจพอยเพียง คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบกฎมีคุณกันในตัวที่คือพอสมควรต่อ การมีผลกระทบให้กับเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรับผิดชอบและความรับมาระวาง

พระมหาอาราม จังประสีท (2547 : 7) สรุปว่า เทเรนซุกิจพอยเพียงหมายถึง วิธีการดำเนินชีวิต ของประชาชนทุกคนทุกอาชีพ มีการพัฒนาตามศักยภาพให้มีความรู้ มีคุณธรรม การพึงคนเองและเพื่อ อาชีวชีวิตร่วมกันและกันอย่างอื่นเพื่อเพื่อแม่ มีความคิด ให้ตรงทางเหตุผลในการตัดสินใจ รู้จักใช้จ่ายไม่ ฟุ้งฟื้อ ไม่ถ่อมหลังของบุญ หรือคำไม้ไฟ และพร้อมที่จะเหลืออยู่และเก็บปัญหาที่เกิดขึ้นได้

เฉลิมศรี ชุมแก้วยิน (2545 : 25) กล่าวว่า เทเรนซุกิจพอยเพียง หมายถึง การดำรงชีวิตแบบพอเพียง นั้นจะต้องอยู่บนพื้นฐานของการรู้จักตัวเอง การคิดพึงคนเอง และการฟังพากายศีริชั่งกันและกันอย่าง อื่นเพื่อเพื่อแม่ และที่สำคัญคือ การใช้ชีวิตอย่างพอเพียง ซึ่งสอดคล้องกับศาสนาพุทธที่ให้คนเรา ดำรงชีวิตแบบทางสายกذا忙 ไม่ทำการใดๆ ที่เบ็ดเตล็ดคนเอง หรือผู้อื่น ไม่ฟุ้งฟื้อ หรือทำอะไรมากจน รู้จักเบ่งปันและช่วยเหลือผู้อื่นตามความเหมาะสมและกำลังความสามารถของตน เช่นในผลของการกระทำ หรือเรื่องกว่ากฏหนังกรรณ ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของเหตุและปัจจัย รวมทั้งการดำเนินชีวิตบนทางสายกذا忙 ท่านี้ถึงความพอคืนไม่มากกินไม่น้อยกินไป สามารถนำไปใช้ได้กับทุกเพศ ทุกวัย และ ทุกรасดับสังคม

พัฒนาการฯ ฉัตรวิโรจน์ (2545 : 11) ได้กล่าวว่า เทเรนรูกิจพอเพียงหมายถึง วิธีการดำเนินชีวิต ของคน โดยการที่คนเอง มีความประหัศ พัฒนาคนเองให้มีการเรียนรู้ ภูมิปัญญาสอดคล้องกับสภาพ ท้องถิ่น รู้จักใช้ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณค่าและยั่งยืน มีจิตสำนึกที่ดีต่อคนและสังคม ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ถือเป็นแนวทางที่คนไทยจะต้องนำไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ที่จะเป็นกำลังของประเทศไทยในอนาคต ครุยิ่งควรนำเทเรนรูกิจพอเพื่อไปส่งเสริมในโรงเรียน

ชัชรินทร์ ชัยวิสิทธิ์ (2545 : 20) ได้กล่าวว่า เทเรนรูกิจพอเพียง คือ การดำรงชีวิตในความพอเพียง นิชีวิตใหม่ คือ หวนกลับมาใช้ชีวิชีวิตไทยไทย จะทำให้ชาติบ้านเมืองและด้วยเราหดหู่จากความทุกข์ และมีความอุทุกข์ในที่สุด โดยทุกชนชั้นประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตร ดังนี้เกษตรกร ซึ่งต้องมีความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีใหม่ เพื่อที่จะได้นำมาประยุกต์ใช้ในครอบครัว

วิทยา อธิป้อนันต์ (2542 : ไม่ระบุหน้า) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ตามกระบวนการพัฒนา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เทเรนรูกิจพอเพียง หมายถึง เป้าหมายหรือปรัชญาการดำเนินชีวิตหรือ วิถีชีวิตของคนไทยให้อยู่อย่างพอประมาณ พากย์ พากษา ถูกต้อง นิสัย พฤติกรรมและสภาพดี ไม่ทำให้ผู้อื่น เสียดาย ถึงสำคัญต้องรู้จักทั้งพากย์ พากษา และทรัพยากรที่เราไม่มีอยู่น่าใช้ให้เกิดประโยชน์ ค่อนจะไป พึ่งพาคนอื่นหรือปัจจัยภายนอก หรือหมายถึง การที่อุ่นหุ่นและได้ให้มีความพอเพียงกับตัวเอง ครอบครัว และชุมชน

กรมวิชาการ (2542 : ค้าน้ำ) สรุปว่า “เทเรนรูกิจพอเพียง” และ “ทฤษฎีใหม่” ตามแนว พระราชดำริเป็นหลักการและแนวทางสำคัญในการบริหารจัดการที่คืนและนำ้เพื่อการเกษตรในที่คืน ขนาดเต็กให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งแนวคิดการพัฒนาเพื่อพัฒนาด้วยตนเองของเกษตรกรอันเนื่องมาจาก พระราชดำริ ให้เน้นการช่วยเหลือและพัฒนาให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง อาจกล่าวว่า ศาสตร์รูปได้ว่า องค์พระบรมบุษะของไทย ได้พระราชทานหลักการดำรงชีวิตของประชาชนคนไทยทุกรสีผิว ทุกศาสนา อาศัย ตลอดจนถึงแนวทางการพัฒนาและบริหารประเทศ ให้เป็นไปในทางสายกลาง นิสัย พฤติกรรม ภูมิปัญญา รู้จักพัฒนา แต่กรรภยากรที่เราไม่มีอยู่ นำมาใช้ประโยชน์ด้วยความรอบรู้ รอบคอบ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน ในตัวให้เกิดความต่อเนื่องและบรรลุต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลก ซึ่งหลักการนี้มีความสำคัญในการนำไปปฏิบัติการจัดการที่คืนและนำ้เพื่อการเกษตรในที่คืนที่มีใช้กัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด สร้างความมั่นคงด้านการดำรงชีวิตให้แก่เกษตรกรและสังคมโดยรวม ของไทย

สุเมธ ตันติเวชวุฒิ (2541: 4-5) ให้ความหมายของเทเรนรูกิจพอเพียง คือ “เทเรนรูกิจพอเพียง หมายถึง ความสามารถของชุมชนเมือง รัฐ ประเทศไทย หรือภูมิภาคหนึ่งๆ ในการผลิตสินค้า และ

การบริการทุกชนิดเพื่อเลี้ยงสังคมนั้นๆ ได้โดยไม่ต้องการพึงพาปัจจัยต่างๆ ที่เราไม่ได้เป็นเจ้าของ หรณุกิจพอยังจะดับบุคคลนั้น คือ ความสามารถในการดำรงชีวิตได้อย่างไม่ต้องร้อนมี ความเป็นอยู่อย่างประมาณตน ตามอัตลักษณ์และไม่หลงให้ไปตามกระแสของวัฒนธรรม มิอีกภาพ เสรีภาพ ไม่พันธนาการอยู่กันสิ่งใด หลักการพึงคนสองซึ่งอาจจำแนก ให้เป็นหัวลักษณะ 5 ประการ คือ

1. ค้านจิตใจ ทำตนให้เป็นที่คนที่มิจิตสำนึกที่ดี สร้างสรรค์ให้คนมองและชาติประร่วม มี จิตใจเอื้ออาทร ประนีประนอม เห็นประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง

2. ค้านสังคม ชุมชนต้องช่วยเหลือกันอยู่กัน เสื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายชุมชนที่แข็งแรงเป็น ชีสระ

3. ค้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ใช้และจัดการอย่างถูกต้อง พร้อมทั้งหาทางเพิ่ม บุคลา ให้เชื่อถือผู้บุนหนักการของความยั่งยืน

4. ค้านเทคโนโลยี จากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เทคโนโลยีที่เข้ามาใหม่ มีทั้งดีและไม่ดี จึงต้องแยกแยะบนพื้นฐานของภูมิปัญญาชาวบ้าน และเลือกใช้ที่สอดคล้องกับ ความต้องการและสภาพแวดล้อม และควรพัฒนาเทคโนโลยีจากภูมิปัญญาของเรา

ค้านเหณุกิจ เดินนักพัฒนานักบุญที่การเดินรายได้และไม่มีการบุญที่จะลดรายจ่าย ในเวลา เช่นนี้จะต้องปรับตั้งสถานะใหม่ คือ จะต้องบุญลดรายจ่ายก่อนเป็นสำคัญและเชื่อหลักพ่ออยู่ห่อไว้

จากความหมายของเหณุกิจพอยังชี้แจงด้าน สามารถสรุปสราระสำคัญปรัชญาของเหณุกิจ พอยังได้ว่า เป็นการเน้นให้คนไทยต้นนินชีวิตอย่างพอเพียง มีความสามารถคิด มีน้ำใจเอื้อต่อ กัน แต่ที่สำคัญคือแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานให้กับคนไทยในงานที่ ประทศมีปัญหาทางด้านเหณุกิจ คนไทยควรนำไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิตให้ สามารถพึงคนสองได้มีความพอเพียงสมดุลกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พื้นฐานจิตใจ มี ภูมิธรรม ยาวนานเป็นบุคคลหนึ่งที่ควรได้รับความรู้เหณุกิจพอยังที่จะนำไปสู่การปฏิบัติในการ ดำรงชีวิตอย่างเรียนรู้ ถูมุ่ดว่องให้มีความพอเพียงได้ รู้จักอุดม ไม่ทุ่นเพ้อ อยู่อย่างประมาณตน ใช้จ่ายไม่เกินรายรับ เหณุกิจพอยังได้ รู้จักอุดม ไม่ทุ่นเพ้อ อยู่อย่างประมาณตน ใช้จ่าย ไม่เกินรายรับ เหณุกิจพอยังเป็นการดำเนินนโยบายเหณุกิจแบบพอเพียงเป็นการรอของ สังคมไทย เป็นแนวคิดปัจจุบันในการแก้ปัญหาเหณุกิจและเชื่อว่าและสามารถแก้ปัญหาเหณุกิจ ของสังคมไทยได้

2. หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวทางการดำเนินชีวิตและวิถีปฏิบัติที่กระบวนการศรัทธา พระเจ้าอยู่หัว มีพระราชนิรันดร์และสถาบันกรุงรัตนโกสินาราม ให้ทรงเน้น ถึงแนวทางพัฒนาที่ดีของมนุษย์ ที่มีความยั่งยืน ไม่เสื่อมคลาย ตลอดจนกว่าจะสิ้นโลก ให้คำนึงถึงความ พอกปรบานาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในด้าน ตลอดจนใช้ความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน ในการดำรงชีวิต การป้องกันให้รอดพ้นจากวิกฤต และให้สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจให้ก้าวทันต่อโลกยุคใหม่ ภายนอกดังวิถีคิดและแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจในปี 2540 เพื่อให้รอดพ้นและสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกภัย และ ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

ปรัชญา พิบูลศรีราษฎร์ (2549 : 15) ได้สรุปหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไว้ดังนี้

1. ครอบแนวคิด เป็นปรัชญาที่ชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนในการที่ควรจะเป็น โดยมีพื้นฐานมาจากวิชีวิตคึ้มคืนของสังคมไทย สามารถนำงานประชุมคิดใช้ได้ตลอดเวลาและเป็น การมองโลกเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา บุ่มเน้นการรอดพ้นจากภัยและวิกฤต เพื่อความมั่นคงและความยั่งยืนของการพัฒนา

2. ถุณลักษณะ เศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำงานประชุมคิดใช้กับการปฏิบัติตนได้ ในทุกระดับ โดยเน้นการปฏิบัติบนทางสายกลาง และการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน

3. คำนิยาม ความพอเพียงจะต้องประกอบด้วย 3 ถุณลักษณะ พร้อม ๆ กัน ดังนี้

3.1 ความพอประมาณ หมายถึงความพอเพียงที่ไม่น้อยเกินไป และไม่มากเกินไป โดยไม่เกิดเบินคนยอมและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ

3.2 ความมีเหตุผล หมายถึงการตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไป อย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจาก การกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ

3.3 การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในด้าน หมายถึงการเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและ การเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่า จะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล

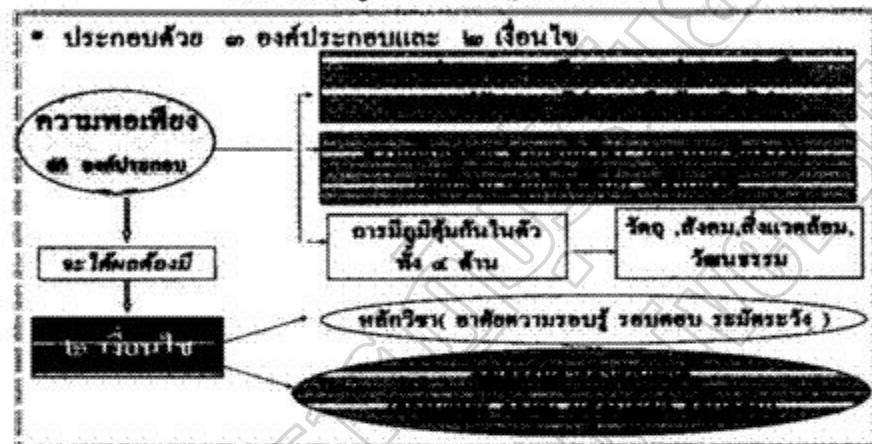
4. เมื่อนำไป การตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียงนั้น ต้องอาศัยทั้ง ความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน กล่าวคือ

4.1 เมื่อนำไปความรู้ ประกอบด้วยความรับรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

อย่างรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้หลัก/mainพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน และความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ

4.2 เสื่อนไขคุณธรรม ที่จะต้องเตรียมตัว ประกอบด้วยมีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต ไม่ลอก และไม่กระหน่ำ

หลักปรัชญาของศาสนาพื้นเมือง

ภาพประกอบ 2 หลักปรัชญาแห่งศาสนาพื้นเมือง

ที่มา : บริษัท พิบูลสารสนเทศ. (2549 : 15)

การปฏิบัติตามหลักปรัชญาของศาสนาพื้นเมืองนั้น ต้องดึงดูบันทางสายก่อการและความไม่ประนามา โดยคำนึงถึงหลักสำคัญ ๕ ประการ คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกัน ความรู้สึก และ มีคุณธรรม ซึ่งอาจแบ่งเป็น ๒ ส่วน คือ องค์ประกอบและเสื่อนไขในการคิด และ การทำตามหลักปรัชญาแห่งศาสนาพื้นเมือง ดังนี้

1. องค์ประกอบและเสื่อนไขในการคิด ความพอเพียง ประกอบด้วย ๓ คุณลักษณะ คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกัน เพื่อให้การดำเนินงานดึงดูบันทางสายก่อการ ก่อการ

1.1 ความพอประมาณ หมายถึง ความพอคิดที่ไม่น้อยเกินไป และไม่มากเกินไป ไม่สุดใจ ไม่ลอกกล้องมาก ไม่เบียดเบียนคนของและผู้อื่น ไม่เดินໄicide เวลาเกินไปหรือช้าเกินไป (เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ) การตัดสินใจถึงระดับความพอประมาณที่เหมาะสมในแต่ละเรื่องแต่ละสถานการณ์เป็นเรื่องที่ยากพอสมควร เพราะต้องใช้ทั้งเหตุผลซึ่งประเมินจาก

ประสบการณ์และความรับรู้ทั้งหลาย และจากการเรียนและความอยากรู้ของแต่ละคน ที่มักก่อนเขียงไปในทิศทางของความไม่รู้ซึ่งพหุหรือความไม่ถูก ความต้องการของมนุษย์โดยทั่วไปนั้น อันราเช่น เอส. มาส โลว์ นักจิตวิทยาชื่อดังได้สร้างเกตเเพดดิกรรนของมนุษย์และสรุปเป็น ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้น (Hierarchy of Needs Theory) โดยอธิบายว่ามนุษย์จะมีความต้องการซึ่งสามารถจัดแบ่งเป็น 5 ระดับ โดยเมื่อได้รับการตอบสนองในลำดับหนึ่ง ๆ อย่างเพียงพอแล้ว ก็จะเขียนความต้องการไปข้างลำดับที่สูงขึ้นต่อไป จนขั้นสุดท้ายซึ่งอาจเป็นบันปั๊บทองชีวิต ก็มักจะหันมาหาความจริงของชีวิตรหรือธรรมะ แต่ทุกขั้นนั้นก็คือ ความอยากรู้ ที่ทำให้ความพองประณาของแต่ละคนมีระดับแตกต่างกัน ซึ่ง การกำหนดระดับของความพองประณา การใช้เหตุผล

ในการตัดสินใจระดับของความพองประณาแล้ว จะต้องใช้ข้อมูล หลักวิชา และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เป็นตัวในการพิจารณาแต่ละขั้นตอน เพื่อให้ผลความคิดออกมานเป็นวิทยาศาสตร์ที่มาที่ไปสามารถอธิบายได้ มิใช่เป็นระดับที่มาจากการรู้สึกและอธิบายไม่ได้ ในขณะพิจารณาที่ตัดสินใจนั้น จะมีข้อมูลสองด้านที่ควบคู่กันคือข้อมูลที่อนุมานจากความรู้สึก ซึ่งอาจไม่มีคำอธิบายที่มีเหตุผลสมบูรณ์กับข้อมูลความหลักวิชาที่อธิบายได้ประกอบกัน แต่สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจระดับความพองประณา ในขั้นสุดท้าย มีอีก 3 ประการ คือ

1.1.1 ความอยากรู้ ทางธรรมะก็คือ ตัณหา มี 3 ชนิด คือ การตัณหา ภวตัณหา และวิกวัตัณหา คนเราต้องไม่ยอมรับจิตตนเอง ปล่อยให้ความอยากรู้ของตัวเองควบคุมไม่ได้ จะมีความอยากรู้ไม่สิ้นสุด กล้ายเป็นความไม่ถูกหรือไม่ถูกอ่อนมาก และถ้าใช้ความอยากรู้ความไม่ถูกไปตัดสินใจระดับของความพองประณาแต่ละครั้งไม่ได้ค่าตอบที่เหมาะสม คือจะหากำกับอธิบายที่สมเหตุผลไม่ได้ ดังนั้นมีอีกเวลากลับตัดสินใจต้องมีสติอย่าให้ความไม่ถูกครอบงำ

1.1.2 ความจำเป็น หมายถึง ความจำเป็นตามสถานะหรืออัตลักษณ์ของแต่ละคนเป็นอิฐปูจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลทำให้ระดับความพองประณาในเรื่องหนึ่ง ๆ ของแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ด้วยระดับของความพองประนาสูงกินจำเป็นของคน ที่กล้ายเป็นความไม่ถูกไป ดังสูงน้อยก็ไม่ถูกน้อย ที่สูงมากก็ไม่ถูกมาก จะมีแต่ความคือร้อนที่ต้องพยายามไข่ควันหรือถ้าไม่ได้ก็จะเกิดทุกท่างไป ผิดหลักเพรษรุกิจของการพิจารณา

1.1.3 ความเหมาะสม เป็นการพิจารณาระดับของความพองประนาที่เหมาะสมต่อ ตนเองนั้นควรเป็นอย่างไร กล่าวคือ เหมาะสมต่อศักยภาพและขีดความสามารถของตน ต่อสถานการณ์ และจังหวะเวลา ต่อกฎเกณฑ์สังคมที่ถูกหมายและศีลธรรมอย่างไร เพื่อให้ได้ระดับความพองประนาที่เป็นวิทยาศาสตร์และก่อปรัชญาธรรม ซึ่งจะต้องใช้ความมีเหตุผล

1.2 ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอดีของน้ำ จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุมีผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อ้างอิงรับก่อน ซึ่งการพิจารณาผลที่จะเกิดขึ้นเมื่อได้ระดับความพอดีประมาณณฑ์ในเบื้องต้นแล้วก่อนตัดสินใจประกอบกิจกรรมใดจะต้องคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นด้วย โดยใช้หลักทางวิชาการวิเคราะห์ขั้นสุดท้ายก่อนว่า ระดับความพอดีประมาณณฑ์ที่ได้นั้น มีจุดอ่อนจุดแข็ง นิ่องด้วยเสียง อย่างไร จะเป็นอุปสรรคหรือปัจจัยสนับสนุน เป็นวิกฤตหรือโอกาส ก็จะได้คำตอบที่ชัดเจนสำหรับการเดินทางต่อไป

1.3 การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ รอบด้านที่จะเกิดขึ้น ตามสถานการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล เพื่อให้คนของหรือของค่าแรงอยู่ได้ด้วยความปลอดภัย ภูมิคุ้มกันฯ เปรียบเสมือนภูมิคุ้มกันโรคในตัวของคนเราที่สามารถป้องกันโรคได้หลายโรค ภูมิคุ้มกันการค่าแรงชี้วิบทหรือการค่าแรงอยู่ขององค์กรก็ เช่นกัน จะต้องสามารถป้องกันผลกระทบให้หลากหลายสถานการณ์ ดังนั้นในแต่ละคนแต่ละองค์กร จะต้องมีการกำหนดเกณฑ์ความปลอดภัยขั้นต่ำในด้านต่าง ๆ ของคนไว้ มีระบบการเตือนภัย มีปัจจัยเสื่อมเสียที่อาจก่อภัยและทางหนีที่ໄວ่ไว้หลาย ๆ ทาง ก็จะทำให้มีภูมิคุ้มกันที่ดี

2. องค์ประกอบและเงื่อนไขในการทำ ประกอบด้วย ความรอบรู้และคุณธรรม

การตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับพอดีของความหลักปรัชญาพรมแดน พอเพียงนั้น ต้องอาศัยทั้งความรอบรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐานของความมั่นคง คือความรอบรู้รอบด้าน จะทำให้ไม่ต้องอยู่บนความประมาทและการมีคุณธรรมคือการตั้งอยู่บนความถูกต้องในทำนองคล่องแคล่ว ก่อรากลือ

2.1 ความรอบรู้ หมายถึงการมีองค์ความรู้ในศาสตร์ต่างๆอย่างรอบด้าน ทั้งจากการศึกษา ด้านวิชาการและจากประสบการณ์ มีการจัดการองค์ความรู้ที่คู่กันเพื่อเป็นความรอบรู้ ที่สามารถนำมาใช้ได้ในทุกสถานการณ์หนึ่งเป็นสัญชาตญาณ และใช้ความรู้นั้นด้วย ความระมัดระวังอย่างรอบคอบในทุกขั้นตอนเพื่อไม่ให้ต้องอยู่ในความประมาท

2.2 คุณธรรม ในที่นี้หมายรวมถึงทั้งศีลธรรมและจริยธรรม คือ การมีความซื่อสัตย์สุจริต มีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการค่าเนินชีวิต มีเมตตา ไม่โกรธ ไม่ทะหนี มีความอ่อนเพ้อ เก็บหุ่นไม่อารักเจาเปรียบกัน สำนึกรักในส่วนรวมคือการให้ส่วนรวมเพื่อให้ส่วนรวมอยู่ได้ดีแห่ง ก็อยู่ได้ คุณธรรมเป็นเครื่องกำกับจิตใจในเรื่อง ความดี ความงาม ความจริง ให้คุณธรรมก็เป็นความดี ความเท็จความอับลักษณ์ เครื่องชี้วัดคุณธรรม มี 2 ประการ ประการแรกคือศีลธรรมของศาสนา เป็น

ความเคร่งครัดในการประพฤติเดินทางหลักศีลธรรมของพราหมา ประการที่สองคือจริยธรรม เป็นข้อประพฤติที่น่าวาสدر่างเช่น ซึ่งมี 2 ระดับ คือระดับทั่วไปของคน เช่น จริยธรรมของคนไทย กันเช่น คนอุ่นปุ่น เป็นต้น และจริยธรรมเฉพาะกลุ่มอาชีพ เช่น แพทย์ วิศวกร นักกฎหมาย เป็นต้น ซึ่งจะทำให้สาธารณะเกิดความเคารพรักษา และเชื่อมั่นต่อผู้ที่อยู่ในกลุ่มอาชีพเหล่านั้น

กล่าวโดยสรุป หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีอยู่ 5 ส่วน คือ ครอบแนวคิด คุณลักษณะ คำนิยาม เงื่อนไข และแนวทางปฏิบัติ/ผลที่คาดว่าจะได้รับจากน้าหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมา ประยุกต์ใช้ โดยแยกย่อยรายละเอียดได้ดังนี้ (1) ความพอประมาณ คือความไม่ดีไม่น้อยเกินไปและไม่นากเกินไป โดยยึดหลักในการพึงคนเอง 5 ประการ คือ เอื้ออาทร ไม่เบิดเบี้ยนผู้อื่น มีการช่วยเหลือ เกื้อกูลกัน รู้จักใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมให้สอดคล้องกับความต้องการและพัฒนาเทคโนโลยีจากภูมิปัญญาชาวบ้าน รู้จักยอมไม่คระหนาน (2) ความมีเหตุผลคือการตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียง จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล (3) การมีอุปนิธุตันที่ดีในด้าน คือ การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆที่จะเกิดขึ้น (4) การมีความรู้ คือ ความรอบรู้ที่เกี่ยวกับหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงที่จะนำความรู้นั้นมาพิจารณาเชื่อมโยงเป็นแนวทางในการปฏิบัติและ (5) การมี คุณธรรม คือ คุณสมบัติของบุคคลที่ด้องมีความดีดีนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

3. การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในด้านต่าง ๆ

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ถือแนวทางการดำรงชีวิตและสามารถประยุกต์ใช้ได้ทุกด้านๆใน การดำเนินชีวิต เพื่อให้ถูกต้องและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและก้าวข้ามทั้ง ด้านวัสดุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

ปริญญา พิบูลสารารัฐ (2549 : 21) ได้กล่าวถึง การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดย พื้นฐานก็คือ การพึงคนของเป็นหลัก หมายถึง การท้า世俗 ไร้อberman เป็นขั้นเป็นตอน รอบคอบ ระมัดระวัง ที่อาจเผชิญความพอดี พอดีเหมาะสม พอควร ความสมดุลสมด敌 และการพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง การสร้างสามัคคีให้เกิดขึ้นบนพื้นฐานของความสมดุลในแต่ละสังคมแต่ละระดับ ครอบคลุมทั้งทางด้าน จิตใจ สังคม เทคโนโลยี ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงเศรษฐกิจ เรายานารถ การประยุกต์ใช้ เศรษฐกิจพอเพียงในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านเศรษฐกิจ ด้วยการทำ เกษตรฯ เพื่อรายได้ ใช้ชีวิตอย่างพอควร คิดและวางแผนอย่างรอบคอบ น้อมนิรุณณ์กัน ไม่เสื่อมเกินไป การเพื่อการเด็กสำหรับ

2. ผู้อพยพ มีจิตใจเข้มแข็ง พึงคนมองได้ มีจิตสำนึกที่ดี เอื้ออาทร ประนีประนอม นิ่งดึง
ผลประโภชันส่วนรวมเป็นหลัก

3. ผู้อพยพคน ช่วยเหลือเกื้อกูล รู้รักสามัคคี สร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและชุมชน

4. ผู้อพยพพยากรหรรนชาติและชีวภาพด้อม รู้จักใช้และจัดการอย่างถูกต้องครอบคลุม เดือดใช้
ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด ที่สำคัญพยากรเพื่อให้เกิดความยั่งยืนสูงสุด

5. ผู้อพยพในโภชัน รู้จักใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการและสภาพแวดล้อม
(ภูมิสังคม) พัฒนาเทคโนโลยีจากภูมิปัญญาชาวบ้านของก่อน ก่อให้เกิดประโยชน์กับคนหมู่มาก

กล่าวโดยสรุปการประชุมคือปรัชญาการเมืองกิจพอเพียงเกิดให้หลายด้าน และหลากหลายแนว
ไม่มีสตรีสาวเรื่อง ดังนั้นผู้ที่นำไปปฏิบัติแต่ละคนจะต้องพิจารณาความเหมาะสมให้สอดคล้องกัน
เพื่อนำไปหรือถกเถ้า佰ที่พิชัยยอญี่ปุ่นปรัชญาการเมืองกิจพอเพียงจะช่วยให้ผู้นำไปปฏิบัตินิทางเดียวกันเท่านั้น
ที่จะช่วยให้เกิดความยั่งยืนและคงคุณ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาด้านครัวเรือนวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจและเจตคติเกี่ยวกับปรัชญา
การเมืองกิจพอเพียงของนักเรียน ซึ่งยังไม่มีงานวิจัยให้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยตรง นอกจากการศึกษาวิจัย
ที่เกี่ยวกับบุคคลหรือองค์กรหรือกลุ่มค่าฯ ศูนย์จึงได้รวบรวมผลงานงานวิจัยที่มีความคล้ายคลึงหรือ
เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยมาเสนอ ดังนี้

ดวงสมรา สาระสอน (2550 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาคิจกรรมการเรียนการสอน
สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการ
สอนแบบบูรณาการ เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้านหนองกรุงประชารัฐบ้านรุ่ง อําเภอบนองเรือ
จังหวัดชลบุรี ภาคตะวันออก การวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วยขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้นตอน คือ (1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน
เป็นขั้นการเตรียมการพร้อมของผู้เรียน (2) ขั้นสอน เป็นขั้นที่ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียน
การเรียนรู้ (3) ขั้นสรุป เป็นขั้นที่นักเรียนสรุปองค์ความรู้และ (4) ขั้นวัดผล เป็นขั้นประเมินผลการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนได้ความรู้จากการเรียนรู้
ค่างๆที่นำเสนอามาบูรณาการ และเกิดการเรียนรู้และเกิดการเรียนรู้และทักษะในหลายด้าน¹
ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สังคมสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง พนวณนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

คือ ร้อยละ 75 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การเรียนรู้ ร้อยละ 83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 80

ข้ามมาท ทองเจริญ (2550 : บทตัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง บทเรียนจากการปฏิบัติตามหลักเพรนฐกิจ พอเพียงของประเทศไทย ชาวบ้าน กรณีศึกษาจังหวัดชลบุรี เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ข้อมูล ผู้ให้ข้อมูล และวิธีการเก็บข้อมูลต่างๆจากเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกตการณ์ดำเนินชีวิตและทำงานของ ประเทศไทยชาวบ้าน 3 ท่านและศูนย์ประสานการพัฒนาประเทศไทยในจังหวัดชลบุรี 15 คน จากการวิจัย พบว่าปัจจัยภายนอกและภายในมีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติตามหลักเพรนฐกิจพอเพียงของประเทศไทย ชาวบ้านทั้ง 3 ท่าน ดูดไปสืบทอดของประเทศไทยเริ่มจากการสัมมนาเรื่องการทำพืชเชิงเดียว ผู้นำการเปลี่ยนแปลง เป็นปัจจัยภายนอกที่สำคัญต่อการเปลี่ยนวิธีการผลิตของประเทศไทยสู่การเกณฑ์ครรภ์แบบผสมผสาน การมี เครือข่ายช่วยให้มีการประสานงานร่วมกับภาครัฐมากขึ้น และซึ่งทำให้มีโอกาสเรียนรู้จากกันและกัน แต่จากภายนอกหมู่บ้าน ส่วนปัจจัยภายนอกค้านทรัพยากรในฟาร์มชั้น ที่ดิน แรงงาน และน้ำเป็น ปัจจัยหลักในขณะที่เงินไม่ได้เป็นส่วนสำคัญมากนัก ประเทศไทยหล่ามีห้องมีประชุมฯ ดำเนินชีวิตที่คืบล้ำกัน คือ มีความพอเพียง มีเหตุผล ชั้น อุดหนุน และประทัด ในการท าเกษตรของประเทศไทยมีการนำหลัก ทฤษฎีเพรนฐกิจพอเพียงถอดแทรกเข้าไปในกระบวนการผลิต เช่น การรวมกลุ่ม การวางแผน การลง มือปฏิบัติ และการติดตามและประเมินผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งขั้นตอนการวางแผนและลงมือปฏิบัตินั้น ได้ประยุกต์ใช้หลักการและเงื่อนไขของทฤษฎีเพรนฐกิจพอเพียงมาใช้ทั้งหมด การปฏิบัติตาม หลักเพรนฐกิจพอเพียงของประเทศไทย ไม่เพียงแต่นำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประเทศไทยท่านนั้น แต่ยังนั้น ในเรื่องประชาธิปไตยและการปกครองผ่านการมีส่วนร่วมและความโปร่งใส เครือข่ายประเทศไทยชาวบ้าน นั้นเป็นบทบาทที่สำคัญอย่างมากในการขยายและเร่งรัดหลักเพรนฐกิจพอเพียงสู่ชนบท อย่างไรก็ตาม การที่จะทำให้เครือข่ายประเทศไทยชาวบ้านในขณะที่ยังมีการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยบางดัว เช่น การ สนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกซึ่งต้องมีการนำไปพิจารณาอย่างจริงจังและมีการศึกษาอย่างเป็นระบบ

ขั้นรินทร์ ขั้นวิสิทธิ์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อสร้างเสริมค่านิยมความแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงให้นักเรียนและชุมชนด้วยโครงการอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า ในการทำโครงการอาชีพของนักเรียนนั้นมีการใช้จ่ายทุนเพื่อ ใช้วัสดุอุปกรณ์ไม่ ถูกต้อง ไม่ประหยัดและใช้อุปกรณ์เสื่อมสภาพ รวมทั้งซังไม่มีการแยกเปลือกเปลือกพืชพันธุ์ที่ดี พันธุ์เสื่อม เกรื่องมือ และความรู้ด้าน ฯ แก่กัน หลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงแล้วได้นำไป ประยุกต์ใช้ในโครงการป่ากลูกว่า นักเรียนมีการใช้จ่ายในโครงการอย่างประหยัด มีการใช้วัสดุอุปกรณ์

อย่างคุ้มค่า มีการแลกเปลี่ยนพัฒนาพิช พัฒนาศตวรรษ และความรู้ค่างๆ นำความสัมภึ่งเหลือให้ในโครงการมาใช้ประโยชน์ ปรึกษาด้วยกันในครอบครัวและภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้น โดยทุกคนในครอบครัวให้ความร่วมมือสนับสนุน ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนและครุภัณฑ์สอนเป็นไปในทางบวกและความคิดเห็นของขุนชันที่มีต่อการทำโครงการอาชีพของนักเรียน ที่เป็นทางบวกเช่นเดียวกัน

พัฒนาการณ์ ฉัตรวิโรจน์ (2545 : บทที่คบย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของครูในการส่งเสริมความรู้ เกี่ยวกับภาษาเพียงในโรงเรียนนั้นยังศึกษา จังหวัดขอนแก่น กลุ่มประชากรที่ศึกษาได้แก่ ครูในโรงเรียน นั้นยังศึกษา จังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ครูส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับบทบาท การส่งเสริมความรู้ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 44.3 อุ่นในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 34.5 และอุ่น ในระดับสูงคิดเป็นร้อยละ 21.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติบทบาท ได้แก่ เอกคิที่มีต่อการสอน เกี่ยวกับภาษาเพียง การสนับสนุนจากหน่วยเอกสาร การสนับสนุนจากโรงเรียนและ รายวิชาที่สอน เมื่อวิเคราะห์สถิติทดสอบทางคุณภาพ พบว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถทำนายการปฏิบัติหน้าที่ของครู ในการส่งเสริมภาษาเพียงมีปัญหาในด้านผู้เรียนมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านผู้บริหารและด้าน เพื่อนร่วมงาน

เปริ่ม คำภิรัตน์ (2543 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกรรมสุกิจพอเพียง ตามแนวทางอุทัยสีใหม่ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ของผู้นำท้องถิ่น ในจังหวัดพิษณุโลก โดยจัดทำแบบประเมินระดับการศึกษาและจำแนกตามตัวแปรของผู้นำท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน องค์กรบริหารส่วนตำบลหรือตัวแทน เกษตรตำบล และผู้บริหาร โรงเรียน ประจำในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 317 คน จากจำนวนประชากร 1,644 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้นำท้องถิ่นมีระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกรรมสุกิจพอเพียงตามแนวทางอุทัยสีใหม่ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวต่างกัน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาความรู้ความเข้าใจและเชคคิเกี่ยวกับปัจจัยแพร่หลายกิจพึงเพิงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 7 โรงเรียน ในเขตอำเภอเมืองพระนครศรีอยุธยา จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครบุรีรัมย์ เขต 3 ปีการศึกษา 2551 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. ติดต่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 7 โรงเรียน ในเขตอำเภอเมืองพระนครศรีอยุธยา จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครบุรีรัมย์ เขต 3 ปีการศึกษา 2551 จำนวนนักเรียน 1176 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มจากประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ เครชชีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 291 คน จากนั้นทำการสุ่มให้ กระจายไปตามโรงเรียนต่างๆตามสัดส่วนด้วยวิธีการสุ่มอิสระ (Simple Random Sampling) ดัง รายละเอียดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏใน ตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกثุ่นตัวอย่าง

โรงเรียน	จำนวนประชากร (คน)	กทุ่นตัวอย่าง (คน)
พนมรุ้ง	410	109
บ้านคอนไม้ไฟ	173	47
บ้านดาวร	74	20
ไทรรัตน์วิทยา 26 (บ้านหนองหิน)	137	36
อนุบาลเฉลิมพระเกียรติ	204	54
บ้านเจริญสุข	57	15
บ้านไอกชาต	121	32
รวม	1176	291

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ด้วยเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการทดสอบเครื่องมือ 2 ประเภท คือ แบบทดสอบและแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ถ้าจะเป็นแบบสำรวจ รายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผู้จัดให้แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งพัฒนาและดัดแปลงมาจากการศึกษาเรียนรู้ทั่วไป ศาสตร์และวัฒนธรรม สาระเศรษฐกิจศาสตร์ ขั้นน้ำลงที่หมายตอนศึกษาเรียนรู้ทั่วไป (อธ.ก.) ถ้าจะเป็นแบบเดือดตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับ

- ความหมายเศรษฐกิจพอเพียง
- หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

**3. การประยุกต์ใช้หลักการนรรษกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน
เกณฑ์การให้คะแนนแบ่งเป็น 2 ระดับ**

ตอบถูก	ให้คะแนน	1	คะแนน
ตอบผิด	ให้คะแนน	0	คะแนน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามวัดเขตคิดเห็นกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แบบสอบถามเขตคิดเห็นกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามด้านวัดเขตคิดเห็นที่มีต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่ผู้วิจัยพัฒนาและตัดแปลงจาก “รังสิตโพล” (การสำรวจทักษะของประชาชนต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง) มหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 15 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งข้อคำถามนี้ทั้งข้อคำถามในเชิงบวก (Positive Statement) และเชิงลบ (Negative Statement) ดังนี้

1. ข้อคำถามในเชิงบวก (Positive Statement) ระดับการให้คะแนน มีดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5 คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1 คะแนน

2. ข้อคำถามในเชิงลบ (Negative Statement) ระดับการให้คะแนน มีดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1 คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5 คะแนน

**ตอนที่ 4 แบบสอบถามปลายเปิด (Open Form) เพื่อแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
เพิ่มเติมเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอำเภอ
เฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3**

2. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้จัดได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เอกสารอ้างอิง โดยกำหนดชื่อชุดเกี่ยวกับประเด็นค่าdamที่ครอบคลุมเนื้อหาที่จะสร้างข้อมูลให้สอดคล้องของชื่อค่าdam

2.2 นำข้อมูลจากการศึกษาด้านความรู้ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และแบบสอบถาม

2.3 ดำเนินการสร้างเครื่องมือแต่ละชนิด โดยพิจารณาจากวัสดุประ大规模ของการวิจัย สมมุติฐานการวิจัย ครอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

2.4 ร่างแบบทดสอบเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และแบบสอบถาม เอกคิตที่มีต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไว้ให้ผู้เชี่ยวชาญ และคณะกรรมการควบคุมภาค尼พนธ์ทำการตรวจสอบ จำนวน 3 ท่าน เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงและให้ได้ค่าdamที่ครอบคลุม สอดคล้องกับวัสดุประ大规模 โดยผู้เชี่ยวชาญที่ทำการตรวจสอบความถูกต้องของแบบทดสอบและแบบสอบถามครั้งนี้ ได้แก่

2.4.1 ดร.พุจนาศิริ ยังดี อาจารย์ประจำสาขาวิชาภูมิศาสตร์สังคมฯ ภาควิชาสังคมศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และดิจิทัล มหาวิทยาลัยราชภัฏบูรพา

2.4.2 ดร.ชงฟล พรมสายฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ อาจารย์ประจำสาขาวิชาธุรกิจประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบูรพา

2.4.3 อาจารย์ทองจันทร์ หอมเนตร วิทยากรพิเศษสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย

2.5 นำร่างแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และแบบสอบถาม เอกคิตที่มีต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่ได้จากการตรวจสอบ แก้ไข จากผู้เชี่ยวชาญและคณะกรรมการ ควบคุมภาค尼พนธ์ นำไปรับน้ำหนัก จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความแปรปรวนผลเป็นดังนี้

2.6 นำร่างแบบทดสอบเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่ได้รับการแก้ไข ทบทวนแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียน โรงเรียนอนุบาลพิทักษณ์ อุบลราชธานี จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความแปรปรวนผลเป็นดังนี้

2.6.1 ค่าความยากง่ายรายชื่อและอ่านเจ้าแนกรายชื่อ โดยคัดเลือกชื่อที่มีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.20 - 0.80 ไว้ (ประดิษฐ์ สุวรรณรักษ์ 2542 : 238 - 239) ผลปรากฏว่า ความยากง่าย (P)อยู่ระหว่าง 0.38 - 0.80 ค่าอ่านเจ้าแนก (R) อยู่ระหว่าง 0.25 - 0.88

2.6.2 หากความเชื่อมั่นแบบทดสอบเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจปัจจัยแพร่ழกิจพอเพียง โดยวิธีการของคูเลอร์และวิชาร์คสัน (KR 20) (ประสิทธิ์ ทุวรรณรักษ์ 2542 : 256-257) ผลปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.7956

2.7 นำร่างแบบแบบสอบถามตามเดิมที่มีค่าปัจจัยแพร่ழกิจพอเพียง ที่ได้รับการแก้ไข สมบูรณ์แล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนสอนหักษิพิทยาคม จำนวน 40 คน ที่ให้ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ได้ใช้สัมประสิทธิ์效系数 (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ ครอนบาก (Cronbach) ผลปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.8153

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้จัดได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

- ผู้จัดของนั่งสือจากบันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ผู้บริหารโรงเรียน เพื่อขออนุญาตและความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- ผู้จัดดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 7 โรงเรียน ในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ตัวตนเอง จำนวน 291 คน ผู้จัดดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียนรู้ข้อแล้ว ในการจัดทำข้อมูลผู้จัดได้ดำเนินการดังนี้
 - ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามตามแต่ละฉบับ
 - กรอกรหัสแบบสอบถาม
 - กำหนดตัวเลขแทนค่าข้อมูลในแบบสอบถามแต่ละช่อง แล้วบันทึกข้อมูล
 - ประเมินผลตัวชี้วัดโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ที่ได้จากแบบทดสอบและแบบสอบถามตามด้วยวิธีทางสถิติ ดังนี้

- ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม นำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ (Percent)
- การศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยแพร่ழกิจพอเพียง วิเคราะห์โดย หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

เกณฑ์ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แบ่งออกเป็น 4 ระดับ โดยใช้เกณฑ์แปลความหมายจากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) (ประชุม กธรรมสูตร 2542 : 98)

ระดับค่านเฉลี่ย	ระดับความรู้ความเข้าใจ
0.76 - 1.00	มาก
0.51 - 0.75	ปานกลาง
0.26 - 0.50	น้อย
0.00 - 0.25	น้อยมาก

3. การศึกษาระดับเขตติที่มีต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

เกณฑ์ในการแปลความหมายระดับเขตติเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การแปลความหมายได้กำหนดขอบเขตของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ดังนี้ (บุญชุม ศรีสะอุด. 2543 : 100)

ค่าเฉลี่ย	4.51 - 5.00	หมายถึง	เขตติมาก
ค่าเฉลี่ย	3.51 - 4.50	หมายถึง	เขตติ
ค่าเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง	เขตติปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง	เขตติไม่ค่อยตี
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.50	หมายถึง	เขตติไม่ตี

4. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เป็นค่าตามไปด้วย ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยจัดคำตอบที่เข้าประเด็นเดียวกัน แล้วแยกแซงความด้วย หาค่าร้อยละ

ผลิตภัณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ทางสถิติ ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

- 1.1 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ โดยวิเคราะห์อย่างง่าย
- 1.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร (KR 20) ของ คูเคนร์และริชาร์ดสัน
- 1.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Alpha Coefficient)

ความไวซึ่ง ครอนบาก (Cronbach)

2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

- 2.1 ร้อยละ (Percentage)
- 2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)
- 2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

บทที่ 4

การศึกษาความรู้ความเข้าใจและเชื่อมต่อที่ขึ้นกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียน
ซึ่งมีรายบุคคลต่อคน จำนวน 7 โรงเรียน ในเขตอีสานเกือบทั้งหมดทั่วประเทศ จังหวัดบุรีรัมย์
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 3 ปีการศึกษา 2551 ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลและ
นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
 2. การวิเคราะห์ข้อมูล
 3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ใช้ได้ถูกยกย่องความต้องการที่น่าสนใจในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

\bar{X} หมายความว่า ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้จัดทำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับปี ทำการวิเคราะห์และจำแนกผลการวิเคราะห์เป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

หัวข้อที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจพอเพียง

ห้องที่ 3 การวิเคราะห์ระดับแข็งคืบที่มีต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านพืช

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ศูนย์ฯดำเนินการ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป
ผลการวิเคราะห์เป็นดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้สอนแบบสอบถาม

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของนักเรียนตามกิจกรรมทาง

ทาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
แพทยาย	97	33.3
แพทย์ผู้ช่วย	194	66.7
รวม	291	100

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนจำนวน 291 คน เมื่อจำแนกตามทาง ปรากฏว่า แพทย์ผู้ช่วย
มีจำนวน 194 คน (ร้อยละ 66.7) ซึ่งมากกว่าแพทยายที่มีจำนวน 67 คน (ร้อยละ 33.3)

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของนักเรียนเข้าแผนกความอาชญากรรม

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
12 – 14 ปี	247	84.9
15 – 17 ปี	44	15.1
รวม	291	100

จากตาราง 3 พบร่วมนักเรียน เมื่อเข้าแผนกความอาชญากรรมกว่าผู้ที่มีอายุ 12 – 14 ปี มีจำนวน 247 คน (ร้อยละ 84.9) ซึ่งมากกว่า ผู้ที่มีอายุ 15 – 17 ปี มีจำนวน 44 คน (ร้อยละ 15.1)

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของนักเรียนเข้าแผนกความระดับชั้น

ระดับชั้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	37	12.7
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	146	50.2
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	108	37.1
รวม	291	100

จากตาราง 4 พบร่วมนักเรียนจำนวน 291 คน เมื่อเข้าแผนกความระดับชั้น ปรากฏว่า ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มากที่สุด จำนวน 146 คน (ร้อยละ 50.2) รองลงมาคือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 108 คน (ร้อยละ 37.1) และน้อยที่สุดคือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 37 คน (ร้อยละ 12.7)

ตาราง ๕ จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามแหล่งให้ความรู้เรื่องปรัชญา แห่งประเทศไทย

แหล่งให้ความรู้เรื่อง ปรัชญาแห่งประเทศไทย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไทรทัศน์	101	34.7
หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร	23	7.9
โรงเรียน	141	48.5
วิทยุ	2	0.7
อินเทอร์เน็ต	15	5.2
อื่นๆ	9	3.1
รวม	291	100

จากตาราง ๕ พบว่า นักเรียนจำนวน 291 คน เมื่อจำแนกตามการได้รับความรู้เรื่องปรัชญา แห่งประเทศไทย ปรากฏว่าได้รับความรู้จากโรงเรียน มากที่สุด จำนวน 141 คน (ร้อยละ 48.5) รองลงมา ได้รับความรู้จากไทรทัศน์ มีจำนวน 101 คน (ร้อยละ 34.7) และน้อยที่สุดคือได้รับความรู้จากวิทยุ มีจำนวน 2 คน (ร้อยละ 0.7)

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของนักเรียนตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาวนา	14	4.8
พ่อแม่	17	5.8
เกษตรกรรม	157	54.0
รับจ้าง	93	32.0
อื่นๆ	10	3.4
รวม	291	100

จากตาราง 6 พบว่านักเรียน เมื่อจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ปรากฏว่าอาชีพเกษตรกรรม มากที่สุด จำนวน 157 คน (ร้อยละ 54.0) รองลงมา อาชีพรับจ้าง มีจำนวน 93 คน (ร้อยละ 32.0) และน้อยที่สุดคือ อาชีพ อื่นๆ มีจำนวน 10 คน (ร้อยละ 3.4)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

**ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ของนักเรียน โดยภาพรวม**

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	0.71	0.11	ปานกลาง
ภาพรวม	0.71	0.11	ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่านักเรียน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ใน
ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 0.71$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนโดยภาพรวมและรายด้าน

ความรู้ความเข้าใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านความหมายของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	0.82	0.17	มาก
ด้านหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	0.61	0.16	ปานกลาง
ด้านการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้	0.70	0.19	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	0.71	0.11	ปานกลาง

จากตาราง 8 พบว่า นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 0.71$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความหมายของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 0.82$) ส่วนด้านหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และ ด้านการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 0.61, 0.70$)

**ตาราง 9 ความตื้น ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียน ด้านความหมายเศรษฐกิจพอเพียง โดยการรวมคะแนนรายชื่อ**

ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	จำนวนผู้ตอบถูก		จำนวนผู้ตอบผิด		\bar{X}	S.D.	ระดับ
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ			
ด้านความหมายปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง							
1. ข้อใดคือความหมายของเศรษฐกิจ พอเพียงที่สมบูรณ์ที่สุด	223	76.6	68	23.4	0.77	0.42	มาก
2. แนวคิดของเศรษฐกิจพอเพียงมี ลักษณะอย่างไร	238	81.8	53	18.2	0.82	0.38	มาก
3. คำว่าเดินทางถ่ายทอดความ แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง การดำเนินธุรกิจอย่างไร	223	76.6	68	23.4	0.77	0.42	มาก
4. “พอ” พอคืน พอใช้” มี ความหมายตรงกันข้ามมากที่สุด	262	90.0	29	10.0	0.90	0.30	มาก
รวมผล					0.81	0.167	มาก

จากตาราง 9 พบว่า นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงใน ด้าน
ความหมายปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยการรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=0.81$) เมื่อพิจารณาเป็น
รายข้อพบว่า ข้อที่มีผู้ตอบถูกมากที่สุด จำนวน 262 คน (ร้อยละ 90.0) คือ ข้อ 4 “พอ” พอคืน
พอใช้” มีความหมายตรงกันข้าม ซึ่ง มีระดับความรู้ความเข้าใจในระดับมาก ($\bar{X}=0.90$)
รองลงมา คือ ข้อ 2 แนวคิดของเศรษฐกิจพอเพียงมีลักษณะอย่างไร มีผู้ตอบถูก จำนวน 238 คน
(ร้อยละ 81.8) มีระดับความรู้ความเข้าใจในระดับมาก ($\bar{X}=0.82$) และข้อที่มีผู้ตอบถูกน้อยที่สุด
คือ ข้อ 3 คำว่าเดินทางถ่ายทอดความแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหมายถึง การดำเนินธุรกิจ
อย่างไร และข้อ 1 ข้อใดคือความหมายของเศรษฐกิจพอเพียงที่สมบูรณ์ที่สุด ซึ่งมีผู้ตอบถูกเท่ากัน
จำนวน 223 คน (ร้อยละ 81.1) มีระดับความรู้ความเข้าใจในระดับมาก ($\bar{X}=0.82$)

**ตาราง 10 ความต้องรับทดสอบค่าเฉลี่ยทดสอบทั่วไปของแบบมาตราฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียน ด้านหลักปรัชญาพระภูมิพ่อเพียง ได้จากการรวมและรายชื่อ**

ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับปรัชญาพระภูมิพ่อเพียง	จำนวนผู้ตอบถูก		จำนวนผู้ตอบผิด		\bar{X}	S.D.	ระดับ
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ			
ด้านหลักปรัชญาพระภูมิพ่อเพียง							
5. หลักการและเงื่อนไขที่เป็นหลักปรัชญาพระภูมิพ่อเพียงที่เรียกว่า 3 ห่วง 2 เสื่อน ไช ศือ ไอ	181	62.2	110	37.8	0.62	0.49	ปานกลาง
6. ชุดมุ่งหมายของปรัชญาพระภูมิพ่อเพียงมุ่งให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างไร	241	82.2	50	17.2	0.83	0.38	มาก
7. ข้อใด คือ เป้าหมายของหลักพระภูมิพ่อเพียงที่สำคัญที่สุด	184	63.2	107	36.8	0.63	0.48	ปานกลาง
8. หลักธรรมในข้อใดควรกับหลักพระภูมิพ่อเพียง	103	35.4	188	64.4	0.35	0.48	น้อย
9. อะไรเป็นศั้นเหมือนการปฏิบัติปรัชญา พระภูมิพ่อเพียง	207	71.7	84	28.9	0.71	0.45	ปานกลาง
10. ความมีเหตุผล ในการตัดสินใจที่ควรกับหลักปรัชญาพระภูมิพ่อเพียงข้อ 1 ค	183	62.9	108	37.1	0.63	0.48	ปานกลาง
11. หลักปรัชญาพระภูมิพ่อเพียงทั้งสี่ บนพื้นฐานของคุณธรรม ความธรรมในที่นี่ หมายถึงข้อใด	182	62.5	109	37.5	0.63	0.49	ปานกลาง
12. การนำ ความรู้ ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญ ของหลักปรัชญาพระภูมิพ่อเพียงมาใช้ในด้านใดซึ่งจะเหมาะสมที่สุด	133	45.7	158	54.3	0.46	0.49	น้อย

**ตาราง 11 ความต้องการสัมภาระที่ส่วนบุคคลน่าจะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
ปรัชญาการณรงค์กิจพอเพียงของนักเรียน ด้านการนำหลักปรัชญาฯฯเพียงไปประยุกต์ใช้
ในชีวิตประจำวัน**

ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับปรัชญาฯฯเพียง	จำนวนผู้ตอบถูก		จำนวนผู้ตอบผิด		\bar{X}	S.D.	ระดับ
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ			
ด้านการนำหลักปรัชญาฯฯเพียงไปประยุกต์ใช้							
17. การใช้ปุ่มกดเมื่อเวลาเดียวกันกับปุ่มกด ตบมุนไฟแทนการเดินทางกับข้อ ต่อไปนี้	173	59.5	118	40.5	0.59	0.49	ปานกลาง
18. จากการที่หัวเราะด้วยเหตุผลกับปัญหา ต่างๆอยู่อย่างร้อนด้าน แนวทางที่จะ ลดพื้นและสามารถดูได้ อย่างมั่นคง ซึ่งเป็นภาระให้กระแทก โลกกิริยานั้นและความเปลี่ยนแปลง ต่างๆนั้นขอให้เหมาะสมมากที่สุด	62	21.3	229	78.7	0.21	0.41	น้อย
19. การนำหลักปรัชญาของพระรูป เพียงไปใช้ให้ได้ผลควรเริ่มด้น อย่างไร	255	87.6	36	12.4	0.88	0.33	มาก
20. การพัฒนาพระรูป โดยนำอุดมดี พระรูปเพียงมาใช้ ก่อให้เกิด ตึงใจมากที่สุด	151	51.9	140	48.1	0.52	0.50	ปานกลาง
21. นักเรียนคนใดต้องนับถือพิธีตามหลัก พระรูปเพียง ในหัวข้อ พรบฯฯ	252	86.6	39	13.4	0.81	0.39	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

ความรู้ความเชื่อ เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	จำนวนผู้ตอบถูก		จำนวนผู้ตอบผิด		\bar{X}	S.D.	ระดับ
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ			
22. นายสมทรงทำงานในด้านหนังสือพิมพ์ บุหรี่ การพนัน และอบายมุขทั่วๆ ไปมาก่อนมา แต่นายสมทรงไม่หลงติด จนจากกับอบายมุขเหล่านั้น เหตุะนายสมทรง มีครอบครัวที่ตอนอุบัติและครอบครัวเดือนอยู่ เช่น แสงฟูวันนายสมทรงปฏิบัติศีลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงข้อใด	148	50.9	143	49.1	0.51	0.50	ปานกลาง
23. “ชีวิตไม่ประกอบมีเงินเท่านั้น เท่านั้น การใช้สารเคมีซึ่งไปมากๆ นานี้ออก ไปแล้ว เมื่อจะทำการพืชตัดต่อในกระเบื้องเดือด เมื่อหลังหมดออกมายังเป็นค่าเช่า ค่าไฟ ค่าวัสดุตัวเอง หมุด” จากข้อความนี้หากษาให้รู้ว่า ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ชีวิต หลังเดือดข้อใด	142	48.8	149	51.2	0.49	0.50	น้อย
24. ในดุลกรรมแต่ละกิโลกรัม น้ำกรีนกิล ว่าจะนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ได้ถูกต้อง	262	90.0	29	10.0	0.90	0.30	มาก
25. ถ้าประชาชานชาวไทยก็คนใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตระเกิดผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยในข้อใดมากที่สุด	197	67.7	94	32.3	0.68	0.47	ปานกลาง
รวมผลเฉลี่ย					0.70	0.19	ปานกลาง

จากตาราง 11 พบว่า นักเรียน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในด้านการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ โดยภาพรวมรายหัวเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 0.70$) มีอัตราผ่านเป็นรายข้อหน่วย ซึ่งที่มีผู้ตอบถูกมากที่สุด จำนวน 262 คน (ร้อยละ 90.0) คือ ข้อ 24 ในส่วนของการแต่งตั้งนักเรียนคิดว่าจะนำเสนอปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ได้อย่างไร มีระดับความรู้ความเข้าใจในระดับมาก ($\bar{X} = 0.90$) รองลงมา คือข้อ 19 การนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ให้เกิดผลควรเริ่มต้นอย่างไร มีผู้ตอบถูก จำนวน 255 คน (ร้อยละ 87.6) มีระดับความรู้ความเข้าใจในระดับมาก ($\bar{X} = 0.88$) และข้อที่มีผู้ตอบถูกน้อยที่สุด คือ ข้อ 18 จากการที่คุณเราร้องขออนุญาตป้ายหาด่างๆอยู่อย่างรอบด้าน แนวทางที่จะรอคืนและสามารถดำเนินอยู่ได้อย่างนั้นคง ซึ่งเป็นภาระให้กระแสโลกในการกิจกรรมและความเปลี่ยนแปลงต่างๆนั้น ข้อใดเหมาะสมมากที่สุด มีผู้ตอบถูก จำนวน 62 คน (ร้อยละ 21.3) มีระดับความรู้ความเข้าใจในระดับน้อย ($\bar{X} = 0.21$)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นแผนกตามเพศ

ความรู้ความเข้าใจ	เพศชาย			เพศหญิง		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านความหมายปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	0.82	0.16	มาก	0.82	0.17	มาก
ด้านหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	0.56	0.15	ปานกลาง	0.64	0.16	ปานกลาง
ด้านการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้	0.67	0.20	ปานกลาง	0.72	0.17	ปานกลาง
รวมผลตื้อ	0.68		ปานกลาง	0.72	0.12	ปานกลาง

จากตาราง 12 พบว่า เมื่อจำแนกตามเพศ นักเรียนหญิงและนักเรียนชาย มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 0.68, 0.72$ ตามลำดับ) โดยด้านความหมายปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ของนักเรียนชั้นแผนกตามอายุ

ความรู้ความเข้าใจ	อายุ 12 – 14 ปี			อายุ 15 – 17 ปี		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ศ้านความหมายปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	0.68	0.23	ปานกลาง	0.52	0.19	ปานกลาง
ศ้านหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	0.54	0.13	ปานกลาง	0.67	0.16	ปานกลาง
ศ้านการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไปประยุกต์ใช้	0.62	0.18	ปานกลาง	0.77	0.23	มาก
รวมผลเฉลี่ย	0.61	0.14	ปานกลาง	0.80	0.13	ปานกลาง

จากตาราง 13 พบว่า เมื่อจำแนกตามช่วงอายุของนักเรียนทั้ง 2 ช่วงอายุ มีความเข้าใจ
เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยภาพรวม อูฐในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 0.61, 0.80$ ตามลำดับ)
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งช่วงอายุ 12 – 14 ปี และ 15 -17 ปี
ยกเว้นด้านนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ ช่วงอายุ 15 -17 ปี อูฐในระดับมาก

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนจำแนกตามระดับการศึกษา

ความรู้ความเข้าใจ	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1			ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2			ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านความหมายปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง	0.58	0.17	มาก	0.80	0.17	มาก	0.84	0.15	มาก
ด้านหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง	0.48	0.14	น้อย	0.75	0.16	ปานกลาง	0.77	0.17	มาก
ด้านการนำหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงไป ประยุกต์ใช้	0.45	0.18	น้อย	0.70	0.19	ปานกลาง	0.79	0.72	มาก
รวมเฉลี่ย	0.48	0.15	น้อย	0.75	0.14	ปานกลาง	0.80	0.13	มาก

จากตาราง 14 พบว่า เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยภาพรวม อู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 0.48, 0.75, 0.80$ ตามลำดับ)
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความหมายปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทุกระดับการศึกษา อู่
ในระดับมาก ด้านหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและ ด้านการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ไปประยุกต์ใช้ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อู่ในระดับน้อย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อู่ใน
ระดับปานกลางและระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อู่ระดับมาก

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ความเข้าใจทักษะปรับปรุงตามทักษะที่สอนในแผนกตามแหล่งให้เชื่อมโยงกับภารกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ปรับปรุงความรู้ภารกิจเพิ่ม

แหล่งให้เชื่อม	ผู้สอนหนาแน่น			ผู้สอนหนาแน่นทักษะ			ผู้สอนหนาแน่นทักษะเพิ่ม		
	ผู้สอนหนาแน่น	ปรับปรุงความรู้ภารกิจเพิ่ม	ประเมินความรู้ภารกิจเพิ่ม	ผู้สอนหนาแน่นทักษะ	ประเมินทักษะเพิ่มไปประจำต่อไป	ประเมินทักษะเพิ่ม	ผู้สอนหนาแน่น	ประเมินทักษะเพิ่ม	ประเมินทักษะเพิ่ม
ไกวัฒน์	0.62	0.23	ปานกลาง	0.52	0.11	ปานกลาง	0.58	0.20	ปานกลาง
หนึ่งเดือนพื้นท่วง	0.62	0.21	ปานกลาง	0.51	0.13	ปานกลาง	0.62	0.15	ปานกลาง
ไรวีชน	0.68	0.23	ปานกลาง	0.52	0.17	ปานกลาง	0.60	0.23	ปานกลาง
วิภา	0.50	0.14	น้อย	0.41	0.00	น้อย	0.35	0.30	น้อย
พิมพ์อร์เน็ต	0.64	0.22	ปานกลาง	0.54	0.12	ปานกลาง	0.63	0.21	ปานกลาง
อินา	0.82	0.25	ปานกลาง	0.67	0.15	ปานกลาง	0.62	0.22	ปานกลาง

จากตาราง 15 พนวณผลลัพธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยภาพรวม ระดับปานกลาง (มีค่าเฉลี่ย 0.5, 0.58, 0.60, 0.61 และ 0.70 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทั้ง 3 ด้าน ผลลัพธ์ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทุกด้าน ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นผลลัพธ์ให้ข้อมูลจากวิชา นักเรียนมีความรู้อยู่ในระดับน้อย

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาความรู้กิจพยากรณ์ที่นักเรียนซึ่งมาร่วมการเรียนรู้ภาคการ

รายการของผู้ปกครอง	ด้านความหมาย ปรัชญาความรู้กิจพยากรณ์			ด้านการนำหลักปรัชญา ความรู้กิจพยากรณ์ไปประยุกต์ใช้			รวมเฉลี่ย
	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนสัมบูรณ์	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนสัมบูรณ์	คะแนนเฉลี่ย	
ผู้ราชการ	0.77	0.17	มาก	0.61	0.12	ปานกลาง	0.69
ผู้อาชญา	0.59	0.16	ปานกลาง	0.55	0.11	ปานกลาง	0.57
เกษตรกรรม	0.66	0.24	ปานกลาง	0.53	0.14	ปานกลาง	0.59
รัฐบาล	0.65	0.23	ปานกลาง	0.50	0.15	ปานกลาง	0.57
ศาสนา	0.58	0.22	ปานกลาง	0.60	0.11	ปานกลาง	0.59

จากตาราง 16 พบว่านักเรียนแยกตามอาชีพผู้ปกครอง ให้ภาพรวม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 0.66, 0.70, 0.72$ ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความหมายปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง นักเรียนที่มีผู้ปกครองทุกอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นนักเรียนที่มีผู้ปกครองอาชีพข้าราชการ อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับ เอกคิที่มีต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

**ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับเอกคิที่มีต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ของนักเรียน โดยการรวม**

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
การรวมเอกคิที่มีต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 15 ชีว	0.34	0.48	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	0.34	0.48	ปานกลาง

จากตาราง 17 พบว่า นักเรียน มีเอกคิที่ต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 0.34$)

**ตอนที่ 4 ข้อสอบแนะนำและความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยแพร่หลาย
ตาราง 18 ข้อสอบแนะนำและความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยแพร่หลายของนักเรียน
ทั้งนี้ข้อมูลนี้จะถูกใช้ในการประเมินคุณภาพการศึกษาของประเทศไทย**

ลำดับ	ข้อสอบแนะนำเพิ่มเติม	จำนวน	ร้อยละ
1	กระบวนการเรียนการสอนของครู ความมีเทคนิคหรือวิธีการในการอ่านออกความรู้ ให้เข้าใจง่าย สนุกสนาน ไม่ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย และความมีสื่อการสอนที่หลากหลายและเหมาะสม	23	27.3
2.	ความมีกิจกรรมที่สามารถเป็นตัวอย่างที่ชัดเจน	17	20.2
3.	ความมีตัวอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง และ ครู ควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียนในเรื่องการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง	15	17.8
4.	ความมีวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญมาให้การอบรมเพิ่มเติม	15	17.8
5.	ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษานอกสถานที่ และ ได้มีการปฏิบัติจริง	9	10.7
6.	ครูควรมีความรู้เรื่องปัจจัยแพร่หลายเป็นอย่างดี ชัดเจน	5	5.9
รวม		84	100

จากตาราง 18 ผลการวิเคราะห์ข้อสอบแนะนำและความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยแพร่หลายของนักเรียน ได้แต่งต่อความคิดเห็นและข้อสอบแนะนำเพิ่มเติม โดยข้อที่ได้รับข้อสอบแนะนำมากที่สุด คือ ข้อ 1 กระบวนการเรียนการสอนของครู ความมีเทคนิคหรือวิธีการในการอ่านออกความรู้ ให้เข้าใจง่าย สนุกสนาน ไม่ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย และความมีสื่อการสอนที่หลากหลายและเหมาะสม จำนวน 23 คน (ร้อยละ 27.3) รองลงมา คือ ข้อ 2 ความมีบุคคลตัวอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง, ครูควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียนในเรื่องการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง และ ข้อ 3 ความมีวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญมาให้การอบรมเพิ่มเติม จำนวน 15 คน (ร้อยละ 17.8)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจและเขตคิดที่มีต่อปัจจัยแพร่หลายกิจพยากรณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอ่าเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่ง สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

1. ความน่าเชื่อถือของการวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ

ความน่าเชื่อถือของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจปัจจัยแพร่หลายกิจพยากรณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อ่าเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อศึกษาเขตคิดที่มีต่อปัจจัยแพร่หลายกิจพยากรณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อ่าเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอ่าเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ตั้งกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 7 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 1,176 คน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ ได้จากการสุ่มจากประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 7 โรงเรียน ในเขตอ่าเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2551 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตาราง เครชชีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 291 คน จากนั้นทำการสุ่มให้กระจายไปตามโรงเรียนต่างๆตามสัดส่วนหัววิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้จัดได้สร้างเครื่องมือในการวิจัยเป็นองค์ประกอบที่บ่งบอกถึงความสามารถในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แล้วน่าแบบทดสอบและแบบสอบถามด้านไปที่ทดสอบให้กับนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายกันก่อนตัวอย่าง ในโรงเรียนอนันทaphibhacon อ่าาภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ 0.7956 และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม 0.8153

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้จัดได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูล โดยนำแบบทดสอบและแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 7 โรงเรียน ในเขตอําเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ตัวอย่าง จำนวน 291 คน คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้จัดได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ประมาณผลตัวอย่างพิเศษ โดยโปรแกรมสำหรับภาษา Python ดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม น้ำนมแยกแยะ ความดื้ หาค่าร้อยละ

4.2. วิเคราะห์ระดับความรู้ความเข้าใจ และเขตคิดที่มีต่อปั้รชญาณรูปแบบเพียง โดยใช้ โค้ดภาษาค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 ข้อมูลของแบบประเมินที่เกี่ยวกับปั้รชญาณรูปแบบเพียง ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา โดยแยกแยะความดื้ หาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยความรู้ความเข้าใจและเขตคิดที่มีต่อปั้รชญาณรูปแบบเพียงของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในอําเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้จัดทั้งหมด ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความรู้ความเข้าใจที่มีต่อปั้รชญาณรูปแบบเพียง ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในอําเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยการรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง เมื่อจำแนกความรู้ความเข้าใจเป็นรายด้าน คือ ด้านความหมายของปั้รชญาณรูป กองเพียง ความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก ด้านหลักปั้รชญาณรูปแบบเพียงและด้านการนำ หลักปั้รชญาณรูปแบบเพียงไปประยุกต์ใช้ มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับเขตคิดที่มีต่อปั้รชญาณรูปแบบเพียง ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในอําเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยการรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกับปัจจัยแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนรู้ความรู้ทางวิชาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอ่าเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งที่ได้รับการเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนรู้ความรู้ทางวิชาชีพ มากที่สุด คือกระบวนการเรียนการสอนของครุ ความมีเอกนิคิวธิกาในการถ่ายทอดความรู้ ให้เข้าใจง่าย สนุกสนาน ไม่ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย มีสื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสม รองลงมา คือ ความมีความย่อท้อที่คือในการต่อรองชีวิต ภายนอกความรู้ทางวิชาชีพ และ ครุควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียนในเรื่องการต่อรองชีวิต แบบอย่างความรู้ทางวิชาชีพ

อภิปรายผล

จากการศึกษาระดับความรู้ ความเข้าใจและเชคคิที่มีต่อปัจจัยแวดล้อมทางวิชาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอ่าเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยนำเสนอผลดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับความรู้ความเข้าใจที่มีต่อปัจจัยแวดล้อมทางวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอ่าเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า โภชนาตร่วม มีความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เป็น เพราะว่า นักเรียนทุกคน ได้รับความรู้เรื่องความรู้ทางวิชาชีพที่มาจากโรงเรียน ซึ่งจัดให้เรียนทุกระดับชั้น เมื่อจากกระบวนการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การสอน ในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยให้โรงเรียนจัด หลักสูตรแบบบูรณาการในทุกๆ กลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อให้เกินประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของ นักเรียนในทุกด้าน โดยเน้นกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมและปลูกฝังวิธีการคิด และการปฏิบัติด้านหลักเพื่อส่งเสริมความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ นักเรียนที่ได้รับความรู้เรื่อง ปัจจัยแวดล้อมทางวิชาชีพที่ดีจากการประชุมพัฒนาชีวิตทางวิชาชีพ และการอบรม และสื่อ ประชาสัมพันธ์ ต่างๆ อย่างหลากหลาย จึงทำให้มีความรู้ในเรื่องความรู้ทางวิชาชีพเพิ่มขึ้น แต่จากการศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจที่มีต่อปัจจัยแวดล้อมทางวิชาชีพของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในอ่าเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ อยู่ในระดับปานกลาง และคงให้ เห็นว่านักเรียนมีความรู้ในเรื่องปัจจัยแวดล้อมทางวิชาชีพที่ดีในระดับพื้นฐานเท่านั้น แต่ในเรื่องที่ ขับเคลื่อน ยังมีความรู้ ซึ่งไม่ถูกซึ้งและไม่เข้าใจ ซึ่งแสดงถึงว่า ระดับของความรู้ ขั้นแรกของ

พุทธิกรรมความรู้ ของ บลูม (Bloom. 1956 : 65-197) พุทธิกรรมและสถานการณ์ด่างๆ ซึ่งเน้นการ
เข้าไม่ถูกจะเป็นการระลึกอิงหรืออะลีกได้ก็ตาม เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอันสืบเนื่องมาจากการ
การเรียนรู้ โดยเริ่มนั้นจากการรับรู้ภาระด่างๆ ให้กับเด็กนั้น จนกระทั่งพัฒนาไปสู่ขั้นที่มีความ
ตัดสินใจขั้นอัจฉริยะไป ซึ่งส่งผลต่อพุทธิกรรมด้านความรู้ความเข้าใจของนักเรียนซึ่งไม่ใช่เฉพาะความ
ไปด้วย ทั้งนี้อาจจะเป็น เพราะว่าเด็กเรียนได้รับการส่งเสริมและปลูกฝังความรู้เรื่องหลักปรัชญา
เห็นแก่ประโยชน์เพียงอย่างเดียว ไม่คิดอย่างอื่น แต่ความสำคัญของ
ปรัชญาเห็นแก่ประโยชน์เพียงอย่างเดียว ไม่นานก็ ซึ่งส่งผลให้เด็กเรียนมีความรู้ไม่เต็มที่ นอกเหนือนี้อัจฉริยะได้อิ่ง
กระบวนการจัดเรียนการสอนของครู การส่งเสริมความรู้และการปลูกฝังหลักปรัชญาเห็นแก่ประโยชน์เพียง
พอเพียงให้กับนักเรียนของโรงเรียน และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อันน้อย ไม่ถูกซึ่ง เต็มที่ และมี
ประสิทธิภาพเท่าที่ควร

2. เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าระดับความรู้ความเข้าใจระดับความรู้ ความเข้าใจที่มีต่อ
ปรัชญาเห็นแก่ประโยชน์ของนักเรียนขั้นนี้ยังคงศึกษาตอนต้น ในเขตอีสานเกือบสิ้นพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์
เป็นต้นๆ

2.1 ด้านความหมายปรัชญาเห็นแก่ประโยชน์เพียง พนับว่า ระดับความรู้ความเข้าใจที่มีต่อปรัชญา
เห็นแก่ประโยชน์ของนักเรียนขั้นนี้ยังคงศึกษาตอนต้น ในเขตอีสานเกือบสิ้นพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์
อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจจะเป็น เพราะว่ากระบวนการศึกษาธิการ ได้กำหนดหลักสูตรปรัชญาเห็นแก่ประโยชน์เพียง
พอเพียง โดยให้สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนทุกระดับขั้น โดยกระบวนการศึกษาธิการ ได้กำหนด
ขอบเขตที่ชัดเจน ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละระดับขั้น การที่นักเรียนได้เรียนอย่าง
ต่อเนื่อง ทำให้นักเรียนเข้า หลักการ กฎเกณฑ์ ความหมายของปรัชญาเห็นแก่ประโยชน์เพียงได้ เพราะเป็น
ความรู้ที่นฐานที่อพยพการจำเริญและลึกได้ โดยไม่จำเป็นต้องใช้ความคิดที่ซับซ้อน ซึ่งเป็นระดับ
พุทธิกรรมความรู้ขั้นต่ำสุดหรือขั้นที่จำกัดของความรู้ ที่เกิดกับการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ
แนวคิด และทดลอง ในการจำแนกพุทธิกรรมของความรู้ ของ บลูม (Bloom. 1956 : 65-197)
ซึ่งได้กำหนดระดับพุทธิกรรมของความรู้ไว้ 6 ระดับ นอกเหนือนักเรียนดังได้รับความรู้เรื่อง
เกี่ยวกับปรัชญาเห็นแก่ประโยชน์เพียง จากการประชาติพันธุ์ของหน่วยงานต่างๆ และสืบทอดต่อๆ กัน
หลากหลาย เช่น ไทรทัน อะมีเรอร์เน็ต วิกฤต ชาติพันธุ์ต่างๆ อุบัติสมัย ฯ จากแหล่ง
การเรียนรู้ที่หลากหลาย ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องปรัชญาเห็นแก่ประโยชน์เพียงเท่านั้น
หากห้องเรียน จะเพิ่มขึ้นมากหรือน้อย ซึ่งอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคลและแหล่งความรู้ที่
ได้รับมา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดความรู้ความเข้าใจของ วิคตอเรีย (Victoria. 1989 : 1251) ได้
กล่าวไว้ว่า ความรู้ความเข้าใจ เกิดจาก การรับรู้ในสิ่งที่ได้มาจากการศึกษาและสัมผัสด้วยตนเองในสังคม

เมื่อฉันแหล่งให้ความรู้ แหล่งที่มา การรับรู้และความเข้าใจเหมือนกันหรือแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับบุคคลแต่ละคนรู้ที่ได้รับมา

2.2 ด้านหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และด้านการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจ อุปนัยระดับปานกลาง ที่นี่อาจจะเป็น เพราะว่าด้านหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ เป็นความรู้ที่ดีของอาชีพ ความรู้ ความคิด ที่ซับซ้อนมากขึ้น ด้านนักเรียนไม่เข้าใจเกี่ยวกับสังคมที่มีความรู้ความเข้าใจในระดับที่ยากขึ้นน้อยลง ซึ่งที่ให้เห็นถึงทักษะของครู สังคม ชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมและให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงยังไม่ดีพอ และยังไม่ทั่วถ้วน นอกจากนั้นนักเรียนอัจฉราแบบอย่างที่ดีในการต่อรองวิธีความแนวโน้มปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ให้ดูจากบุคคลที่ใกล้ตัวนักเรียน เช่น พ่อแม่ ครู เป็นต้น ซึ่งทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจไม่ถูกซึ่ง และไม่สามารถแสดงพฤติกรรมเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจได้อย่างชัดเจน และยังเป็นการงงงงอกว่าครูมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงยังไม่ดีพอ ซึ่งถ้าหากดูไปถูก นักเรียนได้ไม่ดี

นอกจากนี้อาจจะเป็นเพราะระดับการศึกษาของนักเรียนต่างกันซึ่งทำให้ความรู้ความเข้าใจต่างกัน จากผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีการศึกษาต่างกันระดับกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต่างกัน ซึ่งพบได้จากการศึกษาความรู้ความเข้าใจที่มีต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของความต้องการการศึกษา พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก รองลงมา ก็คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปรีดา คำภิรัตน์ (2543 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ความแทนทบทวนถึงใหม่ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ของผู้นำท้องถิ่น ในจังหวัดพิษณุโลก โดยจำแนกตามประดับการศึกษาและจำแนกตามตำแหน่งของผู้นำท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน องค์กรภาครัฐส่วนตัวและหน่วยงาน เทศบาลตำบล และผู้บริหาร โรงเรียนประจำตัวศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 317 คน จากจำนวนประชากร 1,644 คน ผลการวิจัยพบว่าผู้นำท้องถิ่นมีระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ความแทนทบทวนถึงใหม่ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า มีระดับพฤติกรรมด้านความรู้ และประสิทธิภาพด้านความรู้มากกว่า ซึ่งทำให้มีการวิเคราะห์สังเคราะห์ได้ดีกว่า

3. ผลการวิเคราะห์ระดับเขตคิดที่มีต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอุทยานฯ เลิศมหาราษฎร์ จังหวัดนนทบุรี พบว่า ให้กារรวม มีเขตคิดอยู่ในระดับ

ปานกลาง ทั้งนี้เป็นพาระนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อญฯในระดับปานกลาง ส่งผลให้มีเขตติอยู่ในระดับปานกลางด้วย ตลอดถึงกับแนววิเคราะห์แบบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เอกคิภิกบุติกรรมการปฏิบัติ ของ ชาเวส (Schwartz .1996 : 254 ; ชาเวสในอัญชลี 2543 : 35) ความรู้จะส่งผลให้เกิดเขตติ จะมีเขตติที่ดี หรือไม่ดีขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ นอกเหนือไปจากนี้ยังสอดคล้องกับ แนวคิดด้านองค์ประกอบของเขตติของ สาขพช และอังคณา สาขพช (2543 : 59) คือองค์ประกอบด้านปัญญา (Cognitive Component) ก่อตัวโดยสรุปว่า ถ้าบุคคลรู้และเข้าใจว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ดี บุคคลนั้นก็จะมีเขตติที่ดี ต่อสิ่งนั้น ในทางตรงกันข้าม ถ้าบุคคลรู้และเข้าใจว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งไม่ดี บุคคลนั้นก็จะมีเขตติไม่ดี ต่อสิ่งนั้น ในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลไม่รู้จักและไม่เข้าใจสิ่งนั้นๆเดบ เขตติที่จะไม่เกิดขึ้น เมื่อเกิด การรู้และเข้าใจในสิ่งให้สิ่งหนึ่งแล้ว จึงทำให้เกิดองค์ประกอบที่สองตามมา ดังนั้นนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างดี นักเรียนจะมีเขตติที่ดีต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้วย

จากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจและเขตติที่มีต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนขั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอ่ามกาเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าบทบาทครุ ครองครัว ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีการสื่อสารร่วมกันรู้และทราบปูกฝังหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับนักเรียน ซึ่งน้อย ทำให้นักเรียนไม่ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร และแสดงพฤติกรรมอันที่ประتفاعกต่ออุปกรณ์ได้ดังไม่ดีนักที่ นอกเหนือ อาจจะเป็นเพราะบทบาทของครุในการนำหลักสูตรปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการเรียน การสอน ซึ่งไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จึงทำให้นักเรียนความรู้ความเข้าใจเรื่อง ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไม่ดีนัก ต่างหากต่อเขตติที่ดีหรือไม่ดีของนักเรียนอีกด้วย

ขอเสนอแนะ

จากการวิจัยในครั้งนี้ ความเข้าใจและเขตติที่มีต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนขั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอ่ามกาเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยมีขอเสนอแนะ แนะนำแก่สถานศึกษาทุกวิภาค ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษา นำไปพัฒนา ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและเขตติที่ดีเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากผลการศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจและเชิงคิดที่มีต่อปัจจัยแพร่หลายกิจพอดเพียงหลักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอีสานเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า โดยภาพรวม มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยนี้ขอเสนอแนะดังนี้

1. จากผลการการศึกษา พบว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนและการส่งเสริม ความรู้ความเข้าใจเรื่องปัจจัยแพร่หลายเพียงของครูมีความสำคัญและ มีผลต่อความรู้ความเข้าใจของนักเรียน ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมเรื่องปัจจัยแพร่หลายเพียง และ ส่งเสริมนากทบทองกรุในทุกด้าน โดยการจัดอบรม ศึกษาดูงาน หรือการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ พัฒนาครุ ที่เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรแพร่หลายเพียง การให้ไว้การสอนแบบผ่องๆ การสร้างและ การใช้สื่อ การเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล สำหรับครุอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ จัดระบบ การประเมินผล เป็นกลไกที่ควบคุมและหลักดันให้สถานศึกษาพัฒนาการเรียนการสอนตาม หลักสูตรแพร่หลายเพียง โดยให้สำนักงานบูรณาการฯ ฐานะประเมินคุณภาพการศึกษา (บมจ.) ท่านนี้ที่ในการพัฒนาระบบการประเมินผลตามแนวทางแพร่หลายเพียงของบ้านเดียวจะช่วยให้ ด้านการสอน ด้านการสอน ครุศูนย์ ของผู้เรียน และนักเรียนนิเทศการเรียนการสอนเรื่องแพร่หลาย กิจพอดเพียงในโรงเรียนอย่างทั่วถึง และพัฒนาผลการนิเทศอย่างจริงจัง นอกจากนี้หน่วยงานที่ เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานี้เรื่องปัจจัยแพร่หลายเพียง ยังส่งเสริมและสร้างความตระหนักให้ ครุ หัวหน้าค่าเนินชีวิตความเป็นมนุษย์ ให้ไม่ก่อหนี้ ไม่ใช้จ่ายเกินด้า นักเรียนอ่อน懦 อนามัยดี เป็นแบบอย่างให้นักเรียนไปพัฒนาต่อการต่อจากความรู้ เช่นการจัดการประมวลผล ดีเด่นในการค่าเนินชีวิตแบบเพียง และโรงเรียนค่าวิจิตรแพร่หลายเพียง โดยมีเงื่อนไขให้ โรงเรียนด้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ และสามารถส่งผลต่อชุมชน ให้หันมา ค่าเนินชีวิตความเป็นมนุษย์ ในการดูแลนักเรียน รวมทั้งนักเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ระดับภาค และระดับประเทศ นอกจากนี้สถานศึกษาควรร่วมมือกับชุมชน ในการปลูกฝังและส่งเสริมการนำ หลักปัจจัยแพร่หลายเพียงไปประยุกต์ใช้

3. หลักการศึกษาเชิงคิดที่มีต่อปัจจัยแพร่หลายเพียง พบว่า นักเรียนระดับ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในอีสานเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง สำหรับเรื่องที่นักเรียนมีเชิงคิดไม่ดี คือ หลักปัจจัยแพร่หลายเพียงที่ให้แพร่หลาย ของประเภทศึกษา ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมแพร่หลายเพียง ควรนำเข้าสู่ที่กันพบ นี้ไปใช้ในการวางแผน พัฒนา ยังส่วน ให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องปัจจัยแพร่หลายเพียง

อย่างต่อเนื่องแท้ โดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ ศึกษาดูงานในแหล่งที่สามารถเป็นตัวอย่างที่ชัดเจน และประสบผลสำเร็จ ด้านการใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย สำหรับเรื่องที่นักเรียนมีใจคิดที่ต้องยึดถือ ความมีการส่งเสริมและปลูกฝังให้นักเรียนนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อให้มีชีวิตที่ก�กุฏและยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา ครุภู่สอน ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียน
2. ศึกษาปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการนำแนววิปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งกระบวนการเรียน การสอนและการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต

นราภัณฑ์

มหาวิทยาลัยบูรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (2542). แนวการจัดการเรียนรู้เกณฑ์มาตรฐานศรัทธาเพื่อสัง. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ.

กรมส่งเสริมการเกษตร.(2543). เกณฑ์มาตรฐานที่ดีของการเกษตรที่ดีเพื่อพัฒนาฯ. สำนักส่งเสริมและ

ศึกษาระบบที่ดี : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). การขับเคลื่อนเพื่อความยั่งยืนด้วยศรัทธา : คันมือ 15 กุมภาพันธ์

2551, จาก <http://www.moe.go.th/sufficiency>

_____ (2550). ยุทธศาสตร์ขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้วยศรัทธาศึกษา

(พ.ศ.2550 – 2554). กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ประสานงานกิจกรรมดำเนินงานโครงการอัน
เนื่องมาจากพระราชดำริ. สำนักพัฒนาศึกษาและกิจกรรมพิเศษ : สำนักงาน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

กิตติ บุญยงค์. (2549). การจัดความรู้ในองค์การและกรณีศึกษา. กรุงเทพฯ : มิตร Lertrat.

เกษม วัฒนชัย. (2550). การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในเครือข่ายการศึกษา.

เอกสารการบรรยาย วันสารที่ 17 มิถุนายน 2548 ณ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบน
อันเนื่องมาจากพระราชดำริ.

คณะกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง . (2549). การขับเคลื่อนเพื่อความยั่งยืนด้วยศรัทธา : คันมือ 19

มิถุนายน 2551 , จาก <http://www.csri.or.th>

จักรกริช ใจดี. (2542). ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิรัฐไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตร

กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิตศึกษาบัณฑิต : บัณฑิตวิทยา

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

จำนำ พรายเด็นแข. (2535). เทคนิคการวัดและประเมินผลการเรียนรู้กับการสอนช่องแหวนตาม

กระบวนการทางวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงเรียนพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช.

ฤกานาศ ทองเชริญ. (2550). บทเรียนจากการปฏิบัติความหลังเศรษฐกิจพอเพียงของประเทศไทย

กรณีศึกษาชั้นหัวชุดตอนแก่น. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต : บัณฑิตวิทยา

มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- เฉลิมกร ชูนเกษย์ชน. (2550). การดำเนินธุรกิจความต้องการปรับเปลี่ยนทิศทางการเมืองเป็น
หนึ่งเดียวของชั้นนำรายการ ดังกล่าวของทักษิณ ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร. ปริญญาบัณฑิต
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.**
- ชวนชัย เชื้อสาธุชน. (2533). การวัดผลผลิต. อุบลราชธานี : คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครุภัณฑ์ราชธานี.**
- ชัยรินทร์ ชาญสิทธิ์. (2545). การวัดและประเมินค่ากิจกรรมทางวิชาชีพ. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต : บัณฑิตวิทยา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**
- ดวงฤณ สารแสตน.(2550). การพัฒนาบริการนักเรียนด้วยโครงงานทีมงาน ตามมาดะ
วัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการ เรื่อง
เศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนป้านานหนองคูบบะรัฐบ้านรุ่ง อำเภอหนองน้ำดี จังหวัดชุมแพ.**
- วิทยานิพนธ์ ศิลป์ภาษาศาสตรมหาบัณฑิต : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.**
- ทรงพล ภูมิพันธุ์.(2538). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ศูนย์เทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม.**
- ทวีสิทธิ์ สิงห์ไกร.(2535). นวัตกรรมการสอนสุขภาพ. กรุงเทพฯ : อักษรพิพิพัฒน์.**
- นิล่อน พิพัฒน์.(2541). จิตวิทยาชั้นคน. ขอนแก่น : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.**
- บุญชาน กรณ์สะคาด. (2543). การวัดและประเมินค่ากิจกรรมทางวิชาชีพ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพ : สำนักพิมพ์อุริยาสาส์น.**
- ประทอง บรรพสุทธิ.(2542). สถิติเพื่อการวิจัยทางคุณิติกรรมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ :
ประนอม หัดคนพันธ์. (2544). ความตื้นตันที่ระหว่างความรู้ ทัศนคติ กับการปฏิบัติแบบปัญญา
อุปสรรคในการบริหารจัดการงานป้องกันและควบคุมโรคไว้เมื่อองค์กรของอาสาสมัคร
สาธารณะชั้นนำทั่วทุกแห่งทั่วโลก: วารสารสารสนเทศมนตรีนานาประเทศ.**
- ประสิทธิ์ ศุวรรณรักษ์. (2542). ระเบียบวิจัยทางคุณิติกรรมศาสตร์และชั้นคนศาสตร์. บุรีรัมย์ :
สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.**
- ประเวศ นะสี.(2542). เศรษฐกิจพอเพียงและประชาธิรัฐ. กรุงเทพฯ : หนังสือวันนี้.**
- ปรัชญ์ชัย ใจหายอุทัยกิจ .(2546). ความรู้ความเข้าใจด้านทรัพยากรธรรมชาติและเชิงแวดล้อมของ
เส้าหน้าที่ประกอบช่ำร่วมกันท่องเที่ยวท่องเที่ยวทางศาสนาและวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร. วิทยานิพนธ์
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศาสตร์สิ่งแวดล้อม : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.**

บริษัท พิบูลศรีวุฒิ และ ระวิวรรณ ภาคพูด. (2550). กรณีเหตุการณ์ในการจัดทำร่างหนังสือ
เรื่องสูญเสียเพียง. 20 มิถุนายน 2550.

เปรArn คำกระเบน . (2543). การศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเพรArn สูญเสียเพื่อวางแผนแนวทางดูแลใน
ของพระบรมเดชพระเจ้าอยู่หัว ของผู้นำท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ครุภัณฑ์
สาขาวิชาบริหารการศึกษา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.

พระมหาอวารณ์ ขัชประสิทธิ์. (2547). สถานการณ์การเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนา สำหรับ
นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาในไอล์เชียงใหม่
อันก่อต้นป่าคง จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตร์ครุภัณฑ์ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2549). วิธีการวิจัยทางพุทธกรรมศาสนศึกษาและดั้งเดิมศาสนา (พิมพ์ครั้งที่ 3).
กรุงเทพฯ: แม่สันนิชช์.

พัฒนาภรณ์ ฉัตรวิโรจน์. (2545). บทบาทของครุในกระบวนการเรียนรู้เพรArn สูญเสียเพียงในโรงเรียน
นักเรียนศึกษา ดั้งเดิมความด้วยศึกษา จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ครุภัณฑ์.
: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ไหกาล ห้วงพาณิช. (2526). การวัดผลการศึกษากรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช.

กพ เลาห์ ไพบูลย์. (2537). แนวการสอนวิชาภาษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช.

มนต์ชัย วรพันธ์. (2538). ความรู้ทางด้านเพศด้านของผู้ชายนี้จะบรรยายตั้งแต่เด็กจนถึงในปัจจุบัน
กุญแจพนมพาณิช. วิทยานิพนธ์วิชาภาษาศาสตร์ครุภัณฑ์ สาขาวิชาภาษาศาสตร์สิ่งแวดล้อม.
: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช. (2540). เอกสารประกอบการสอนหน่วยที่ 5 พฤติกรรมการเรียนรู้
ทางดั้งเดิมศาสนา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.

อุ่น ไวยะะ ไชคี. (2532). การวัดผลทางดั้งเดิมศาสนา. กรุงเทพฯ : พิพักษ์อักษรการพิมพ์.

ล้วน สายสะพัดล้วน สายสะพัด. (2543). การวัดค่ากิจกรรม. กรุงเทพฯ : สุรินทร์สาส์น.

วิทยา อธิป้อนันต์และคณะ. (2543). เพรArn สูญเสียเพียงเพื่อการเกษตรที่พึ่งคนมอง. กรุงเทพฯ: สำนัก
ส่งเสริมและศึกษาอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ศักดิ์ ถุนทร์เสณี .(2531). เอกคิท. กรุงเทพฯ : ศ.ด.ร.บ.บุคคล.
- ศักดิ์ไทย ศรีกิจบวร. (2542). กดมชีและปฏิบัติการอิทธิพลทางสังคม. สกอสคร : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะวิชาครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสกอสคร.
- สมศักดิ์ รัตน์วงศ์ไชย. (2541). ความรู้ความเข้าใจของคณะกรรมการบริหารองค์กรบริหารส่วนท้องที่จังหวัดเชียงใหม่. การศึกษาอิสระรัฐศาสตร์ศูนย์กลางมหาบัณฑิต. : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมศักดิ์ ศรีสันติสุข. (2533). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. ขอนแก่น : ขอนแก่นการพิมพ์.
- ส.ว.สนา ประวัติพฤกษ์. (2549). คู่มือการอนุมัติงานปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนและสถานศึกษาในการประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : เครือข่ายสื่อฯ รุ่นใหม่เมเนจเม้นท์.
- สมโภชน์ ศรีดาศักดิ์. (2541). ความรู้และพฤติกรรมการใช้สารเคมีป้องกันแมลงกำจัดตัวตัวที่ดี ศักดิ์ ธรรมานาโภช ดำเนินโครงการ อ่าเภอตอนตาก จังหวัดเชียงใหม่. สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์.
- สันติ ไชยมงคล. (2542). เอกคิทชีและปฏิบัติการสอนนิ่อนัลล์ที่มีต่อการบริการด้านรักษาความปลอดภัย เช้าน้ำที่สาธารณะที่มีประสิทธิภาพน้อยที่สุด สาขาวิชาพัฒนาสังคม : สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์.
- สันติ ไชยมงคล. (2542). เอกคิทชีและปฏิบัติการสอนนิ่อนัลล์ที่มีต่อการบริการด้านรักษาความปลอดภัย เช้าน้ำที่สาธารณะที่มีประสิทธิภาพน้อยที่สุด สาขาวิชาพัฒนาสังคม : สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์.
- สันติ ไชยมงคล. (2542). เอกคิทชีและปฏิบัติการสอนนิ่อนัลล์ที่มีต่อการบริการด้านรักษาความปลอดภัย เช้าน้ำที่สาธารณะที่มีประสิทธิภาพน้อยที่สุด สาขาวิชาพัฒนาสังคม : สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์.
- สันติ ไชยมงคล. (2542). เอกคิทชีและปฏิบัติการสอนนิ่อนัลล์ที่มีต่อการบริการด้านรักษาความปลอดภัย เช้าน้ำที่สาธารณะที่มีประสิทธิภาพน้อยที่สุด สาขาวิชาพัฒนาสังคม : สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). เอกสารสรุปสาธารณะด้วยแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สุชาติ ประดิษฐ์รัฐสินธุ. (2537). การสร้างมาตรฐานการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพหุคิกรรมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ศ.ด.ร.บ.บุคคล.
- สุนทร โภมนิ. (2542). เอกคิทกับพหุคิกรรมมนุษย์ จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- สุเมธ ตันติเวชกุล. (2542). การดำเนินชีวิตร่วมในระบบเศรษฐกิจไทยเพื่อความแน่วหน่ายยั่งยืน. ในวันพัฒนา 2542. กรุงเทพมหานคร : กรมพัฒนาชุมชน. กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผล การจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1.

สุรุกษ์ จุตานันท์. (2549). แนวทางการบริหารปัจจัยความหลังปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง.

เอกสารการบรรยาย วันศุกร์ที่ 24 พฤศจิกายน 2549 ณ ศึกษาดูในครี ทำเนียบรัฐบาล.

สุรุกษ์ ใจวัฒน์. (2545). คิมวิทยาการศึกษา(พิมพ์ครั้งที่ 4) . กรุงเทพฯ : เอส ดี เพรส การพิมพ์.

สุริพร เอียวดาวร .(2550). การบูรณาการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดการเรียนรู้ :

กรรณิศึกษาโรงเรียนวนิจกราชวิทยา หอวัง นนทบุรี. การศักดิ์ศรีและภูมิปัญญาไทย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุวัฒน์ นิยมศักดิ์ . (2531). ทฤษฎีและการปฏิบัติในการสอนวิทยาศาสตร์ แบบสืบสานความรู้.

กรุงเทพฯ : บริษัทแม่ลรัถภูคเพลินเดอร์ จำกัด.

อธิษชัย พันธุ์เตชะ. (2549). ดังควรจะหัดความรู้เศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

อักษรา สรวัสดิ . (2542). ความรู้ความเข้าใจ และความกระหายนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย : กรณีศึกษาในเขตบางกะปี กรุงเทพมหานคร. ภาคนิพนธ์ปริญญาโท พัฒนาบริหารศาสตร์ศรีมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม). : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์ .

อังคณา อ่างทอง. (2545). ความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมการใช้สารเคมีในกระบวนการปลูกผักของ เด็กครรภ์ ค่ารับอัมพฤกษ์ใหม่ อ่างทองสันทราย จังหวัดเชียงใหม่. การศักดิ์ศรีและภูมิปัญญา มหาบัณฑิต. : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อัญชลี สิงหาดุ. (2543). ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เทคโนโลยี กับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อ ของนักศึกษาระดับชั้นปริญญาโทในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทวิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม). : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนิยมหิด.

Bloom,B.S.(1956). *Taxonomy of Educational Objectives,Handbook I :Cognitive Domain*
New York : David McKay Company,Inc.

Good, C.V. (1973).*Dictionary of Education*. New York : McGraw-Hill Book Company.

Klopfer ,L.E.(1971) .*Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning*. New York : Macmillan.

Victoria , N.(1989). *Webster's New World Dictionary of American English*. New York : Prentice Hall.

Wikstrom,S.and R Normann.(1994). **Knowledge & Value new perspective on corporate transformation.** New York : Routledge.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอนเครื่องมือวิจัย

ที่ กช ๐๘๙๙.๑๙/๑๒๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ต.จিระ ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๐๐๐๐

๔ พฤษภาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ธงพด พรุหนุมราชานนท์ ศักดินคร

ด้วย นางสาวจันทร์ ปักการะໄโ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรู้ประ堪านศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคินพันธ์ เรื่อง ความรู้ความเข้าใจและเด็คติ ที่มีต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอําเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน กะเนวัน เป็นประธานที่ปรึกษาภาคินพันธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดีอีก จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อที่ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในชั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขออนุญาต โอกาสหนึ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ณ วันที่

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิyan ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๔๒๖ ๑๒๒๗, ๐ ๔๔๒๖ ๑๖๑๖ ต่อ ๑๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๒๖ ๒๖๕๕๘

ที่ กช ๐๘๘๘.๐๙/๒๕๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
๐.จিระ ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
๙.บุรีรัมย์ ๓๘๐๐๐

๒๙ มีนาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.พุดุษชาติ ยังคี

ด้วย นางสาวจันทร์ ปักกระໄโ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรู้ประ堪คนศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชารู้ประ堪คนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคบันทึกนี้ เรื่อง ความรู้ความเข้าใจและเด็กติดต่อบรรษัทฯเพื่อขออนุญาตเขียนข้อความนี้ขอเชิญศึกษาตอนด้าน ในเขตอ่าเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน ตะเภาวน เป็นที่ปรึกษา ภาคบันทึกนี้

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดีเยี่ยม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อที่ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการใน ขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙.๒.๖

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิมน ฉะเชิงทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐๔๔๖๑ ๑๒๒๒, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ศต.๓๗๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๕

ที่ กช ๐๕๘๕.๑๙/๒๕๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อ.จิระ ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๐๐๐๐

๒๙ มีนาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ท่องจันทร์ หอมเนตร

ด้วย นางสาวัณฑรา ปักกประ โอล นักศึกษาชั้นปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคินพนธ์ เรื่อง ความรู้ความเข้าใจและเชิงคิดที่มีปรัชญาเพறรุกิจของเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอีสานเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประจำคณะ คณบดี เป็นที่ปรึกษาภาคินพนธ์

ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างคิดิช จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อที่ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ณ ว.s

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกี้เทียน ตะօองทอง)

ผู้ดูแลบัญชีมหาวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัญชีมหาวิทยาลัย

โทร. ๐๔๔๖๑ ๑๒๑๒๐, ๐๔๔๖๐ ๑๖๖๖ ต.๐ ๑๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๖๕๘

ภาคผนวก ฯ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือวิจัย

ที่ ๖๗ ๐๙๙๙.๐๑/๒๐๙๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ต.จระ ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๐๐๐๐

๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

เรื่อง ข้อความอนุเคราะห์ทดสอบเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนันนหักพิทยาคม

ด้วย นางสาวชันทร์ ปักกරะ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรู้ประเพณีตามภาษาฯ
มหาบัณฑิต สาขาวิชารู้ประเพณีตามภาษาฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคบันทึก
เรื่อง ความรู้ความเข้าใจและเชคคิดที่มีต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ในอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชาน ตะเนวัน เป็นประธาน
กรรมการควบคุมภาคบันทึก ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการทดสอบใช้เครื่องมือในการวิจัยที่
จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้น จึงขออนุญาตให้ นางสาวชันทร์ ปักกරะ ได้ทดสอบใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่ม
ตัวอย่างสำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏ
บุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ณ ล.ว.

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤทธิ์มน อะ่องทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๕๒๑ ๘๒๒๑, ๐ ๔๕๒๐ ๑๖๖๖ ต่อ ๓๔๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๒๑ ๒๔๘๘

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอภัยครวะท์เจกแบบสอนดำเนิน

ที่ กธช.๐๙๔๕๕.๑๙/๒ ๓๖๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อ.จিระ พ.ในเมือง อ.เมือง
จ.บุรีรัมย์ ๓๐๐๐๐

๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๒

เรื่อง ข้อความอนุเคราะห์แยกแบบสอนตาม

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเฉลิมพระเกียรติ

ด้วย นางสาวจันทร์ ปักภะໄດ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคินพนธ์ เรื่อง ความรู้ความเข้าใจและเจตคติที่มีต่อปritzyalphaเศรษฐกิจพอเพียง ของนักเรียนชั้นนักศึกษาตอนดัน ในเขตบ้านหนองเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน ตะเนวน เป็นประธาน กรรมการควบคุมภาคินพนธ์ โดยการนี้นักศึกษามีความประสรงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแยกแบบสอนตามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิชาดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและ
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ณ จป.

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธินัน พะทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๔๖๙ ๑๒๒๒ ศ. ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๙ ๒๘๕๘

ที่ กกช ๐๕๔๕.๐๑/๒๑๖๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏนุรีรัตน์
ต.จรรง ต.ในเมือง อ.เมือง
จ.นุรีรัตน์ ๗๘๐๐๐

๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอนดาม

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านคอก ไม่ไฟ

ด้วย นางสาวอันทรรษา ปักกระໄโต นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนุรีรัตน์ กำลังศึกษาและทำภาคันพนธ์ เรื่อง ความรู้ความเข้าใจและเดินทางที่มีค่าปริญญาเศรษฐกิจพอเพียง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอ่าเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนุรีรัตน์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน ตะเนวัน เป็นประธาน กรรมการควบคุมภาคันพนธ์ โดยการนี้นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล ใช้การแจกแบบสอนดามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏนุรีรัตน์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและ
ขอบคุณมาก โดย衷สัตtee

ขอแสดงความนับถือ

ณัฐพ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิyan ลักษณะทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนุรีรัตน์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๖๖ ๑๒๒๒ ต่อ ๑๙๐๖

โทรสาร ๐ ๕๕๖๖ ๒๖๘๘

ที่ กก ๐๘๙๙.๑๙/๒ ๓๖๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ต.จรูง ต.ในเมือง อ.เมือง
จ.บุรีรัมย์ ๓๐๐๐๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอนดาน

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านเจริญสุข

ด้วย นางสาวจันทร์ ปักภาระ ได้ นักศึกษาระดับบัณฑิตชั้นสูง สาขาวิชาบริหารและพัฒนาการสังคมฯ สาขาวิชาบริการและพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคินพันธ์ เรื่อง ความรู้ความเข้าใจและเดินทางที่มีค่าประชุมศูนย์เรียนรู้กิจพอยเพียง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการเดินทางไปเยือน จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประจำ คณะฯ เป็นประธาน กระบวนการศึกษาทุนภาคินพันธ์ โดยการนี้นักศึกษามีความประทับใจมาก ได้รับความอนุเคราะห์ดีมาก ให้กับนักศึกษาเข้ากึ่ง ซึ่งมุ่งในหน่วยงานของท่านครับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและ
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

อ. ดร. วิภาดา วงศ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภาดา วงศ์ รองคณบดี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๔๖๙ ๑๒๒๒๒ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๙ ๒๘๘๘

ที่ กก ๐๙๙๕.๑๙/๑๗๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อ.จิรา ต.ในเมือง อ.เมือง
บ.บุรีรัมย์ ๓๐๐๐๐

๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านดาวร

ด้วย นางสาวจันทร์ ปักกประโภ นักศึกษาศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจและบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคบันทึก ระหว่าง ความรู้ความเข้าใจและเชื่อมต่อไปยังอาชีพของครุภัณฑ์เพื่อเพิ่ม ของนักเรียนขั้นนักเรียนที่สามารถศึกษาและเรียนรู้ในเชิงค้นหาและประเมินพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประจำ ถนนวัน เป็นประธาน กรรมการควบคุมภาคบันทึก ให้การนี้นักศึกษามีความประทับใจที่ได้รับความร่วมมืออย่างดี ในการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและ
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ณ วันนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธินัน พะอ่องทอง)
กฤษฎีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๔๒๖ ๙๙๒๙ ต่อ ๑๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๒๖ ๒๘๘๘

ที่ กกช ๐๕๔๕.๖๖/๒๗๖๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อ.จีระ พ.ในเมือง อ.เมือง
จ.บุรีรัมย์ ๒๖๐๐๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนพนมรุ้ง

ศึกษา นางสาวชนิรา ปักกระໄด นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความรู้ความเข้าใจและเชคคิดที่มีต่อปรัชญาพจนรูกิจพอเพียง ของนักเรียนชั้นนี้ยังคงศึกษาตอนด้านในเขตอีโคเอคิมพะระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประจำชั้น พะเนวัน เป็นประธานกรรมการคุณคุณภาคนิพนธ์ โดยการนี้นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว ซึ่งขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าถึงข้อมูลในหน่วยงานของท่านทั้ง

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ณ วัน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธินัน พะลองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๔๖๙ ๑๖๒๙ ต่อ ๑๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๙ ๒๕๕๘

ที่ กช ๐๕๔๘.๑๙/๒๓๖๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อ.จิระ ต.ในเมือง อ.เมือง
จ.บุรีรัมย์ ๓๗๐๐๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโภกษา

ด้วย นางสาวจันทร์ ปีกภาระ ได้ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคินพนธ์ เรื่อง ความรู้ความเข้าใจและเจตคติที่มีต่อปัจจัยแพร่ระบาดของเพียง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอันเนื่องลิมพะเดียร์ตี จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คะแนนวน เป็นประธาน กรรมการควบคุมภาคินพนธ์ โดยการนี้นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าถึงข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและ ขอบคุณคุณนา พ. ไอกาสีนี

ขอแสดงความนับถือ

ณ ล. ๗๖

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิyan คะแนนทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖
โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๕๕๘

ที่ ศธ ๐๔๔๕.๑๙/๒ ๗๖๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ต.จิระ ต.ในเมือง อ.เมือง
จ.บุรีรัมย์ ๓๘๐๐๐

๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๖ (บ้านหนองหิน)

ด้วย นางสาวจันทร์ ปักประโล นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์ เรื่อง ความรู้ความเข้าใจและเจตคติที่มีต่อปัจจัยทางสุกี้พอดีของ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอ้าวເກອເຊີນພະເກົຍຕີ ຈັງຫວັດບุรีຮັມຍ໌ ໄດຍມີ รองศาสตราจารย์ປະຈຸບັນ ຂະແນວນ ເປັນປະຫານ กรรมการควบคุมภาคนิพนธ์ ໄດຍການນີ້ນักศึกษามີຄວາມປະສົງທີ່ເກີບຮວບຮຸນຂໍອມຸດ ໄດຍການแจกแบบสอบถามผู้ที่ยวข່ອງໃນการศึกษาวິຊាដັ່ງກ່າວ ຈຶ່ງຂໍความอนุเคราะห์ອ່ອນໆຢ່າດໃຫ້ນักศึกษาเข້າກືນຂໍອມຸດໃນໜ່ວຍງານຂອງທ່ານດ້ວຍ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและ
ขอขอบคุณมาก โอกาสหนึ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ณ จ.พ.

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพีบาน ทะອ่องທອງ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๒ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๕

ภาคผนวก ๑
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอนตามเพื่อการวิจัย

**เรื่องความรู้ความเข้าใจและเจตคติที่มีต่อปั้รชญาฯและธุรกิจพอเพียง
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์**

คำชี้แจง

1.แบบสอนตามฉบับนี้ศึกษาความรู้ความเข้าใจและเจตคติที่มีต่อปั้รชญาฯและธุรกิจพอเพียง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ แบบสอนตาม แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้กรอกแบบสอนตาม

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความรู้เข้าใจเกี่ยวกับปั้รชญาฯและธุรกิจพอเพียง

ตอนที่ 3 แบบวัดเจตคติที่มีต่อปั้รชญาฯและธุรกิจพอเพียง

ตอนที่ 4 แบบสอนตามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับ
ปั้รชญาฯและธุรกิจพอเพียง

2. ข้อมูลที่ได้ในการวิจัยในครั้งนี้จะ ไม่มีผลกระทบใดๆที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อ
นักเรียน จึงขอความอนุเคราะห์จากนักเรียนในการกรอกแบบสอนตามในครั้งนี้

ตอนที่ 1 คุณสมบัติทั่วไปของผู้กรอกแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องหน้าข้อความที่มีข้อมูลตรงกับตัวท่าน

1. เพศ ชาย

หญิง

2. อายุ 12-14 ปี

15 - 17 ปี

3. ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1

มัธยมศึกษาปีที่ 2

มัธยมศึกษาปีที่ 3

4. นักเรียนได้รับความรู้เรื่องเฝรengoทุกกิจพอดเพียงจากที่ใด

โทรทัศน์

หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสารต่างๆ

สถานศึกษา (โรงเรียน)

วิทยุ

อินเตอร์เน็ต

อื่นๆ

5. อาชีพของพ่อแม่

บริษัทการ

ลูกงาน

เกษตรกร

รับจำนำ

อื่นๆ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 25 ข้อ
ค่าเฉลี่ย

โปรดทำเครื่องหมายถูก (X) หน้าข้อความที่เห็นว่าถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ด้านความหมายของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1. ข้อใดคือความหมายของเศรษฐกิจพอเพียงที่สมบูรณ์ที่สุด

- การดำรงชีวิตแบบหุ่นราศีที่มีอยู่ตามธรรมชาติเพียงพอได้
- การดำรงชีวิตอย่างไม่เดือดร้อนมีความเป็นอยู่อย่างประมาณตน
- การดำรงชีวิตอย่างสงบ สันโถย ประนัยดี อดทน เพื่อช่วยเหลือ他人อย่างชาติ
- การดำรงชีวิตแบบพึ่งตนเอง ทุกอย่างผลิตให้เองในครอบครัว ไม่มีการซื้อขายคลาด

2. แนวคิดของเศรษฐกิจพอเพียงมีลักษณะอย่างไร

- พึ่งพาตนเองและใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า
- ใช้เงินทุนจำนวนมาก เพื่อความสะดวกสบายในวันหน้า
- ทรัพยากรที่มนต์ไปแล้วไม่จำต้องสร้างขึ้นมาทดแทน
- ใช้ทรัพยากรของด้วยประเทศเพื่อประโยชน์ด้วยการใช้ในประเทศ

3. คำว่า “เดินทางสายล่าง” ตามแนวความคิดเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึงการดำเนินชีวิตแบบใด

- รู้จักคำว่า พอดี พอกำลัง
- มุ่งลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้ให้สมดุล
- ประหยัดรายจ่ายให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
- ดำเนินชีวิตแบบให้ได้ขอเพียงแต่ให้มีความสุข

4. “พอเพียง พอใช้” มีความหมายตรงกับข้อใดมากที่สุด

- การอยู่อย่างพอเพียง ไม่พึ่งพาประเทศใด
- ทฤษฎีใหม่ที่มุ่งพัฒนา การเกษตรและอุตสาหกรรม
- นิยม นิยม ไม่อุ้ง ไม่ฟุ่มเฟือย ไม่หุ่นรา
- นิยม นิยม นิยมกារที่ชีวิตที่ดี

ด้านหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

5. หลักการและเงื่อนไขที่เป็นหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่เรียกว่า 3 ห่วง 2 เสื่อน ไน คือข้อใด

- 3 ห่วงคือ พอเพียง พอดี พอกำลัง ,2 เสื่อนไน คือ ความรู้สึก คุณธรรม
- 3 ห่วงคือ พอกำลัง นิเทศผล นิภูมิคุ้มกัน ,2 เสื่อนไนคือ คุณธรรมนำความรู้

- ก. 3 ห่วงคือ พ่อประธาน มีเหตุผล รู้จักให้ , 2 เสื่อนไขคือ มีจริยธรรม มีวิถีทัศน์
- ก. 3 ห่วงคือ อัญเชิญ เป็นสุข มีกินมีใช้ , 2 เสื่อนไขคือ มีจริยธรรม มีวิถีทัศน์ก้าวไกล
6. จุดมุ่งหมายของปั้นชัยฯ ทราบด้วยก็อพอเพียงมุ่งให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างไร
- ก. ชี้แนวทางการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติตนของประชาชนทุกระดับ
- ข. เสนอแนะให้เกณฑ์การเพิ่มผลผลิตเพื่อการค้าและรายได้ที่มั่นคง
- ค. กระตุ้นให้ประชาชนพัฒนาตนเองให้ก้าวหนันกระแสโลกเกิดตัว
- ก. สอนให้ดำเนินชีวิตอย่างสงบ สันโดษ และเรียบง่าย
7. หลักธรรมในข้อใดตรงกับหลักทราบด้วยก็อพอเพียง
- ก. ขันติ
- ข. สันโดษ
- ค. นัชชัสส์
- ก. นัชณิมาปฏิปทา
8. อะไรเป็นต้นเหตุการเกิดปั้นชัยฯ ทราบด้วยก็อพอเพียง
- ก. บริษัทเงินทุนล้มละลาย
- ข. สงเคราะห์อินโดจีน
- ค. ความขาดงานของคนรากหญ้า
- ก. การถูกเลือกเข้าทำงาน การว่างงาน การล้มละลายในวิกฤตการณ์เศรษฐกิจปี พ.ศ 2540
9. “ความมีเหตุผล” ในการดำรงชีวิตตรงกับข้อใด
- ก. รอบคอบรู้ทันการเปลี่ยนแปลงของโลก
- ข. มีความเพิ่งพยายาม
- ค. เอื้ออาทรต่อเพื่อนร่วมโลก
- ก. ตั้งตนอยู่ในความพอเพียง
10. หลักปั้นชัยฯ ทราบด้วยก็อพอเพียงต้องอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรม “คุณธรรม” ในที่นี่ หมายอีกชื่อใด
- ก. ทางสายกลาง
- ข. รอบรู้ รอบคอบ ระมัดระวัง
- ค. ซื่อสัตย์สุจริต เอื้อเพื่อ
- ก. สันโดษ

11. การน้า “ความรู้” ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง นำไปใช้ในด้านใดจึงจะเหมาะสมที่สุด
- ทฤษฎีการวางแผน
 - การศึกษาสิ่งแวดล้อม
 - ทฤษฎีการรวมพลัง
 - สังคมและสิ่งแวดล้อม
12. ด้านปริญันท์ของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างไรกัน罠 ควรจัดเป็นชนิดใด
- ผ่าตัดฝีເອາະນອງອອກ
 - สร้างระบบภูมิคุ้มกันในตัวคน
 - ปลูกฝีป้องกันฝีดาษ
 - วัสดุซึ่งป้องกัน罠
13. ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำไปใช้ได้กับคนทุกวัย และทุกศาสตราจารย์ไม่
- ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไม่สามารถนำไปใช้ได้ เพราะเป็นแค่หลักการ
 - ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไม่สามารถนำไปใช้ได้ เพราะไม่สอดคล้อง
 - ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำไปใช้ได้ เพราะใช้ได้กับทุกเพศทุกวัย
 - ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ กับคนทุกวัยและทุกศาสตราจารย์
14. การน้าหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไว้ใช้ให้ได้ผลควรเริ่มดันอย่างไร
- เริ่มดันที่ตัวเอง ท่าความเข้าใจ ยอมรับ และนำมาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน
 - เริ่มดันที่สถาบันครอบครัว เพราะการบริหารและจัดการที่ดีจะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคง
 - เริ่มดันที่ผู้นำท้องถิ่น โดยเฉพาะองค์กรนิเทศน์ท้องถิ่น เพราะมีความใกล้ชิด กับประชาชนมากที่สุด
 - เริ่มดันที่รัฐบาลจะต้องให้ความสำคัญโดยกำหนดนโยบายที่ชัดเจน มีการประเมินผล
15. ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขัดต่อหลักการทางธุรกิจที่เน้นกำไรหรือไม่
- ขัดแย้งกัน เพราะถ้าพอเพียงจะได้กำไร้อยู่ในขณะที่คุ้มเสี่ยง ได้กำไรยาก
 - ขัดแย้งกัน เพราะคนจะมีความสัมพันธ์กันน้อยลง ในพื้นที่ที่ขาดแคลนอาหารในโภชนา
 - ไม่ขัดแย้งกัน เพราะเศรษฐกิจพอเพียงยอมรับการนิ่งไว้ระดับพอประมาณ มีเหตุผล และมีคุณธรรม
 - ไม่ขัดแย้งกัน เพราะเศรษฐกิจพอเพียงจะมีภูมิคุ้มกันที่ดีทำให้ธุรกิจไม่ขาดทุน

16. ปรัชญาของศาสนาพุทธเพียงสอดคล้องกับการพัฒนาที่ยังอینอย่างไร

- ทำให้เกิดการพัฒนา พั่งพาคนเอง และพั่งพาประเทศอีน
- ทำให้เกิดการพัฒนา ด้วยหน้าตามยุค โลกภัยวัฒน์
- ทำให้เกิดการพัฒนา การเกณฑ์เพียงอย่างเดียว เพื่อก้าวสู่การพยเพียง
- ทำให้เกิดการพัฒนา พาครอบครัวอนอุ่น สังคมสันติสุข สิ่งแวดล้อมอันอีน

ด้านการนำหลักปรัชญาศาสนาพุทธไปประยุกต์ใช้

17. การใช้ปัญญานิริเวศวิทยาและใช้พิชชามุนไพรแทนสารเคมีตรงกับข้อต่อไปนี้

- ความไม่ประมาท
- ความสมดุลและขั้งอีน
- คุณธรรมและจริยธรรม
- เสริมสร้างคุณภาพคน

18. จากการที่ตัวเรต้องเผยแพร่กับปัญหาต่างๆอยู่อย่างรอบด้าน แนวทางที่จะรอดพ้นและสามารถด้วยได้อ่ายมั่นคง ยังอีนภายใต้กระแสโลกภัยวัฒน์และความเปลี่ยนแปลงต่างๆนั้นข้อใด
เหมาะสมมากที่สุด

- ความรู้
- ความมีเหตุมีผล
- ความพอประมาท
- การมีภูมิคุ้มกัน ในตัวทีด

19. การนำหลักปรัชญาของศาสนาพุทธไปใช้ให้ได้ผลควรเริ่มด้านอย่างไร

- เริ่มด้านที่ตัวเอง ท่องความเข้าใจ ขอนรับ และนำมาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน
- เริ่มด้านที่สถาบันครอบครัวพราะการบริหารและจัดการที่ดีจะทำให้ประเทศชาติ มีความมั่นคง
- เริ่มด้านที่ผู้นำท้องถิ่น โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น เพราะมีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด
- เริ่มด้านที่รัฐบาลจะต้องให้ความสำคัญโดยกำหนดนโยบายที่ชัดเจน มีการประเมินผล

20. การพัฒนาเศรษฐกิจ โดยนำആษฎีเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ จะก่อให้เกิดสิ่งใดมากที่สุด

- กระบวนการรายได้ให้เท่าเทียมกัน
- ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในท้องถิ่นเพิ่มขึ้น
- ช่วยเหลือเกษตรกรในด้านต่างๆ
- สร้างคุณภาพชีวิตที่ดีในทุกด้าน

21.นักเรียนคนใดต่อตนเป็นบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ในหัวข้อ “พอประมาณ”

- ก. นงน์ รสโนบบินสูง รายได้ดี
- ข. เป็ค อ่านหนังสือจนสว่างเมื่อไกลื้สอน
- ค. น้อง เป็นคนประหยัด จนเป็นคนขาดสารอาหาร
- ด. ชนผู้ ชื่อตรง ไม่โลก และไม่เป็นคนซื้อสิ่งอื่น

22.นายสมกรงทำางานในผับแห่งหนึ่ง ซึ่งมีเด็ก บุหรี่ การพนัน และอบายมุขต่างๆ นำกันอย่าง ติด จนแข็งกับอบายมุขหล่อัน เหตุการณ์นี้ครองครัวทั่วบ้านและครอบครัวเดือนอยู่่เสมอ แสดงว่า นายสมกรง ปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงข้อใด

- ก. ความพอประมาณ
- ข. ความมีเหตุมีผล
- ค. มีคุณธรรม
- ด. ความมีภูมิคุ้มกัน

23. “ชีวิตไม่รอ đợiไม่มีเงินเท่าเดิม เหตุการณ์ใช้สารเคมีฉีดไปปากๆ นานีอกไปด้วย เนื่องจากสารพิษตกค้างในกระเพาะเสือด เมื่อหมดผลิตออกม่าจ่ายเป็นค่ายา ค่าปุย ค่าวิกาห์ตัวเองหมด” จากข้อความนี้ หากเข้าใช้ชีวิธีน่าปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ชีวิตรสึกเสื่อมข้อใด

- ก. รู้จักการทำปุยหมัก ปุยชีวิภาพ
- ข. หนาแน่นเป็นภูมิอกรอบบ้าน
- ค. นอกจากปลูกข้าว ยังเพิ่มการปลูกผัก ปลูกกล้วย ปลูกไผ่หวาน
- ด. กำรลดดันทุน โดยการศึกษาเรื่องจัดคุณค่าและประโยชน์ของพืชที่ใช้ได้เมือง ศัครพืชได้

24. ในสังคมกระแสโลกภัยวัฒน์ นักเรียนคิดว่าจะน่าปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาก็ได้อย่างไร

- ก. คงพื้นที่เกษตรที่มีอยู่
- ข. รู้จักประมาณตน ไม่ฟุ้งฟ้อ
- ค. ตามกระแสนิยม อะไรกำลังดังก็ทำตาม
- ด. บริจาคเงินให้มากที่สุด เพื่อแสดงให้เห็นว่าเราเป็นคนดี

25. ล้าประชาชานชาวไทยทุกคนใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตจะเกิดผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยในข้อใดมากที่สุด

- ก. ลดปัญหาฯ สภาพดีและ การครองราชบัลลังก์
- ข. การลงทุนจากต่างประเทศจะเพิ่มมากขึ้น
- ค. ลดการนำเข้าสินค้าที่มีปัญหาน้ำมันจากต่างประเทศ
- ด. กันส่วนใหญ่จะใช้หลักศาสนาในการดำเนินชีวิต

ตอนที่ 3 แบบวัดเขตคติเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คำนี้สอง

1.แบบสอบถามเขตคติเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามวัดเขตคติที่มีต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่ผู้วิจัยพัฒนาและคัดแปลงจาก “รังสิตโพล” (การสำรวจทัศนะของประชาชนต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง) มหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 15 ข้อ

2. กรุณาทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับความเห็นและความรู้สึกของนักเรียนลงในช่องระดับนั้นเพียงช่องเดียว

ข้อความ	ระดับเขตคติ				
	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นใจ	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1. การนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศทำให้ประเทศพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว.....					
2. หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทำให้เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้น					
3. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการพัฒนาประเทศทุกด้าน และทำให้ประเทศมีเจริญความก้าวหน้าอย่างยั่งยืน					
4. หลักเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวคิดที่พัฒนามาจากภาคปฏิบัติ สามารถประยุกต์ใช้กับเศรษฐกิจที่ทันสมัย					
5. หลักเศรษฐกิจพอเพียงส่งเสริมต่อหลักของธุรกิจที่เน้นกำไร					
6. การนำเครื่องจักรเข้ามาผลิตสินค้าไม่ขาดต่อหลักเศรษฐกิจพอเพียง					
7. การซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย ไม่ขัดต่อหลักเศรษฐกิจพอเพียง					

ข้อความ	ระดับเจตคติ				
	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นใจ	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
8. หลักการนรุกจพอเพียงทำให้ คนมีความ สันติชย มั่นคง ไม่สนใจศูนย์อื่น ไม่พยายาม พัฒนาคนของแต่ละเทคโนโลยี.....					
9. หลักการนรุกจพอเพียงแนะนำสำหรับการ แก้ปัญหาทางด้านการเกษตรที่กำลังนี้					
10. การดำเนินชีวิตตามแนวปวชญานครนรุกจ พอเพียง ต้องอุปถัมภ์ ไม่ใช่ขอเพียง ไม่ ใช้เทคโนโลยีแล้ว ต้องใช้ความคิดในการ.....					
11. ปวชญานะของครนรุกจพอเพียงมุ่งเน้นการ ส่งเสริมภาคเกษตรกรรมเป็นหลักส่วนสาขา อื่น นั้นนำไปปฏิบัติได้ยาก.....					
12. ปวชญานะของครนรุกจพอเพียงเป็นเรื่องที่เข้าใจง่าย นำไปปฏิบัติได้ง่าย.....					
13. การนำหลักการนรุกจพอเพียงมาใช้ในการ บริหารประเทศทำให้ประชาชนในประเทศ รู้เรื่องเท่ากันทุกคน.....					
14. หลักปวชญานะของครนรุกจพอเพียงเป็นแนวทางที่ ทันสมัย เหมาะกับการดำเนินชีวิตของเด็กและ เยาวชนในปัจจุบัน					
15. เครื่องนรุกจพอเพียงเป็นเครื่องนรุกจแบบประทัง ชีวิตเป็นเครื่องนรุกจของคนจน.....					

ภาคผนวก จ

คำความเขื่อนขันของแบบทดสอบและแบบสอบถาม

ตาราง 25 ค่าความเชื่อ ค่าอ่านเจําแนกและค่าความความเชื่อมั่นแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอ่านเจําแนก (R)
1	.80	.38
2	.80	.88
3	.69	.38
4	.69	.63
5	.56	.63
6	.38	.25
7	.80	.25
8	.75	.25
9	.44	.63
10	.75	.50
11	.63	.50
12	.69	.38
13	.63	.50
14	.50	.75
15	.75	.50
16	.80	.38
17	.50	.50
18	.80	.38
19	.69	.38
20	.56	.38
21	.63	.50
22	.63	.25
23	.75	.50
24	.75	.25
25	.75	.25

ความยากง่าย (P)อยู่ระหว่าง 0.38 – 0.80 ค่าอ่านเจําแนก (R) อยู่ระหว่าง 0.25 – 0.88

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ 0.7956

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

		Mean	Std Dev	Cases
1.	A1	1.3333	.8023	30.0
2.	A2	1.4667	.8193	30.0
3.	A3	4.7000	.4661	30.0
4.	A4	4.2000	.4068	30.0
5.	A5	1.8000	.7144	30.0
6.	A6	2.1000	.4026	30.0
7.	A7	4.0667	.2537	30.0
8.	A8	1.7667	.7739	30.0
9.	A9	1.5333	.5074	30.0
10.	A10	1.8000	.6103	30.0
11.	A11	1.9000	.6074	30.0
12.	A12	1.5333	.5074	30.0
13.	A13	1.7667	.5040	30.0
14.	A14	1.3000	.4661	30.0
15.	A15	1.6333	.6687	30.0

Reliability Coefficients 15 items

Alpha = .8157 Standardized item alpha = .7626

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ

นางสาวจันทร์ ปักกระໄດ

วันเดือนปีเกิด

20 สิงหาคม 2517

สถานที่เกิด

อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านที่ 15 ตำบลไทรสามพักคี อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์
รหัสไปรษณีย์ 31240 โทรศัพท์ 089-6250872

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2534 มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองหงส์พิทยาคม
อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

พ.ศ. 2538 มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนล้ำปลาขามาศ
อำเภอล้ำปลาขามาศ จังหวัดบุรีรัมย์

พ.ศ. 2542 ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศศิกรรมศาสตร์ สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์

พ.ศ. 2552 รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต (รป.น.)
สาขาวิชาประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์